

ഭാര്യ ഭാര്യ
11 നവം
16 July 1925

21
211, NISAB
1125.11.1.
182471

872/3-20 (129) ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம்

வசன சங்கிரகம்.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் ஆர்ப்பேப்பரில்
போட்டு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது. விலை ரூ. 2

இந்த முதற்பதிப்பு உடனே செலவாயிவிட்டபடியால் இரண்டாம் பதிப்பு வேண்டியவராயிற்று. இந்த இரண்டாம் பதிப்பிலும் கொஞ்சப் பிரதிகளே போடப்பட்டிருக்கின்றன. வேண்டியவர்கள் உடனே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதையென்பது உலகமெல்லாம் அறியும். இதனால் இவ்விராமாயணத்தை வாழ்க்கை ஆதியில் கிரந்தத்தில் கலோதகங்களாகச் செய்தார். பின்னர் பற்பல பாஷைகளிலும் சிறந்த விற்பனையாளர்கள் விற்பனைக்காகச் செய்யுனாகவும் வசனமாகவும் செய்திருக்கின்றனர். அவற்றை எல்லாவிருந்த விற்பனையாளர்களும் தமிழ் விற்பனையாளர்களும் மிகுதியும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. எனினும், அவை வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் சிறந்த கல்வியாளர்க்கன்றி மற்றையார்க்குப் பயன்படாமலின், சாமானிய படிப்புணவர்க்கும் உபயோகப்படுமாறு, சில புலவர்கள் வான்மீக இராமாயணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தும், கம்பர் இராமாயணத்தை வசனமாக எழுதியும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அவற்றுள் வான்மீக இராமாயண மொழிபெயர்ப்பு விசேஷமான வடமொழிகள் கலக்கப்பட்டு மணிப்பிரவாளாடைவில் அமைத்திருப்பதானும், அதை விசையுள்ளதாயிருப்பதானும் சாதாரண தமிழ் மக்கள் அதனை வாங்கிப் படிக்கும் ஆற்றலின்றித் கம்பர் இராமாயண வசனத்தையே மிகுதியும் வாங்கி ஆங்காங்கே பாராயணம் செய்து வருகின்றார்கள். நாட்டுப் புறங்களிலுள்ள சில இராமவாதிகளும் அதனை வாங்கி இராமர் படத்துக்கு முன்னிலையில் அறித்தோரைக்கொண்டு தொடங்கி பத்தியுடன் படிக்கச் செய்த முடிப்பித்து முடிவில் இராமர் பட்டாபிஷேக மகோற்சவம் கொண்டாடி வருகின்றார்கள். இவ்வாறு கொண்டாடப்பட்டு வரும் அந்த இராமாயண வசனமும் பாண்டலில் சில புத்தக வியாபாரிகளால், அவற்றை பிழைகள் செறிந்ததாகவும், விஷயங்கள் மூன் பின்னாக மாற்றப்பட்ட

ஆங்காங்குள்ள பத்தி மான்களும், சில விருப்புடையாரும் ஒதி புணர்ந்தும், பிரதால் ஒதக்கேட்டுணர்ந்தும் இராமர் கிருபையால் இம்மை மறுமைப் பயன்னை அடைந்து வருகின்றார்கள். மேற்கூறிய பலவகை இராமாயணங்களில் வடமொழிச் சுலோகங்களால் வான்மீகரால்செய்யப்பட்டதும், தமிழ்ச் செய்யுட்களால் கம்பரால் செய்யப்பட்டதும், தென்னிந்தியாவில்

சமஸ்கிருத விற்பனையாளர்களும் தமிழ் விற்பனையாளர்களும் மிகுதியும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. எனினும், அவை வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் சிறந்த கல்வியாளர்க்கன்றி மற்றையார்க்குப் பயன்படாமலின், சாமானிய படிப்புணவர்க்கும் உபயோகப்படுமாறு, சில புலவர்கள் வான்மீக இராமாயணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தும், கம்பர் இராமாயணத்தை வசனமாக எழுதியும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அவற்றுள் வான்மீக இராமாயண மொழிபெயர்ப்பு விசேஷமான வடமொழிகள் கலக்கப்பட்டு மணிப்பிரவாளாடைவில் அமைத்திருப்பதானும், அதை விசையுள்ளதாயிருப்பதானும் சாதாரண தமிழ் மக்கள் அதனை வாங்கிப் படிக்கும் ஆற்றலின்றித் கம்பர் இராமாயண வசனத்தையே மிகுதியும் வாங்கி ஆங்காங்கே பாராயணம் செய்து வருகின்றார்கள். நாட்டுப் புறங்களிலுள்ள சில இராமவாதிகளும் அதனை வாங்கி இராமர் படத்துக்கு முன்னிலையில் அறித்தோரைக்கொண்டு தொடங்கி பத்தியுடன் படிக்கச் செய்த முடிப்பித்து முடிவில் இராமர் பட்டாபிஷேக மகோற்சவம் கொண்டாடி வருகின்றார்கள். இவ்வாறு கொண்டாடப்பட்டு வரும் அந்த இராமாயண வசனமும் பாண்டலில் சில புத்தக வியாபாரிகளால், அவற்றை பிழைகள் செறிந்ததாகவும், விஷயங்கள் மூன் பின்னாக மாற்றப்பட்ட

தாசலும், அந்த விஷயங்களே திரும்பவும் வரக்கூடியதாகவும் கிள்ளியிட்டுப் பட்டி அதிக விசயில் வெளியாகின்றது. அதனால் தமிழ்மக்கள் அப்போதும் புத்தகங்களைப் படித்து விஷயங்களை மாறுபாடாக உணர்ந்து இடர்ப்பாடுகின்றனர்.

ஆதலின், அந்தக் கம்பர் இராமாயண வசனத்தைக் கூடியவரை சீர்திருத்திப் படிப்பார்க்கு அயர்ச்சியுண்டாகுமாறு அனலின்றி விரிக்கப்பட்டிருக்கும் விசேஷ வர்ணனைகளைத் தள்ளிச் சிறிது சுருக்கமாகவும், வினக்கமாகவும் குறைந்த விசயில் அமைத்ததாகவும், பலர்க்கும் பயன்படக் கூடியதாகவும் எழுதி இப்போது வெளியிட்டுத் திருக்கின்றோம்.

இது, பெரும்பான்மையும் கம்பர் இராமாயணச் செய்யுட்களின் போக்கைத் தழுவின தென்னிய ஈடையில் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றது. இராமாயண பாராயணஞ் செய்ய விரும்புவோரும், சாதாரணமாக இராமர்கதையைப் படித்தணர் விரும்புவோரும், வித்தியார்த்திகளாகிய மாணவர்கள், மாணவிகள், மற்றைய ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள் முதலிய எல்லோரும் இதனை எளிதில் படித்தணரலாம்.

இது, சங்கிரகமாக எழுதப்பட்டிருப்பினும் இதில் சரித்திரம் எவ்வளவும் குறைக்கப்படவில்லை. கிணக்கதைகள் ஒன்றேனும் குறையாமல் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கம்பர் இராமாயணச் செய்யுட்களும் அவசியமான விடங்களில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிரேசன் 16 பேஜ் ஷைலில் 660 பக்கங்களுக்குமேல் இப்புத்தகம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய கம்ப இராமாயண வசனத்தைப் பாராயணம் செய்வதுபோலவும் பத்தியுடன் தினந்தோறும் பாராயணஞ் செய்யலாம்; வெளியிற் செல்லுமிடங்களிலும் படிப்பதற்குச் சலபமாக இதனைச் சட்டைப் பையில் வைத்துக்கொண்டு போகலாம். இதுவரையில் பலவகை இராமாயணங்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்த போதிலும் இதைப்போன்ற இராமாயண புத்தகம் வெளியாவதில்லையென்று உறுதியாகச் சொல்லலாம். இஷ்டகாமியங்களை உடனுக்குடனளிப்பது இதனே என்பது அநபயமாதலால் இதன் மெருமையை விரித்துரைக்க வேண்டுவதாவசியம்.

இப்புத்தகத்திலடங்கிய விஷய அட்டவணை.

காட்செறிப்பு, கசாச்செறிப்பு, அரசன் செறிப்பு, இராம ஜனனம், தாடகை வதை, கோமதியாற்றின் வரலாறு, மகாபலி வரலாறு, விசுவாமித்திரர் வேள்வி, தூர்வாசர் கதைபும், அமுதக் கடைச்செடுத்த வரலாறும், கங்கையின் வரலாறு, அலிகை வரலாறு, சேத திருமணம், பாகராம கர்வ பங்கம், முடிசூட்டிக்கொள்ளும்படி தசாதன் இராமரை வேண்டல், இராமருக்கு வசிஷ்டர் தருமோபதேசஞ் செய்தல், மந்தரை செய்யும் மித்திர பேதம் கைகேசி சூழ்வினை, இராமர் கசர் கீங்குதல், தசாதன் தேகவியோகம், இராமர் கங்கையைக் காணல், இராமர் வனம்புகுதல், இராமரின் சித்திரக்கூடவாசம், தசாதன் ஈமக்கிரியை, பாதன் இராமரைத் தேடிச் செல்வல், குகன் பாதனைக் காணல், இராமர் பாதன் முதலிய சுற்றத்தார்க்கண்டி கீங்குதல், விராதன் வதை, சரபங்கர் பிறப்பு கீங்குதல், இராமர் தண்டகாரணியம் சேர்தல் இராமர் அகஸ்தியரைக் காணுதல், இராமர் முதலியோர் ஜடாயுவைக் காணல், இராமர் பஞ்சவடியில் வாசஞ்செய்தல், சூர்ப்பகசி பங்கம், சான் தூஷணன் திரிசொன் ஆகியவர்களின் வதை, காரீசன் வதை, இராவணன் சேதையை எடுத்தேருதல், ஜடாயு வதை, இராமலக்ஷ்மணரின் சேதையைக் காணும் வருத்தித் தேடுதல், அயோமுகி பங்கம், சபைத்தன் வருத்தித் தேடுதல், இராம லக்ஷ்மணர்கள் அனுமாரைக் காணல், இராமர் கசர் காணல், கட்டிக்கொள்ளல், இராமர் எழுந்திரங்களை ஒரே பாணத்தால் தினைத்தல், தூர்துப்பியன் வரலாறு, இரா

மர் சேதையின் ஆபரணங்களைக் காணல், காலி வதை, கசர்வன் அரிமல், சாற்காலம், கிட்டிர்கை வரலாறு, கானர சேனையைக் காணல், சேதையைத் தேடுதற்கு கானரசேனைகளை அனுப்புதல், பிலம் கீங்கல், ஆறு தாண்டல், அனுமார் முதலியோர் சம்பாதிப்பைக்காணல், அனுமார் கடல் தாண்ட மகேந்திரமேருதல், அனுமார் கடல் தாவுதல், ஊர் தேடல், அனுமார் சேதையைக் காணுதல், சேத இராவணனை கித்தித்தல், அனுமார் சேதையிடம் உருக்காட்டல் சேத அனுமாரிடம் குடாமணியளித்தல், அனுமார் இராவணனுடைய வனத்தை அழித்தல், கிங்கர் வதை, ஐம்புமாவிலை, பஞ்சசேனாதிபதிகள் வதை, அக்ஷயகுமாரன் வதை, அனுமார் இத்திரஜித்திடம் கட்டுப்படல், அனுமார் பாசத்தினின்றும் விடுபடல், இலங்கைகனம், அனுமார் இலங்கையைவிட்டு மீளுதல், இராவணனுடைய மந்திரலோசனை, இரணியன்சரிதை, விபீஷணன் அடைக்கலம், வருணன் அடைக்கலம், சேது பர்தனம், ஒற்றரை விடுத்தல், மகுடபங்கம், அணிவகுத்தல், அங்கதன் தூது, இராவணனுடைய முதற்போர், கும்பகர்ணன் வதை, இராவணன் மாயா ஜனகனைக் காட்டிச் சேதையைத் துன்புறுத்தல், அதிகாயன்வதை, இலக்குமணன் மூர்ச்சை, இராவணன் படைத்தலைவர் வதை, மகாக்கண்ணன் வதை, இத்திரஜித்து புத்தம், பிரம்மாஸ்திரத்தால் இலக்குமணன் முதலிய எல்லோரும் மூர்ச்சையாதல், அனுமார் சஞ்சீவி கொணர்தல், இத்திரஜித்து மாயாசேதையை அனுமார் மூன் வதைத்தல், இத்திரஜித்து வதை, மூலபல வதை, இராவணன் வதை, சோபிராட்டியாரின் மீட்சி, ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம்.

உத்தரகாண்டம் :—இலங்கை கிருமாணம், குபேரன் இலங்கையை ஆளுதல், இராவணனியர் உற்பவமும் அவர்கள் இலங்கைக்குதலும், இராவணன் புத்திரபாகவியம் பெற்றிருத்தல், இராவணன் திக்குவிஜயம், இராவணன் தேவர்களை ஜெயித்தல், இராவணன் குபேரனுடைய கந்தனைத் தை அழித்தல், இராவணன் கந்திரேவரிடம் சரபம்பெறல், இராவணன் கைலையைப் பேர்த்தல், வேதவதியிடம் இராவணன் சரபம்பெறல், இராவணன் மருத்துமகாராஜன் செய்த யாகததிற்கிடையூறுசெய்தல் அனான்பாராஜனுடன் இராவணன் புத்தஞ் செய்தல், கராதர் மூட்டிவிட்டதால் இராவணன் எமனுடன் சண்டை செய்தல், இராவணன் காகராஜனோடு போர்செய்தல், இராவணன் கிவாதகவசரோடு சண்டை செய்தல், காலகேயருடன் தசக்கிரீவன் போர்செய்தல், இராவணன் வருணன் பட்டணத்தில் பிரவேசித்து பரஸ்திரிகளைச் சிறையெடுத்தல், தசக்கிரீவன் தேவலோகத்துப் பெண்களைச் சிறையெடுத்தல், இராவணன் யட்சிகின்னாஸ்திரிகளைச் சிறையெடுத்தல், கணவனை யிழந்த சூர்ப்பனகி இராவணனிடம் வந்து புலம்புதல், இராவணன் மதுவென்பவனோடு சண்டைக்குப் போதல், இராவணன் அரம்பையிடத்தும் ஈனபாகனிடத்தும் சரபம்பெறல், இத்திரன் இத்திரஜித்துகால் சிறைப்பட்டுப் பிரமனால் விடுதலையடைதல், இராவணன் கார்த்தவீரியனால் கட்டுப்படல், இராவணன் காலியின் காலில் கட்டுப்படல், ஆஞ்சனோயர் வரலாறு, ஜனகன் இராமரைப் பார்க்கவருதல், புஷ்பகலிமானம் இராமரிடம் விடை பெற்றேகல், பாதன் இராமரின் செங்கோற் சிறப்புரைத்தல், இராமர் பிருத்தாவணம் செல்லுதல், சேத வனம் புகுதல், சேத வான்மீகாச்சிரமஞ் சேர்தல், இராமர் இலக்குமணனுக்குச் சிலகீதிகள் கூறுதல், பார்க்காராஜன் கதை, வசிஷ்டர் கதை, ஜனகன் உற்பத்தி, யஸ்துவின் கதை, இலவணசான் கொடுஞ் செயல் இராமர் உணர்தல், சத்துருக்கள் இலவணாராஜனிய பட்டாபிஷேகம் பெறல், சத்துருக்கள் வான்மீகரிடம் சேர்த்து கல்மாடி பாதன் சரித்திரங்கேட்டல், சேத குழந்தைகளைப் பெறதல், இலவணன் வதை, சம்புயன் வதை, அகஸ்தியர் இராமருக்குச் சவேதன்கதை கூறி அவனால்

தாம்பெற்ற ஆபாசத்தை அளித்தல், தண்டகாரணிய வரலாறு, அவ்வ
மேத யாகத்தைப்பற்றி இலக்குமணன் இராமருக்கு விருத்திராசன்கரை
புரைத்தல், அவ்வமேத யாகத்தைப்பற்றி இராமர் உறிய கரை, இராமர்
அவ்வமேதயாக்கு செய்தல் குசலவர்கள் வான்மீசின் ஆக்குபால் இரா
மருடைய யாகசாஸ்திரஞ் சென்று இராமாயணம் பாடி அவரை மகிழ்வித்
தல், இராமர் குசலவரைத் தம் புத்திரரென்றுணர்ந்து சீதையை அழைப்
பித்தல், சீதை பூப்பிரவேசமாதல், இராமர் அவ்வமேத யாகம் முடித்த
அயோத்தியடைதல், இராமர் கந்தருவராஜ்யத்தையே பாதன் குமாரர்க்
குப் பகிர்ந்தளித்தல் இராமர் இலக்குமணன் பிள்ளைகளுக்கு அரசாட்சி
கொடுத்தல், இராமர்பால் காலன்வந்து பிரமன் கருத்துரைத்தல், தரு
வாசர் இராமரிடம்வந்து இலக்குமணன் அவரைப் பிரித்தேதலை உண்
டாக்கல், இலக்குமணன் வைகுண்டமடைதல் இராமரும் வைகுண்டம்
சேர்த்துணிதல், குசலவர்க்கும் சத்தருக்கன் பிள்ளைக்கும் மருடாபி
ஷேகம், ஸ்ரீ இராமர் சகோதரர் முதலியவர்களோடு சபுகட்டஞ் சேர்ந்து
ஜோதியிற் கலந்து வைகுண்டமடைதல்.

புதிய நாவல்! வெளியாகிவிட்டது!!

ம த ன ம் ப ர ள்

அல்லது

ம க ர மாயக் க ள வு.

இது ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எழுதப்பெற்ற
மிக்க அற்புதம் பொருந்திய நாவல்: அவர்கள் எழுதிய கீர்த்தி வாய்ந்த
துப்பறியும் பல நாவல்களில் இது முதன்மை பெற்றதாகும். இதில் முதலி
யாரவர்களின் முழு ஆற்றலையும் கண்டுணரலாம். இந்நாவல் படிப்போர்
மனதைக் கவர்ந்து ஆனந்த சாகசத்தில் முழுகச் செய்யுமென்பதில் ஐய
மில்லை. இதில், காளிக்கனாகிய லோதநாதன் என்னும் ஓர் நயவஞ்சகன்
சகோதரத் துரோகியாய் அவனை அடித்துக்கொடுத்தலும், பட்டாபிராமன்
என்னும் ஓர் உத்தமனைக் காதலித்திருந்த மதனும்பான் என்னும் உத்தமி
யைத் தான் மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி வேலாபுதன் என்பவனைத்
தன் மோசச்செய்கைகளுக்குத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு பல வஞ்
சனகளைச் செய்து, மதனும்பானை ஆதரித்து வந்த பாங்கிக்காரர் மனைவி
யாகிய விமலாபாயைப் பயமுறுத்தி, மதனும்பானைத் தன் விருப்பத்திற்
கிணங்கச்செய்வதும், பாங்கியில் மகா மாயக்களவு நடத்தி அக்குற்றத்தை
நிரூபிப்பதாகிய பட்டாபிராமன்மேல் சுமத்துவதும், இன்னும் அந்த லோக
நாதன், பொருளாசையால் தன் தமையனாகிய கஜேந்திரம் பிரபுவை விஷ
மிட்டுக் கொல்வதும், விமலாபாயைத் திராத்துயரத்திற் குன்னாக்குவதும்,
முடிவில், வரதராஜா என்னும் துப்பறியும் சிபுனனால், அந்தச்சண்டாள
லோகநாதன் குற்றங்கள் வெளியாக்கப்பட்டு அவன் தீபந்தரவாச தண்
டனை யடைவதும், மேலும் இடையிடையே வரும் மகா மோசத்திரா அற்
புதச் செயல்களும் படிப்போர்க்கு மேலும் மேலும் அளவற்ற ஆச்சரி
யத்தை விளைவிக்கும். இதனைப் படிப்பதால் கண்மை செய்தோர் கலம்
பெறுவதையும், தீமை செய்தோர் தீக்கடைவதையும், சத்தியத்தின் உயர்
வைபும் இன்னும் பற்பல நீதிகளையும் அறிந்துகொள்ளலாம்.
முதற்பாகம் வினா ரு. 1—8—0. இரண்டாம்பாகம் வினா ரு. 1—8—0.
ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-7-25 வரை 2-பாகமும் ரு. 2-8.

விலாசம்:—“ஆனந்தபோதினி” ஆபீஸ்,
தபால் பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

இ ந் திராபாய்

அல்லது இந்திரஜாலக்கள்ளன்.

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியா ரவர்களால் எழுதப்பட்டது.
இதில் 5 ஆப்டோன் படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது

இது ஒரு துப்பறியும் நாவல்: ஆனால் அனேகம் துப்பறியும் நாவல்
களை விட இது மிக்க அபூர்வமானது. இதில் சம்பந்தப் பட்ட குற்றவாளி
யாகிய முஷ்டிக்கரம் என்ற கன்னன் கல்வி, சாத்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம்,
சாமார்த்தியம் முதலிய பாலும் உடைபவனானவன், அவன் தன் உட இருக்
கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே செய்யும்
மிக்க அபூர்வமானவையும், கேட்போர் கெஞ்சம் கலக்கும்படியானவையும்,
முதலில் அசம்பாவிதமாகத் தோற்றத் தக்கவையுமான பல கொலை களவு
கள் மிக்க அதிசயமானவைகளாகவும் இதுகாறும் கேட்டிராத விதமான
கதைக் களவுமே யிருக்கும்.

இந்திராபாய் பன்முறைகளில் அவனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும
திரிபாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணபத்துகளி லிருந்து தப்பி
வதும், அவனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்கரத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும்
துப்பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்
போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும். துப்பறியும் நாவலில் பிரியமு
டையோர் இதை வாசிக்காதுவிட்டால் பின்னால் அதற்காக உண்மையில்
வருத்தப் படுவார்கள் உயர்ந்த க்ளேன் கடிதத்தில் அச்சிபற்றப்பட்டது.
சுமார் 530 பக்கங்கள் கொண்டது. வினா ருபா 2—8—0

கோமளவல்லி.

ஐயன்மீர்! கோமளவல்லி அம்மானுக்கும் சத்தியவல்லி அம்மானுக்கும்
நடந்த சக்கனத்திபோராட்டம் விவாதசீலோசனவுக்கு ஏற்பட்ட அக்கா
தங்கை சக்கனத்தி போராட்டத்திற்கு அதிகமாகவும் கோமளவல்லியால்
தூர்த்தப்பட்ட உத்தமி சத்தியவல்லி காளியம்மன் ஆலயத்திலிருந்த ராஜா
லன் பிராணனை அடியோடு வாக்குவதும், ராஜாஸனால் தவிக்கிற நிலை
முண்டங்களை உயிரோடு எழுப்புவதும் கற்பூரமையில் தன் கற்பு மகிமை
யை காண்பிப்பதும் இறந்த கோமளவல்லி குழந்தையை உயிருடன் எழுப்
புவதும், இன்னும் அறியற்புதமான விஷயங்களும் இருக்கின்றன. கடைசி
யில் அறிவானந்த மகாராஜனும் சத்தியவல்லி அம்மானும் ஆண் பிள்ளை
யைப் பெற்று சுமாய் வாழாதிருந்தார்கள் இப்புத்தகம் கையெழுத்தால்
முடியும்வரையில் மேலே வைக்க மனம் துணியாது. வினா அனா 8.

திருவாசகம்.

திருவாத ஜாடிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இம் மெய்க்ஞான தூல்
மாணிக்கம்போலும் மதிக்கத்தகுந்த பாடல்களைக் கொண்டிருந்தலால்
திருவாத ஜாடிகளுக்கு “மாணிக்க வாசகம்” என்னும் சிறப்புப் பெயர்
சாஷாந் சிவபெருமானால் அளிக்கப்பட்டது. ஞான பத்திகளை பூட்டி
வல்லது. காவல்கும் செவிக்கும் தெவிட்டாத இனிமையைத் தரவல்லது.
எழுத்தப் பிழையின்றிச் சத்தப் பிரதியாக கிளைஸ் பாக்கட் சைலில்
மதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வினா ரு. 1.

விலாசம்—ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

இரத்தினபுரி இரகசியம்.

இதில் மிக்க ஆச்சரியமும் கொஞ்ச திகிலிடக்கூடியவையும், ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளுமான சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. பலவித உடவடிக்கைகளைப்போடப் பாத்நிரங்குமிருப்பதால், அநேக ரீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருட்டாந்த பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மது நெயர், நெயில்களும், ஸ்திரீகளும் அவசியமாய் உணர்வேண்டிய இவ்வளவையே ஆசா விஷயங்களைப்பற்றி ஆங்காங்கு வினக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இனிமையும் அருமையும் வாசிப்போர்நால் முன்னமேயுமுந்த உறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இதைப்பற்றி எாம் அதிசயமாய்க் கூறவேண்டியதில்லை. இதில் எல்லா சரங்களும் பூரணமாக விருக்கின்றன வென்ற உறுதியுடையது. இரண்டு பாகமும் விலை ரூபா 4 0 0

அமராவதி அபிசய மாமங்கள்.

இதில் மிக்க பிரமையை வுண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த ஒரு காலம். ஒருமணிதான் சுய கம்பிக்கையும், கேர்மையான கட்டக்கையும், ஊக்கமு முடையவனாக இருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் டீடா கம் ஜெயம்பெறுவான் என்பதும், எத்தகைய ஆபத்துகளிலும் தப்பித்துக் கொண்டு கீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவா என்பதும் இதில் என்னுய் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு சம்பவமும் அதிசயச்சரியத்தை விளைத்து அடியோடு மனதைக் கவரத்தக்கதே. அசம்பாவிதமென்ற தோன்றும் அநேகச் சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே கடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அனுகூல மனமகிழ்ச்சியை யளிக்கும் இதில்களும் முக்கிய பாத்நிரங்கள் ஒவ்வொருவருடைய சரித்திரமும் ஒவ்வொரு வியப்பான துப்பரியும் கதையைப்போன்றிருக்கும். சுருக்கிச் கூறின் இந்த காவல் யொரு அதிசயக் களஞ்சியமே யெனலாம்.

2-பாகமும் விலை ரூபா. 4.

கமலசேகரன்:

ஒர் சுத்தவீரனுடைய அதிசயக்கதை. இக்கதாநாயகன் உயர் குலத்தில் பிறந்தவனே யெனினும் தன் சிறிய தந்தையின் மோசச்செயலால் அனாதைப்போல் அன்னியரால் களர்க்கப்படுவதும் பிறகு தன் தந்தையர் களின் ஆசைகள் அவனெதிரிற்றேன்றி அவனுக்கு வேண்டிய சமயங்களிலெல்லாம் உதவி செய்வதும் மிக்க ஆச்சரியமாக விருக்கும்.

இதில் அதிசயசமும், சோகாசமும், வீராசமும் உண்மைக்காதலின் அபூர்வ குணங்களும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. இதன் விலை ரூபா 1 12 0.

கனகபூஷணம்.

இதில் சுற்பிலக்கணம் விவரமாய் உலக அனுபவத்தோடு வினக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கதாநாயகி தனக்கு கேரிலும் மிக்க பயங்கரமான அநேக இக்கட்டுகளிலிருந்து தன் சுற்புக்குப் பழுதுகாரமால் தப்பித்துக்கொண்டது மிக்க சோகத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் தரும். நெயர் களுக்கு வேண்டிய ரீதிகளும் சுற்புத்திகளும் இதில் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. இந்த காவல் ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் மனதை முழுதும் கவர்த்து கொள்ளக்கூடியது. 2-பாகம் இதன் விலை ரூபா 3 8 0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்

கைவல்ய நவநீ தவசனம்

ஸ்ரீமத் அகண்ட பரிபூரண சந்தொன்றத் தொருபிரயாகிய பகவான் அனாதையே ஆணவமலத்தில் அழுந்திக்கிடத்த ஆன்மாக்களுக்குக் கருணையோடு தருகாண புலன போகக்கூற யளித்தருளினார். இந்த ஆன்மாக்கள் மாயையினின்றும் விடுபட்டு தக்க சிவர்த்தியும் ஆனந்தப் பிராப்தியுமாகிய மோகூயின்பெய்தும் பொருட்டே கருணாநிதியாகிய ஆண்டவன் அவ்வாறு செய்தருளினார். மோகூ மார்க்கத்தை யறிவிக்கும் வேதத்தை யும் அருளியிருக்கிறார்

வேதமோ யாவராலும் உணரற் பாலதன்றாகும். ஆதலில் மகான் களாகிய நம் முன்னோர்கள் வேதசாரத்தைத் திரட்டி அதிகாரிகளின் பேதப்படிப் பல துல்களை வியற்றியுள்ளார்கள். அவற்றில் ஸ்ரீமத்-தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றி யருளிய கைவல்ய நவநீதம் என்ற தால் மோகூ மார்க்கத்தைப் பூரணமாய் வினக்கிக்காட்டும் துலாகும். இதில் கூறப் பட்டுள்ள முத்தி மார்க்கம், ஈசுவர பத்தியுடைய வவருக்கும் (ஜாதி மத பேதமின்றி) பயன்படக் கூடியதாகும். மூலதால் கவினாபுன்னது. அந்த துலுக்குச் சிலர் உரை யெழுதியுள்ளார்கள். ஆனால் கோயிலார் ஸ்ரீமத்-பொன்னம்பல சுவாமிகள் இயற்றிய உரையே சால் சிறந்ததென்று மதிக்கப்படுகிறது.

ஆயினும் இரகசிய விலக்கண ஆராய்ச்சியுடையார்க்கே இவை கன்கு விளங்கும். ஆதலில் சாதாரணக் கல்வியுடையோரும் வாசித்துணர்ந்து பயனுடைய வேண்டுகென்றே வசனரூபமாய் மது ஆனந்தபோதினி சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்டது இப்போது புத்தக ரூபமாய் வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் வாசிப்போர்க்குண்டாகக்கூடிய அயயங்களைநாத்தும் தெளிவாய் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறபடியால் கூடியவகையில் இன்னொருவரிடம் சென்று கேட்கவேண்டிய அவசியமின்றியே சொல்ப கல்வி யுடையோரும் இதை வாசித்துணர்ந்துப் பயன் பெறலாகும். கல்ல கடிதத்தில் சுத்தமாய் அச்சியற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1 8 0.

மூன்றாம் தினகரசுந்தரி விலை ரூபா 1. பதிப்பு!

ஓர் செல்வச் சீமாட்டியின் அதிசயமான கதை

இக் கதாநாயகி ஆண் வேடத்தரித்து, தன் கணவனுடைய செல்வச் சீமானுடைய சோரச் செயலைக் கண்டுபிடிப்பது மிக்க வியப்பாயிருக்கும். அதிலும் இவள் மிக்க துஷ்டரான கன்னரிடம் சிக்கிக்கொண்டு அவர்களைச் சாமர்த்தியமாய் ஏமாற்றியிட்டுத் தப்பித்துக்கொண்டு வந்து விடுவது மிக்க வியப்பிலும் வியப்பாயிருக்கும்.

இக்கதா நாயகியின் குற்றமற்ற இரகசியங்களை வெளியிடுவதாய்ப் பழுதுறுத்தி இவனைச் சோரம்செய்ய முயற்சி செய்யும் துஷ்டர்களை இவள் தந்திர சாமர்த்தியத்தால் வென்று அவர்கள் வெட்கியோடும்படிச் செய்தல் மிக்க வீரத்தனமாயும் வேடிக்கையாயுமிருக்கும்.

தான் பலவித ஆபத்துகளில் சிக்கியபோதும் தன் சுய தந்திரத்தால் தன் சுற்பிற்குப் பழுது வராமல் தப்பித்துக்கொண்டு தன் கணவனுக்கு மனம் சோகாதபடிக்கு அவனுக்கு கேரிலிருந்த அவமானத்தினின்றும் அவனைக் காப்பாற்றுவதையும், மாமியார், மைத்துனர், காத்திமார் இவர்களை யன்போடு ஆதரிப்பதும் இவளுடைய சுற்பின் உறுதியையும், குடும்ப விஷயத்திலிருக்கும் உயர்தரமான கட்டக்கையையும் கன்கு விளக்குகிறது.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

*குத்தியுள்ளவை டேக்ஸ்பேக் கமிடியாபால் அக்கிரேக்கப்பெற்றவை.
தன தமீழ் நாவல்களும், கதைப் புத்தகங்களும்.
ஆணி—குப்புசாமி முதலியார்

குயற்றியவை.	ரூ.அ.	* சதானந்தி	ரூ.அ.
லோகநாயகி ...	1 0	* தீவகன்வசனம் ...	1 4
வினையாட்டுச்சாமா ...	1 6	* கர்ணன் சரிதை ...	0 12
பவனத்தீவு 2 பாகங்கள் ...	8 0	* பீஷ்மவிரயம் ...	0 10
தபால்கொண்டைக்காரர்கள் ...	0 14	* வீரத்தன்மைபுள்ள ...	0 10
குத்திராபாய் ...	2 8	* ரோமணிகள் ...	0 10
அமராவதி 2-பாகங்கள் ...	4 0	* சீர்த்திசெய்கள் ...	0 8
மத்சக அழைப்பிச் மீதம் ...	1 8	* அரிச்சந்திரன் சரிதை ...	0 8
கற்கோட்டை ...	2 0	* சகோதரயாஞ்சை ...	0 6
பூங்கொதை ...	0 10	* கீலக்கொடி ...	0 6
வீரநாதன் ...	0 12	* மணவாளன் ...	0 8
கனகபூஷணம் 2 பாகமும் ...	3 8	* பாகராமன் ...	0 8
கமலசேகரன் ...	1 12	* செபாலன் ...	0 8
நீலகாந்தரி ...	1 0	* அங்கதன் ...	0 4
ரத்னபுரி கதையும் 2 பாகமும் ...	4 0	* தளவதாரம் ...	0 6
மதனபூஷணம் ...	1 0	* கிருஷ்ணன் துது வசனம் ...	0 8
சுவர்ணம்பாள் ...	0 12	* சண்டோபாக்கியானம் ...	0 8
தேவகந்தரி ...	1 4	* கருணாகாரும் சத்தியசீலரும் ...	0 8
ஞானசந்திரன் ...	0 12	* சத்தியவசனி ...	0 4
மதமாணவி ...	0 14	* விமலன் ...	0 4
ஆனந்தலிங்க ...	2 0	* கண்ணபிரான் ...	0 4
மீன்காசாமாயவன் ...	1 8	* செபுட்பாடத்திரட்டு ...	0 4
உமர் பாஷா 2 பாகமும் ...	4 12	* காலுமந்திரிகதை ...	0 4
வாதசத்தரம் ...	2 0	* சிமந்தினி ...	0 8
அம்புஜாம்பி ...	2 0	* ஞானாத்நினம் ...	0 4
அயாஷா 2 பாகங்கள் ...	1 12	* இந்து லீகா ...	0 8
மாண்டிசின்டோ 2 பாகமும் ...	3 0	* கண்ணன் பக்திரசுத்திரத்தின ...	0 2
லண்டன் திருடர்கள் 2 பாகம் ...	2 12	* ஜெகதலஜெகஜ்ஜோதி ...	0 8
மதனகாந்தி ...	1 8	* மெய்க்காதலி ...	0 8
கமலநாதன் ...	1 8	* மேனாமினுக்கி கதை ...	0 8
கற்பகசந்தரி 2 பாகம் ...	2 12	* வீனாகானன் ஞானேந்திரி ...	0 8
		* மனோன்மணி கதை ...	0 8
கைவல்லிய ரவீந்த வசனம் ...	1 8	* கோமளவல்லி கதை ...	0 8
குசேலோபாக்கியான வசனம் ...	1 0	* விசுவல்லி கதை ...	0 4
மெகிரியா மெகிரா ...	3 0	* கமலமதி ...	0 8
அற்புத கவிதாக்கொ ...	1 0	* துயரானன் கதை ...	0 12
பூராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய காமசேனா கிரக ...	...	...	0 8
சரித்திரமும் உபதேசங்களும் ...	1 12	* பூர்ணவல்லி ...	0 6
மலையாளபவதி ...	1 0	* பூலோக லக்ஷ்மிகதை ...	0 10
சம்பராமாயண சந்திரகாசனம் ...	2 0	* வைணவக் கொத்து ...	0 8
ராமாயண ஓடம் சுவப்பாட்டு ...	0 8	* அனுபோக சூருட சிந்தாமணி ...	0 6
கனகாத்நினம் ...	0 8	* கிமித்தியகுறி சாந்திரம் ...	0 2
கண்டிபாஷா நாடகம் ...	0 12	* கந்திரிபுருஷஜாதக திறவுகோல் ...	0 8
கவினகந்தரி ...	0 10	* மருமக்கள் துயரம் ...	0 2
மதுருதனன் ...	0 10	* ததவகைக்காலை ராமாயணம் அச்சில் ...	0 2
அகட விசட விவாச வினோதம் ...	0 10	* கதைத்தோ சந்திரகம் ...	0 2

குனத்தபோதினி சூயீன், தபால்பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

உ
தும்
பரப்பிரம்மணை நம :

ஆனந்தபோதினி

“ எப்போரு னேத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு ”—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தோகுதி	குரோதனவரு ஆடிமீ கவ	பகுதி
11	1925வரு ஜூலைமீ 16வ	1

கடவுள் வணக்கம்.

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சீனிதே
னெனருசித் திடவலியவந்
தின்பங் கொடுத்தினை யெந்நே நின்னன்ப
ரிடையரு தருகிராடி
உன்னிய கருத்தவிழ வுரைகுளறி யுடலெங்கு
மோய்த்தயர்ந் தவசமாகி
உணர்வரிய பேரின்ப வறுபுதி யுணர்விலே
யுணர்வார்க ளுன்னபடிகாண்
கன்னிகை யொருத்திசிற் றின்பம்வேம் பென்னினுங்
கைக்கொள்வன் பக்குவத்தில்
கணவனருன் பெறினமுனே சொன்னவா நென்னெனக்
கருதினை யாவளது போல்
சொன்னபடி கேட்டுமிப் பேதைக்கு நின்கருணை
தோற்றிற் சகாசம்பமாஞ்
சுத்ததிக் குணமான பரதெய்வ மேபாஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

(1)

ஆக்குவை மாயை யாவு ரொடியினி வவற்றை மான
நீக்குவை நீக்க மில்லா நினைப்பொடு மறப்பு மாற்றிப்
போக்கொடு வரவு மின்றிப் புனிதநல் லருளா னந்தத்
தாக்கவுஞ் செய்வா யன்றே சச்சிதா னந்த வாழ்வே.

(2)

கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவரை யன்றி வேறே
நிற்புறத் தவரை நாடார் யாங்கு மின்ப வாழ்வுந்
தற்பொறி யாக நல்குந் தலைவகி னனல்தோர் தெய்வம்
பொற்புறக் கருதோந் கண்டாய் பூரண னந்த வாழ்வே.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. இறைவனால் இடையறா இன்பத்தை வலிய அருளப்பெற்ற அன்பர்கள் அவ்வின்பக் கடலிலாழ்ந்து, அந்த இறைவனைத் தேசகால வொழிவின்றி எந்நேரமும் தியானித்து, அதனாலேற்படும் சரீர கஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாது, பரவசராய் அறிவதற்கரிய பேரின்பானுபவ வுணர்வுகொண்டு அறிந்து வழிபடுவார்கள். இது சத்தியம். அப்படி என்னால் செய்யமுடியாது. பெண்மகனொருத்தி கன்னியா யிருக்கும்போது சிற்றின்ப ரசத்தை அனுபவ வுணர்ச்சி யின்மையால் வெறுத்துப் பேசுவது சகஜம். ஆனால் அவன் பக்குவம் பெற்றுக் கணவனுடன் வாழுங்காலத்தில் சிற்றின்பத்தையே பேரின்பமாகக் கருதுவன். அப்போது நீ முன்னே சொன்னது யாதாயிற்று என்று கேட்டால் அதை கினைத்து நகைபுரிவன். அதுபோல சொற்படி நடக்கும் அறிவிலாத எனக்கு உனது கிருபையுண்டானால் சுகம் பிறக்குமென்று இப்பாடலால் தெரிவிக்கின்றார்.

இன் அமுது=இனிய அமிர்தம்.

பாகு=சர்க்கரைப் பாகு.

உன்னிய கருத்து=கினைத்த மனம்.

அவிழ=தன்வடைய.

அவசம்=பரவசம்.

அனுபூதி=அனுபவ உணர்ச்சி.

சுகாரம்பமாம்=சுகம் உதயமாகும்.

மிக்க தீவிரதர பக்குவமுற்ற அடியார்கள் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து பேரானந்த வாழ்வை யனுபவிக்கும்போது இன்பத் தருபவன் பதியாகவும், இந்த இன்பத்தை யுண்டுபண்ணுவது பாசமாகவும், அவ்வின்பத்தை யேற்று அனுபவிப்பது பசுவாகவும் இருக்கிறபடியால், இன்னமுது கனிபாகு.....உணர்வார்களுள்ளபடி காண்' என்று வியவகரிக்கப்பட்டது. இதில் 'கொடுத்த கினை' என்றும், 'அவசமாகி' என்றும், 'உணர்வார்கள்' என்றும் சொல்லி பதி பசு பாசமாகிற மூன்று பொருளையும் விளக்கமாக்கினார்.

“முத்திதனில் மூன்று முதலு மொழியக்கேள்

சுத்தவனு போகத்தைத் துய்த்தலணு—மெத்தவே

இன்பங் கொடுத்தலிறை யித்தைவினை வித்தல்மலம்

அன்புடனே கண்டுகொளப் பா”

எனவரும் ஆன்றோர் வாக்கு இங்கு உணர்தற் பாற்று.

பூரண சந்திரனைப் போலும் வயதடைந்து, பேரமுகுபெற்று, மதனாகம முணர்ந்தவ ளானாலும், பக்குவமுறாத கன்னிகை சிற்றின்ப ரசத்தை யுணரான். பக்குவமுற்றுப் புருஷனுடன் சேரும்போது அவ்வின்பாசம் இப்படிப்பட்டதென அறிந்து ஊமைகண்ட கணவைப்போல அதை அயலா ரிடம் வெளியிடாதிருப்பன். இந்த உபமானத்தைப் போலவே ஜீவனொருவன் எல்லாக் கலைகளிலுந் தேர்ந்து கிபுணர்வ மடைந்திருந்தும், பக்குவ

முறதபோது அவன் திருவருளின் உண்மையை ஒரு சிறிதும் உணரான். பக்குவம்பெற்று இறைவனுடன் கலந்து, ஞாதாக்களுக்கே புரிந்தான ஆனந்தானுபவத்தை யடையும்போது அவ்வனுபவத்தைப் பிறர்க் கொடுத்தாரக்கும் தன்மையானான். 'ஆகையால் 'கன்னிகை யொருத்தி..... நகையாவள்' என்றார்.

“கருவிகழிந் தாற்காணார் ஒன்றுமெனிற் காணார்

காணாதார் கன்னிகைதான் காமரதங் காணான்

மருவியிரு வரும்புணர வந்தசுக இன்பம்

வாயினாற் பேசரிது மணந்தவர்தா முணர்வர்

உருவிலுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திலகான் சிவனை

யுணராதார் உணர்வின லுணர்வதுகற் பனைகான்

அருள்பெறில்வ் விருவரையும் அறிவிந்தங் கறிவர்

அறியாரேற் பிறப்புமற தாணவமு மருதே”

என்னும் சிவஞானசித்தியாரும் இங்குக் கவனித்தற்கானதே.

பெண்மகள் கன்னிகைப் பருவத்தில் சிற்றின்பத்தை வெறுத்துப் பக்குவதையில் அதனை இச்சிப்பதுபோல அருள் பெறாத எனக்குச் சுகானுபவம் வெறுப்பாகவும் அருள்பெற்ற பெரியார்க்கு அது விருப்பாகவும் இருக்குமென்பது கருத்து.

2. ஆக்குவை=உண்டாக்குவாய் (சிருஷ்டி).

நீக்குவை=நீக்கிடுவாய் (சங்காரம்).

ஆனந்தம் தாக்கவுஞ் செய்வாய்=ஆனந்தத்தை யடையச் செய்வாய் (அருக் கிரகம்).

இம்மூன்றையுஞ் சொல்லியவாற்றால், திதியும் திரோபவமும் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். கூட்டிக்கொள்ளவே இறைவனது பஞ்சகிருத்தியம் இப்பாடலில் வெளியிட்டவாரும்.

3. இல்புறத்தவர்=அயல் வீட்டார்.

தற்பொறி=தனது செல்வம்.

பொற்புற=பொலிவடைதற்பொருட்டு.

கற்புள்ள ஸ்திரீ தன் கணவனுக்கு ஒப்பாகவாவது உயர்வாகவாவது அயலாரைக் கொள்ளாது, தன் கணவன் பணியிலேயே கண்ணுங் கருத்துமா யிருத்தல்போல, சிவபெருமானுக் காட்டப்பட்ட யானும் பிறதெய்வங்களிடத்தில் பற்றின்றி அப்பெருமான் பணியிலேயே கோக்காயிருப்பேனென்கிறார்.

“கண்டா நிகழ்வனவே காதலன்றான் செய்திடினும்

கொண்டானை யல்லால் அறியாக் குலமகள் போல்

விண்டோய் மதின்புடைக்கும் வித்துவக்கோட்டம்மான்

கொண்டாளா யாகிலுநின் குரைகழலே கூறுவனே”

எனப் பிறர் கூறுவதுங் காண்க.

ஆனந்தபோதினி

குரோதனஸ் ஆடிமீ கல

நமது பத்திரிகையின் 11-வது ஆண்டு.

உயர்வற உயர்நலமுடையவனும், அயர்வறு மமரர்க ளதிபதியு மாகிய ஜெகதீசனது கிருபா கடாசுத்தால் நமது ஆனந்தபோதினிப் பத்திரிகைக்குப் பத்தாண்டுகள் மங்களகரமாகவே கழிந்தன. இம் மாதம் இப்போதினிக்குப் பதினேராவது ஆண்டு பிறந்திருக்கிறது. எல்லோருடைய மனோபீஷ்டத்திற்கும் உரித்தாகுமாறே நம் பத்திரிகையை எத்தகைய விக்கினமுமின்றி நடைபெறச் செய்ய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவானாக. தேச முன்னேற்றத்திற்கும், அதன் சேஷமத்திற்கும், தேகாரோக்கியத்திற்கும், ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கும், மற்றும் வேண்டிய சுயநலத்திற்கும், பொதுநலத்திற்கும் யோக்யதை வாய்ந்த வழிகளை விளக்கிக்காட்டும் விஷயத்தில் நமக்குத் துணைக்கருவியாயிருப்பது பத்திரிகையேயாம். பாஷாபிவிருத்திக்கு ஆதாரமாவதும் பத்திரிகையே. பத்திரிகைக்கு இத்துணைச் சிறப்பு இருத்தல்பற்றி, இதன் உண்மையறிந்த ஒவ்வொருதேசத்து மேதாவியரும், பத்திராபிமானிகளாய், பற்பல பத்திரிகைகளை வெளிப்படுத்தி, பத்திரிகையில் அபிமானமில்லாதாரையும் நற்போதனையால் உள்ளவராக்கி, நடுநிலையைப் பெற்றுச் சுகமார்க்கத்தில் வாழ்ந்துய்யுமாறு செய்து வருகிறார்கள்.

ஆனந்தபோதினி பத்திரிகைக்குப் போஷகரில்லாதிருந்தும் சென்ற பத்தாண்டுகளாக இதனை அபிமானித்து, இதன் அபிவிருத்தியில் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் காட்டி வருபவர்கள் நமது சந்தாதாரர்களாகிய அன்பர்களே. இப்படி நம் பத்திரிகை நாளுக்கு நாள் செழித்தோங்குமாறு அதனிடங் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து அதனைப் பரிபாலித்து வரும் சந்தாநேயர்களுக்கும், அதற்கு மனச்சோர்வின்றி மிக்க உற்சாகத்துடன் விஷயதானம்புரிந்து உப

கரித்துவரும் அறிவாளராகிய நண்பர்களுக்கும், புதிய சந்தாதாரர்களை அப்போதைக்கப்போது சேர்த்து இணங்கவைக்கும் உதார குணமுள்ள உத்தமர்களுக்கும் நமது மனதார்த்த நன்றியறிதலைப் பாராட்டுவதுடன், அவர்களுக்கு நீடித்த ஆயுளையும், நோயற்ற வாழ்வினையும், நல்ல சந்தான விருத்தியையும், இன்னும் இகத்திற்கும் பரத்திற்கும் வேண்டிய எல்லா நலங்களையும் கொடுத்து ரக்ஷித்தருளப் பரம தயாநிதியாகிய பகவானது திருவருளைப் போற்றுகின்றோம்.

தேசநலத்தைப் பெரிதுங் கருதியே ஆனந்தபோதினி பத்திரிகைக்கு வருஷத்திற்கு ரூபா ஒன்றாக மிகவும் குறைந்த சந்தாவை நாம் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோம். இதற்குக் கிடைக்கும் மாதார்த்தப் புத்தக ரூபமான சஞ்சிகையோ பன்னிரண்டு. ஒவ்வொரு சஞ்சிகையும் 60 பக்கங்களடங்கிய எட்டுப் பாரங்கள்கொண்டது. ஐந்து பாரங்கள் பூரா விஷயமும் மற்றவை எங்கள் சொந்த விளம்பரமும் உள்ளவை. நாம் பிரதிதினமும் அனுவசியமாக எவ்வளவோ செலவழித்துவிடுகிறோம். நானொன்றுக்குத் தம்படிவீதம் உண்டி சேர்த்துவந்தாலும் வருஷத்தில் பதினைந்தனு சேர்ந்துவிடும். அத்துடன் ஒரு அணு சேர்த்துக் கஷ்டமில்லாமலே சந்தாத்தொகையைச் செலுத்தி இவ்வரிய பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சில சந்தாதாரர்கள் தாம் செலுத்திய வருடசந்தா முடிவுபெற்றதும் அடுத்த வருடத்திற்குரிய சந்தாவை அனுப்பாமல் மௌனமாயிருந்துவிடுகின்றனர். அத்தகையோரை நாங்கள் பத்திரிகாபிமான முடையவர்களாகவே கருதி அவர்கட்கு வி-பி-யில் சஞ்சிகையை யனுப்ப நேரிடுகின்றது. இந்த விஷயத்தில் சிலர் சந்தோஷப்பட்டுத் தங்களுக்குக்கும் பல வேலைகளின் குழப்பத்தால் தங்கள் சந்தாத்தொகையை அனுப்பத் தாமதிக்க நேர்ந்ததை மன்னிக்க வேண்டுமென்று எங்களுக்கெழுதி வருகின்றனர். வி-பி-யையும் அங்கீகரிக்கின்றனர். சிலரோ வி-பி-யைத் திருப்பிவிட்டு “நாங்கள் எப்போது பணம் அனுப்பவில்லையோ அப்போதே எங்களுக்குப் பத்திரிகை வேண்டுமென்கிற எண்ணம் உண்டு என்பதை ஏன் நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளாமல் பத்திரிகையை வி-பி-யில் அனுப்பவேண்டும். அந்த வி-பி-யை நாங்கள் திருப்பிவிடுவதால் உங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்று ஏன் சொல்லவேண்டும்” என்று கடிந்து பேசுகின்றனர். இப்படிப் பேசுபவர்கள் முன்னதாகவே (ஆனிமாதத்திலேயே)

தங்களுக்குப் பத்திரிகை வேண்டாம் என்று ஒரு கார்டு எழுதிவிட்டால் எங்களுக்கு எவ்வளவோ செளகரியமாய்விடும். ஆகிலும் இவ்விதம் உண்டாகும் நஷ்டத்திற்கும் நாங்கள் வருந்தவில்லை. இவர்களுக்குப் பதிலாகப் புதிய சந்தாதாரர்கள்- சேர்ந்தபடியே யிருக்கின்றனர்.

நிற்க, விஷயதானம் புரிவோரிற் சிலர் தாங்கள் எழுதியனுப்பும் வியாசங்களை உடனே வெளியிடாமலும்காக மனம் வருந்தி “இனி எங்களுக்குப் பத்திரிகை வேண்டாம். நாங்கள் அனுப்பும் வியாசங்களை வெளியிட உங்களுக்குப் பிரியமில்லை. நீங்கள் பாரபட்சமாக நடந்துகொள்கிறீர்கள்” என்று குறைகூறுகின்றனர். இவர்களுக்குக் கிருக்கும் அபிமானத்தைப் பாருங்கள். பொது நோக்குடன் திருத்தமாகவும், பொருத்தமாகவும், சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் யாவருக்கும் பயன்படக்கூடியதாய் எழுதும் வியாசங்களை நாங்கள் கிரமப்படி வெளியிட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறோம். ஒரு முறையில் பத்திரிகை எவ்வளவு பிடிக்குமோ அவ்வளவே வெளியிட்டு மற்றவற்றை அடுத்தமுறை வெளியிட இருப்பிலிருத்திக்கொள்ளுகிறோம். இப்படி யிருப்பிலிருப்பவை பெரும் கட்டாகச் சேர்த்திருக்கின்றன. அடுத்தபடி வரும் வியாசங்களில் அதி முக்கியமும் உடனே வெளியிடத்தக்கதுமான ஒன்றையோ இரண்டையோ உடனே எடுத்துக்கொண்டு மற்றவற்றைப் பின்னர் வெளியிட ஷேகட்டில் சேர்த்துவிடுகிறோம். எந்த வியாசமும் வெளிவராமற்போகாது. எங்களுக்கு ஏற்கனவே யிருக்கும் வேலையுடன் கிரமமான வேலைக்கிடந்தராதபடி விஷயதானம் புரியுமாறு சந்தாநேயர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

பத்திரிகையைப் பெரிதாக்கிச் சந்தாத் தொகையையும் அதிகமாக்குமாறு நமது சந்தாநேயர்கள் பலர் அடிக்கடி நமக்கு எழுதுகிறார்கள். இவ்விஷயமாக நாம் முந்திய சஞ்சிகைகளில் வெளியிட்டிருப்பதை நேயர்கள் கவனிக்கவில்லைபோலும். நாம் அச்சஞ்சிகைகளில் தெரிவித்தபடி நேயர்கள் புது சந்தாதாரராகப் பலரைச் சேர்த்து அத்தொகையை எங்களுக்கு முன்பணமாக அனுப்பும்பட்சத்தில் இப்போதுள்ள சந்தாத் தொகைக்கே சஞ்சிகையைப் பெரிதாக்கி அனுப்பச் சித்தமாயிருக்கிறோம். இதனை அன்பர்கள் கவனிப்பாராக. தயாபர மூர்த்தியாகிய பகவான் நமது சந்தாநேயர்களுடைய விருப்பத்தையும் எங்களுடைய எண்ணத்தையும் விரை

வில் நிறைவேற்றி ரக்ஷித்தருள அவனது பொற்றாமரை நற்றூளை வாயார வாழ்த்தி மனதாரச் சிந்தித்து அஷ்டாங்கமும் நிலத்திற்படிய வணங்குகின்றோம். ஒம் தத் ஸத்.

பத்திராதிபர்.

கீழ்நாட்டுப் பிரயாணிகளின் கஷ்டம்.

நம் நாடு, சிற்சில உரிமைகளைப் பெறுதலாலேயே இந்திய மக்களுக்குப் பற்பல அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன வென்று, அவற்றை நிவர்த்திப்பதற்கு மேதானிகளாகிய பல அறிஞர்கள், உடல், பொருள், ஆவி மூன்றனையும் தத்தம் செய்து, அரும் பெரும் பிரயாசையெடுத்து உழைத்து வருகின்றனர். அவ்வுழைப்பின் பயனாகச் சில நன்மைகள் உண்டாகி யிருக்கின்றன; உண்டாகின்றன; மேலும் உண்டாகக் கூடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. இவை யொருபக்கமிருக்க, நம்மவர்களுள்ளேயே சகோதரத்துவம் இன்மையாலும், சுயநலம் பாராட்டுந் தன்மையாலும், வேறு பற்பல காரணங்களாலும் பல கஷ்டங்கள் உண்டாகி வருகின்றன, அவற்றுள், கீழ்நாட்டுப் பிரயாணிகள் அடையும் கஷ்டம் முதன்மை பெற்றது; பலரும் பரிதபிக்கக்கூடியது. அதைப்பற்றிய நிவர்த்தி மார்க்கம் ஒன்றும் இதுகாறும் ஏற்படவில்லை. அதனின், அதைக்குறித்துச் சிலவற்றைப் பலர்க்கும் விளக்கிக்காட்டுதல் அவசியமாயிருக்கின்றது. அதனால், அக்கஷ்ட நிவர்த்திக்கான மார்க்கம் ஏதேனும் ஏற்படக்கூடுமென்று நினைக்கிறோம்.

இக்காலத்தில், நம் இந்து தேசத்தில்—அதிலும் தமிழ் நாட்டின் தென்பகுதியில்—தருமம் மாறுபட்டதாலோ, தெய்வபக்தி குறைந்ததாலோ, காலத்தின் மாறுபாட்டாலோ, வேறெவ்வகைக் காரணத்தாலோ உரிய பருவங்களிற் பெய்யவேண்டிய மழை சரியாகப் பெய்வதில்லை. பெய்தாலும் காலந்தவறிப் பெய்கின்றது. அதனாலும், இந்நாட்டவர் விவசாயத்தில் சிரத்தையின்றி வெவ்வேறு பற்பல துறைகளில் இறங்கிவிட்டமையாலும், இங்குப் பயிர்த்தொழில் சரிவர நடைபெறுவதில்லை. வருவாய்க் குறைவு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அதனால் பெரும் பான்மையான விடங்களில் அடிக்கடி பஞ்சம் நேர்ந்துவருகின்றது. அப்பஞ்சத்தால் பலர் ஜீவனத்துக்கு வழியின்றிக் கஷ்டப்படக் கூடியவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அத்தகையினருள், பெரும்பான்மையோர் தனி

யாகவோ குடும்பங்களுடனோ இரங்குன், பிணங்கு, சிங்கப்பூர் முதலிய கீழ்நாடுகளுக்குச் சென்று ஜீவிக்கவேண்டியவர்களாய் விடுகின்றனர். ஆதலின், சென்னை, நாகை முதலிய லீடங்களிலிருந்து கீழ்நாடுகளுக்குப் புறப்படும் ஒவ்வொரு கப்பலுக்கும் தென்னாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடிப் பிரயாணப்படுகிறார்கள். அதிலும் கார்த்திகை மாதத்தில் பர்மா தேயத்தில் நெற்கதிர் அறுப்பு வேலை மிகுதியாதலின் அதை உத்தேசித்து வருடந்தோறும் அம்மாதத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான பிரயாணிகள் இரங்குனுக்குப் புறப்பட்டுப் போகின்றார்கள்.

அவர்கள் அவ்வாறு புறப்பட்டுப் போகும்போது, மனைவிகளுடனும், மூட்டை முடிப்புக்களுடனும், பெட்டி சட்டிகளுடனும், கால் நடையாகவோ, கட்டை வண்டிகளிலேறியோ, தங்கள் ஊர்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களுக்கு நகரங்களுக்கோ ஊர்களுக்கோ பேரய்ச் சேருகிறார்கள். ஆங்காங்குள்ள சாப்பாட்டுக் கடைக்காரர்களும், தரகுக்காரர் (டிஸ்கவுண்டுக்காரர்)களும், அவர்களை முன் பின் அறியாதவர்களாயிருந்தாலும் நெடுநாட் பழக்கமுடையவர்களைப் போல, அவர்களுடைய பணத்தை அகப்பட்ட வரையில் அபகரிப்பதற்கு, “அண்ணா வாருங்கள், அத்தான் வாருங்கள், மாமா வாருங்கள், முந்தி நீங்கள் பிணங்கிலிருந்து வரும்போது நம்முடைய கிளப்பில் வந்திறங்கிப் போக வில்லையா? நான் ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்கு வந்து உங்களை எதிர்கொண்டழைத்து உபசரித்தனுப்பவில்லையா? அக்கான் சொக்கியமா? மாமி சேஷமமா? தம்பிமார் சுகந்தானா?” என்று அவர்களுடன் பெரய்யுறவு கொண்டாடித் தங்கள் சொந்தமான ஹோட்டல்களுக்கு அவர்களை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அந்தப்பேதை ஜனங்கள் பாபம்! முன்னே அவர்களை எப்பொழுதுமே அறியாதவர்களாயிருந்தாலும், அவர்கள் பேசும் தந்திரமான முகநட்பு வார்த்தைகளால், முன்னொரு சமயம் சந்தித்திருக்கக் கூடுமென்று தங்கள் மனதைத் தாங்களே சமாதானஞ்செய்து கொண்டு அவர்களை நம்பி அந்த ஹோட்டல்களுக்குப் போகிறார்கள். இவர்களுக்கு அந்த அறியாத ஊர்களில் தங்குவதற்கு எப்படியாவது ஓர் இடம் வேண்டியது அவசியமாயிருப்பதால், இவர்கள், அவர்கள் பின் போய்த் தீரவேண்டியதாகவே யிருக்கின்றது.

இவர்கள் அந்தச்சாப்பாட்டுக் கடைகளில் போய்ச் சேர்ந்த

வுடன் அவ் ஹோட்டல்காரர்களும், தரகுக்காரர்களும் இவர்களிடம் கூடி யிருந்துகொண்டு “நல்ல வேளையாய் நீங்கள் போக்கிரித்தனமான ஹோட்டல்காரர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் எங்களைக் கண்டுகொண்டீர்கள்; அவர்களிடம் சிக்கியிருந்தால் உங்கள் மூட்டைகள் கொள்ளைபோய் விடும்; உங்களுக்கு இன்னும் பல ஆபத்துக்களும் நேரும்; இங்கே அப்படி யொன்றும் நடவாது” என்று வாய்ப்பந்தல் போடுவார்கள். அதனால் அந்தப்பிரயாணிகள் இவர்களை மகா சத்தியவந்தர்களென்றே நம்பிக்கொள்வார்கள். ஆனால் அவர்கள், பிறர் மேலேற்றிக் கூறிய மோசத்தொழில்களெல்லாம் அவர்களிடத்திலேயே தான் குடிகொண்டிருக்கும். அவர்கள் இப்படி யெல்லாம் பகட்டு வார்த்தைகளைப்பேசி ரெயில்லில் செளகரியமான நேரம்பார்த்து அவர்களை யேற்றியனுப்புவதாகச் சொல்லி இரண்டு மூன்று தினங்கள் வரையிலுங்கூடத் தங்கள் வசமே தங்கும்படி செய்துவிடுவார்கள். அவர்கள் எத்தனை நாள் தங்குகிறார்களோ அத்தனைக்கத்தனை ஹோட்டல் மாஸ்டர்களுக்கும், டிஸ்கவுண்டு மாஸ்டர்களுக்கும் வரும்படி அதிகம். அதற்காகவே இவ்வாறு தங்கச்செய்வது வழக்கம்.

அங்ஙனம் இந்த வழிப்பறி கொள்ளைக்காரர்கள் அவர்களைத் தங்கவைத்துக்கொண்டு, துணி மணி முதலிய சாமான்கள் வாங்குவதிலும், ஈடாகப் பயாஸ்கோப் முதலிய வேடிக்கைகள் பார்ப்பதிலும், பற்பல அநிசயங்களைப் பார்ப்பதிலும் கமிஷன் கவருவதற்கு இழுப்பார்கள். பிரயாணிகள் அப்போது இங்கிருந்து அதிக கஷ்டத்துடன் வழிச்செல்வுக்கு மாத்திரம் பணந்தேடிக்கொண்டு செல்பவர்களாதலின் அத்தகைய விஷயங்களுக்கு அதிகமாக இணங்க மாட்டார்கள். கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் வைத்திருக்கும் சிலர் மாத்திரம் இசைவார்கள். அவர்களிடம் மாத்திரம் மேற்படி இடைக் கொள்ளைக்காரர் கிடைத்த வரையில் அக்காடியங்களின் மூலம் கமிஷன் சம்பாதித்துக்கொள்வார்கள். அதன்மேல் சாப்பாட்டுக்கும் தங்குமிடத்திற்கும் ஏற்பட்ட பணங்களைப் பிரயாணிகளிடம் வசூலித்துக்கொண்டு அவர்களை ரெயில்வேஸ்டேஷன்களுக்குத் தள்ளிக்கொண்டு போவார்கள். பிரயாணிகளுக்கு ஏற்படும் சாப்பாட்டுச் செலக்கியமும், தங்குமிடத்தின் செளகரிய முறையோ வாயினாற் சொல்லி முடியா; சாதமோ, இந்தப் பிரயாணிகளுக்கென அந்த ஹோட்டல்காரர் தயார்செய்து வைத்திருக்கும் தடித்த மட்டையரிசியால் கல்லுடன் கலந்து அருமையாக ஆக்கப்

பட்டது; குழம்போ மனங் குழம்பும்; அவர்கள் ஏதோ ஒரு காயை அறுத்துச் சட்டியிற்போட்டு உப்பும் புனியும் அதன் தலையிற் கொட்டித் தண்ணீர் வார்த்துக் கொதிக்கவைத்திருப்பார்கள். இந்தச் சாப்பாட்டிற்கு ஆளொன்றுக்கு ஆறாறு விழுக்காடு வருவித்துவிடுவார்கள். இடவாடகையோ நாளொன்றிற்கு ஆளொன்றுக்கு நான்காறு விதிதம் வாங்கிவிடுவார்கள். ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்குச் சென்றவுடன், அவர்கள் அந்தப்பிரயாணிகளைக் கூட்டங் கூட்டமாக ஆடு மாடுகளைப் போல் திரட்டிப் புழுதிசிறைந்த இடங்களில் உட்காரவைப்பார்கள். அந்தப்பேதை ஜனங்கள் மண்ணிலும் கல்லிலும் துணிகளை விரித்துப் படுத்திருப்பார்கள். இந்தப் பிரயாணிகளைக் கண்டால் எவருமே இழிவாகக் கருதுவது இயற்கையாதலின், இவர்கள் எவர்க்கும் தொந்தரவு கொடாமல் ஓர் ஒதுக்கமான விடத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும்போது கூட அங்கேயிருக்கும் போட்டர்களும், ஜவான்களும், அவர்களை எழுப்பி, “கழுதைகளே! இங்கே வந்து படுத்திருக்கிறீர்களே; சாமான்களை எவராவது எடுத்துக் கொண்டுபோய் விட்டால் உங்களுக்கு யார் இழவு கூட்டுகிறது; இங்கே படுத்துத் தூங்கக்கூடாது; வேறெங்காவது போயிருந்து ரெயில் புறப்படும் நேரத்துக்கு வந்து சேருங்கள்” என்று அங்கு மிங்கும் துரத்துவார்கள். இவர்கள், அங்கேவரும்! ஜனங்களுக்குச் சௌகரியங்களைச் செய்ய ஏற்பட்டவர்களாதலின், இத்தகைய உதவியைச் செய்து விடுகிறார்கள். அந்தோ! புதியவராக வந்த அந்த ஜனங்கள் என்ன செய்வார்கள் பாபம்! பதற்காலமா யிருந்தாலும் பாதகமில்லை; வேறெங்கேனும் போயிருந்து வருவார்கள். இராக் காலத்தில் வேறிடங்கள் தெரியாமைபால், அவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டுப்போகப் பயப்படுவார்கள். பயந்தாலும் காவற்காரர்கள் விடுவதில்லை. அவர்களுடைய முடுக்குதலுக்கஞ்சிப் பிரயாணிகள் அங்குமிங்கும் போய் அலைவார்கள். அப்போதவர்களின் பொருள்களைச் சிலர் கொள்ளையடித்துக் கொண்டுபோய் விடுவார்கள். இதன் இரகசியம் கடவுள் ஒருவருக்கே தெரியும். இந்த விதமாக ஜனங்களை ஸ்டேஷனவிட்டுச் செல்லுமாறு துரத்துவதையும், அவர்கள் பலவிதமான ஹிம்ஸைக்குள்ளாவதையும் சேலத்தைச் சார்ந்த சூரமங்கலம் ஸ்டேஷன், வடக்கே கூடூர் ஸ்டேஷன், திண்டிவனத்திற்கடுத்த ஓலக்கூர் ஸ்டேஷன் முதலிய விடங்களில் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்தேயிருக்கின்றோம். அப்படி ஸ்டேஷன் காவலர்கள்

முடுக்கும்போது, அவர்களுக்கு தக்ஷணை ஸமர்ப்பிப்பவர்களுக்கு அங்கே தங்க கொஞ்சம் இடம் கிடைக்கிறது.

இவ்வாறு அவதிப்பட்டு டிக்கெட் கொடுக்கும் சமையத்தில் பிரயாணிகள் அவசரமாய் ஸ்டேஷனுக்கு ஓடிவருகிறார்கள். அப்போதும் ஹோட்டல்காரர்களும், கமிஷன்காரர்களும் அவர்களை விடுவதில்லை. டிக்கெட் வாங்கும் பொறுப்பைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆளொண்ணி டிக்கெட் ரூபாயை வாங்குவதோடு டிக்கெட் ஒன்றுக்கு நான்காறு கமிஷனும் வாங்கிக்கொண்டு, சென்னைக்கோ, நாகப்பட்டினத்திற்கோ டிக்கெட்டுகளை வாங்கி அவர்களிடம் கொடுத்துவிடுவார்கள். டிக்கெட்டுகள் வாங்கியதுபோக மீதிச் சில்லறை கையிலிருந்தால் அதைப் பிரயாணிகளிடம் கொடுக்கவேமாட்டார்கள். அவர்களை வண்டியில்லற்றி வண்டி புறப்படும்வரையில், போலி விசுவாசப் பேச்சுக்களைப் பேசிக்கொண்டேயிருந்து, வண்டி புறப்பட்டுக் கொஞ்சம் வேகமாய்ப் போகும்போது, “ஐயோ! சில்லறை கொடுக்க மறந்துவிட்டேனே” என்று, மடியில் கையைத் தட்டிப் படியே கொஞ்சதூரம் ஓடி, வண்டியிலிருக்கும் பிரயாணிகளை நோக்கிக் கையை நீட்டுவதுபோல் பாவனை செய்து, கொடுக்கமுடியாமற் போனதுபோல் விசனக்குறிகாட்டி, “அண்ணாச்சி! சில்லறை கொடுக்கவில்லையென்று வருத்தப்படாதீர்கள்; வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது; நீங்கள் திரும்பிவரும்போது கொடுத்துவிடுகிறேன்” என்று உபசாரவார்த்தை கூறி நின்றவிடுவார்கள். அவர்கள் திரும்பிவரும்போது இவர்கள் அந்தச் சில்லறையைக் கொடுப்பதைக் கடவுள்தான் அறிவர். இந்த இடைத்தட்டுக்காரர்கள், டிக்கெட் வாங்குவதிலும், மற்ற விஷயங்களிலும் கொள்ளையடிக்கிறார்களென்று பிரயாணிகள் நினைத்துத் தாங்களே டிக்கெட் வாங்கப்போனாலோ நாள் பத்தானாலும் அவர்களால் அது முடியாது. அங்கே நிற்கும் காவலாளிகள், அவர்களை அங்கு மிங்கும் துரத்தியடிப்பார்கள்; டிக்கெட் கொடுப்பவரும், பிரயாணிகள் சன்னலில் கையை நீட்டும்போதெல்லாம், “கழுதைகளா! உபத்திரவப்படுத்துகிறீர்களே” என்று கையை மடித்துக்கொண்டு சன்னலில் துழைத்த பிரயாணிகளின் கையிற் குத்துவார்கள். அதனால் பிரயாணிகள் படும் கஷ்டத்திற்களவில்லை. தரகுக்காரர்கள் டிக்கெட் வாங்கும்போதுமாதிரிப் பிரயாணச்சீட்டு விற்பவர் தூறு இருதூறு டிக்கெட்டுகளானாலும் முதலில் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பார்கள். இதற்குக் காணம் அவர்க்குரிய காணிக்கை செலுத்திவிடப்படுவதுதான்.

இனி, பிரயாணிகள், புகைவண்டியில் ஏறும்போதும், ஏறிச்செல்லும்போதும் நடக்கும் விநோதங்கள் பலவுள். அவைவெல்லாவற்றையும் எழுதமுடியாவிடிலும், முக்கியமான சிலவற்றை மாதிரி எழுதுவாம்: அவர்கள், கேட்டில் நிற்போரால் ஒழுங்காகவிடப்படுவதில்லை. அவர்கள், ஒருபக்கம் துழைந்தால் மற்றொருபக்கம் போங்களென்று கேட்டில் நிற்போர் அவர்களைத் தூத்துவார்கள்; அங்கே சென்றால் வேறொருபக்கம் செல்லுங்களென்று அங்குள்ளவர்கள் தள்ளுவார்கள். இதற்கிடையில் சிலர், இடையிற்போடக்கூடாத சாமான்களையும் நிறையிலிட்டுப்பார்த்து அனுவசியமாகப் பணம் கேட்டு அவர்களைப் படுத்தும்பாடு கொஞ்சமன்று. இத்தனை ஹிம்ஸைக்கடல்களை நீந்தி அந்தப் பிரயாணிகள் பகிரதப் பிரயத்தினைத்தின்பேரில் ரெயிலில் போய் ஏறுகிறார்கள். அங்கேதான் அவர்களுக்குச் சௌகரிய முண்டா? முந்தியே ஏறித் தங்களை நாகரீகமுடையவர்களென்று கருதிக்கொண்டிருக்கும் நம்மவருட் சில கோடரிக்காம்பானவர்கள், அவர்களைத் தாழ்ந்தவர்களென்று கருதிக்கீழே தள்ளுகிறார்கள்; அவர்கள் மிருந்த சண்டை சச்சரவுகளுடன் வண்டிகளுள் துழைகிறார்கள். பாதிப்பேர் ஏறியுமேறாமலும் மிருக்கும்போதே வண்டி புறப்பட்டுவிடுகிறது. குழந்தை வண்டியிலும், தாய் கீழும், புருஷன் வண்டியிலும், மனைவி கீழும், மூட்டைகள் பிளாப்பாரத்திலும், அவற்றிற்குடையவர் வண்டியிலுமிருந்து எல்லோரும் கதறுகிறார்கள். அந்தக் கூச்சலேக் கவனிப்பாரெவருமில்லை. தங்கினவர்கள் அவஸ்தைப்பட்டு அடுத்த வண்டிகளில் குறித்தவிடம்போய்ச் சேர்கிறார்கள். மாயவரம் ஸ்டேஷனில் ஒருசமயம் வண்டியில் கொஞ்சங்கூட இடமில்லாதிருக்கும்போது பெருங்கூட்டமான ஜனங்கள் ஏறப் பிரயத்தனப்பட்டார்கள். ஏறமுடியாமையால் ஒரு பெண்ணைச் சில ஆடவர் தூக்கி வண்டிச் சன்னல்வழியே உள்ளே செலுத்தினார்கள். அவளுடைய பாதி உடம்பு உள்ளும் பாதி உடம்பு வெளியிலுமிருக்கும்போதே வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது. அவள் கதறினாள்; கீழே நின்றவர்களும் கத்தினார்கள். இன்னும் பல விநோதங்கள் நடந்தன. இவற்றை நாம் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்திருக்கின்றோம்.

இவ்வாறு பிரயாணிகள் ரெயிலேறியும் இருக்கவும் நிற்கவும் இடமின்றிப் படாதபாடெல்லாம் பட்டுப்போகிறார்கள். இவர்கள் இரவு இரண்டு மூன்று மணிக்கு விழுப்புரம் போகும்போதே சென்னைக் கிளப்புக்காரர்களும், தரகுக்காரர்களும் இவர்களை எதிர்கொண்

டழைக்க வந்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வஞ்ச உறவிகொண்டு இவர்களை அழைத்துப்போய் ஹோட்டல்களில் சேர்க்கிறார்கள். அவ்விடங்களிலும் முன்னே நாம் கூறியபடியே பல அக்கிரமங்கள் நடக்கும். அந்த ஹோட்டல்காரர்களும், தரகுக்காரர்களும், வந்தவர்களிடம் தக்க கமிஷன் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு கப்பல் டிக்கெட் வாங்கிக்கொடுத்துப் பிரயாணிகளைக் கப்பலில்கொண்டுபோய்த் தள்ளிவிடுவார்கள். வண்டிக்காரன், மூட்டை தூக்குகிறவன், படகுக்காரன், ஹோட்டல்காரர், தரகுக்காரர் எல்லோரும் கூட்டாளிகள். அதனால் அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் துணையாய் நின்று பிரயாணிகளிடம் கூலிக்கும் அதற்கும் இதற்குமென ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பணம் பறித்துக் கொடுப்பார்கள். வண்டிக்காரர்களும், கூலிக்காரர்களும், படகுக்காரர்களும் வாடகையோ கூலியோ பிரயாணிகளிடம் பேசுவதொன்று முடிவில் கேட்பதொன்றிருக்கும். அவர்கள் ஒன்றுக்குப் பத்தாகக் கேட்பார்கள். அவர்கள் கேட்டபடி கொடாவிட்டால் பிரயாணிகளை வாய்க்கு வந்தபடி பேசித் தீட்டுவார்கள். பிரயாணிகள் படகிலேறிக் கப்பலுக்குப் போகும்போது படகுக்காரர்கள், அவர்களைக் கடலில் தள்ளிவிடுவதாகப் பயமுறுத்தியும், வேறுபல துன்பங்களுக்குள்ளாக்கியும் அவர்களிடம் பணம் பறிப்பார்கள். (இப்போது சென்னை முதலிய துறைமுகங்களில் ஜனங்கள் டிக்கெட் வாங்குவதற்கும், கப்பலேறுவதற்கும் போதிய சௌகரியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன) எனினும் நாகை முதலிய விடங்களில் இந்த அக்கிரமங்கள் மிகுதியும் நடந்துவருகின்றன; தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தில் சிலோன் ஏற்றுமதி அதிகமாயிருந்தகாலத்தில் நடந்த கொடுமைகள் எண்ணில். ஜனங்களைப் படகிலேற்றிக் கப்பலுக்குக் கொண்டுபோகும்போதே நடுவழியில் படகுக்காரர்கள் பிரயாணிகளிடம் அதிகத் துட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பார்கள்; அவர்கள் கொடாவிட்டால் படகையே தண்ணீரில் கவிழ்த்துவிட்டு ஜனங்களை நீரில் மூழ்கிக் கதறச்செய்துகொண்டு, அதிகப்பணம் கொடுத்தால்தான் உங்களைத் தூக்கிப் போட்டில் போடுவோம் என்று சொல்லித் துட்டுக் கொடுப்பதாகப் பிரயாணிகள் வாக்குறுதி செய்தபின் அவர்களைத் தூக்கிப் படகிலேற்றிக்கொண்டு சொன்னபடி அவர்களிடம் துட்டு வாங்கிவிடுவார்கள். யாரேனும் அதிகாரிகள் கண்டு அப்படகுக்காரரை ஏன் இப்படிச் செய்தீர்கள் என்று கேட்டபோதிலும் அவர்கள், 'படகு, தானே கவிழ்ந்துவிட்டது; நாங்களென்னசெய்வோம்?' என்று சமாளித்துக்கொள்வார்கள்.

இவ்வாறெல்லாம் பிரயாணிகள் படகுக்காரர் முதலியவர்க ளிடத்தில் படாதபாடெல்லாம் பட்டுக் கப்பலேறிய பின்னர் அங் காவது அவர்களுக்குச் சுகமுண்டா? அந்தோ! அங்கேதான் நாக வாதனை. நல்ல சாப்பாடு கிடைப்பதில்லை; சூடிக்க நல்ல தண்ணீரும் போதிய அளவு சப்ளை செய்யப்படுவதில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் தலை சுழற்றும்; பித்தமேவிட்டு ஒருவர்மே லொருவர் வாந்தி யெடுத் துக்கொண்டு பெரும் பான்மையோர் பிரக்ஞையற்றுக் கிடப்பா ர்கள். கப்பல் சில்லறை வேலைக்காரர்கள் அவ்வாறு மயங்கிக் கிடப் பவர்களை மனிதர்களென்று நினைக்காமல் சாமான் மூட்டைகளா கவோ கட்டைகளாகவோ நினைத்து அவர்கள் மீது ஏறி நடந்து செல்வார்கள். கப்பலைக்கழுவ வருவோர், எழுந்திருக்க முடியாமல் கிடக்கும் ஜனங்கள்மீது உப்புத்தண்ணீரை அடித்து அவர்களை அலங்கோலப் படுத்துவார்கள். இன்னும் அங்கு வேலைக்காரர் செய்யும் அதிகாரத்தாலும், வேறு பல அக்கிரமங்களாலும் ஜனங் களுக்குண்டாகும் துன்பத்திற்களவில்லை.

இப்படிக் கப்பலிலும் கண்கலக்கப்பட்டு ஜனங்கள் இறங்கு துறைமுகம் போய்ச் சேர்ந்தவுடன், கப்பலேறுங் காலத்தில் எவ் விதத் துன்பங்கள் அவர்களுக்குண்டாயினவோ அவற்றிற்கு மேற் பட்ட கஷ்டங்களே அங்குள்ள பலராலும் உண்டாகின்றன. இங் கனம் ஏழைமக்கள் எண்ணத்தொலையாத இடையூறுகளை யெல்லாம் அடைந்து முடிவில் தாங்கள் குறிப்பிட்ட இடங்கட்குப் போய்ச் சேருகிறார்கள். சேர்ந்ததும் பின்னாகு முதலிய இடங்களில் ரப்பர் தோட்டங்களிலும், பர்மா முதலிய இடங்களில் நெல்விளை புலங் களிலும் வேலைசெய்து அரும்பாடுபட்டுப் பொருள் தேடுகிறார்கள். சிறிது கைப்பொருள் சேர்ந்ததும், சொந்தவூர் சேர்ந்து சுற்றத்தா ருடன் கூடி இன்புற்று வாழலாமென்று திரும்புகிறார்கள். இவர் களுக்கு இப்போதுண்டாகும் கஷ்டங்கள் தாம் விநோதமானவை. “மடியில் கனமில்லாதவனுக்கு வழியிற்பயமில்லை” என்றபடி முன்னே, இவர்கள் சொந்த வூர்களிலிருந்து வரும்பொழுது அதிகக் கையிருப்பில்லாமல் வந்தபடியால் இடைக்கொள்ளைக்காரர்கள் இவர்களை இலேசாகத் துன்பப்படுத்தி விட்டுவிட்டார்கள். இப் பொழுதோ இவர்களிடத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் பணம் கையிருப் பிலிருப்பதால், “மடியில் பணமிருந்தால் வழியிற்பயம்” என்பதற் கிணங்க இவர்கள் அஞ்சும்படி இவர்களிடம் பொருள் பறித்தற்கு ஆங்காங்குள்ளவர்கள் அளவற்ற அக்கிரமங்களைச் செய்யத்

தொடங்கிவிடுகிறார்கள். கீழ்நாடுகளிலிருந்து துறைமுகங்களுக்கு வந்து கூலி ஜனங்கள் கப்பலேறும்போது, மூட்டை தூக்கும் கூலிக் காரர்களும், வண்டிக்காரர்களும், படகுக்காரர்களும், காவலாளி களும் பயமுறுத்தியும், திட்டியும், ஒன்றுக்குப்பத்தாக அவர்களிடம் கூலி முதலியன வாங்கியும் அட்டைகள் இரத்தத்தை உறிஞ்சுவது போல பணத்தை உறிஞ்சிவிடுகிறார்கள். பாவம்! பயந்த கூலி ஜனங்கள் என்னசெய்வார்கள்! அவர்கள் கேட்டவைகளை யெல்லாம் அவிழ்த்துக் கொடுத்துவிட்டுப் புலிக்கூட்டத்திற்கஞ்சிச் செடிகளில் ஓடி மறையும் செம்மறியாடுகளைப் போல் விரைந்தோடிக் கப்பலிற் புகுந்து அடங்கிவிடுவார்கள்.

சில தினங்கள் கடவில் கப்பலால் அலைக்கப்பட்டுச் சென்னைத் துறைமுகம் வந்து சேர்வார்கள். கப்பல்வந்தவுடன், ஹோட்டல் காரர்களும், தரகுக்காரர்களும், நெருங்கின உறவினர்போல் அவர் களை வரவேற்பதற்குக் கப்பலுக்கே போய்விடுவார்கள். கூலி ஜனங் கள் கீழ்நாட்டிலிருந்து திரும்பி வருவதால் அதிகப்பணத்துடன் வருவார்களென்றும், அதனால், தங்களுக்கு நல்லவேட்டை கிடைக்குமென்றும் இந்தப் புண்ணியவான்கள் அவர்களை வரவேற் கப் போவார்களேயுன்றி உண்மையான விசுவாசத்தால் செல்வ தில்லை. இந்த நடிப்புக்காரர்கள் கப்பலுக்குப் புகுந்தவுடன், பிர யாணிகள் தங்களுக்கு அறிமுகமில்லாதவர்களா யிருந்தாலும் ஒவ் வொருவரையும் பார்த்து கேஷமம் விசாரித்து, முன் போகுங்காலத் திற் செய்தபடியே மாமன், மைத்துனன், அண்ணன், தம்பி, பாட் டன், சிற்றப்பன், பெரியப்பன் என்று முறை கொண்டாடித் தங்க ளிடம் சிக்கியவர்களை யெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு போய்ச் சாப் பாட்டுக்கடைகளில் சேர்ப்பார்கள். இங்கே நடக்கும் சில அக்கிர மங்கள் மிகக் கவனிக்கத்தக்கவைகள்; கப்பலில் மயங்கிக்கிடக்கும் பிரயாணிகளிடம் போட்டுக்காரர்களும், மூட்டைதூக்கும் கூலிக் காரர்களும், வண்டிக்காரர்களும் வலியப்போய் மூட்டைகளைத் தாங்களே தூக்கிக்கொண்டு, “வாருங்கள்! வாருங்கள்!! நம்முடைய படகிலேறுங்கள்; நம்முடைய வண்டியிலேறுங்கள்; நாங்கள், உங் களை, நீங்கள் இறங்கவேண்டிய ஜாகையிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க் கின்றோம்” என்று அழைப்பார்கள்; பிரயாணிகள், “கூலி என்ன?” என்று கேட்டால், இவர்கள் பேராசையற்ற ம்கா உத்தமர்களைப் போல், “அண்ணாத்தை! நீங்கள் கொடுப்பதைக் கொடுங்கள்; உங்களிடமெல்லாம் கூலியா பேசவேண்டும்” என்று சொல்லி

அழைத்துக்கொண்டு போய் அவர்கள் இறங்குமிடத்தில் இறங்கியவுடன் ஏற்பட்ட கூலியைக் கொடுக்கப்போனால், படகுக்காரர், வண்டிக்காரர், மூட்டை தூக்குவோர் முதலியவர்கள் இரண்டணுப் பெறவேண்டியதற்கு இரண்டு மூன்று ரூபா கேட்பார்கள். பிரயாணிகள் கொடாவிட்டாலோ அவர்களைச் சண்டைக்கிழுப்பார்கள்; அதைப் போலீஸ்காரரிடம் தெரிவித்தால் அவர்கள் ஒன்றும் பேசாமல் நழுவிவிடுவார்கள்; தங்களை அன்புடன் அழைத்துச் சென்ற ஹோட்டல்காரரிடம் தெரிவித்தாலோ, அவர்கள், “கொடுத்துத் தொலைத்துவிடுங்கள்” என்று பிரயாணிகளிடம் சொல்லி அந்த அக்கிரமஸ்தர்களுக்கே உதவி செய்வார்கள். ஏனென்றால், அவர்களெல்லோரும் கூட்டுறவாளர்கள். முடிவாகப் பிரயாணிகள், பட்டினி பசியோடு கப்பலில் அவதிப்பட்டு வந்த இளைப்பால் அவர்களோடு வாய்ச்சண்டையிட முடியாமல், அவர்கள் கேட்டதைக் கொடுத்தேதீருவார்கள்.

பின்னர் ஓட்டல்காரர்கள் கொள்ளையும், தரகுக்காரர் கொள்ளையும் முந்திப்பிரயாணிகள் போகுங்காலத்தில் உண்டானவைகளைக் காட்டிலும் பதின்மடங்கதிகமாகவே நடக்கும். பிரயாணிகள் சாப்பாட்டு விஷயத்திலும், சாமான்கள் முதலியன வாங்கும் விஷயத்திலும், இந்த நடுக்கொள்ளைக்காரர்கள் அவர்களை ஏமாற்றி அளவற்ற பொருளைக் கவர்ந்துவிடுவார்கள். அதன்மேல் அவர்களைத் திரட்டி ரெயிலேற்றக் கொண்டுபோகுங்காலத்திலும் முன்னுரைத்த படியே அங்கிருப்பவர்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து பணம்பறித்துக் கொடுத்து நஷ்டத்திற்குள்ளாக்குவார்கள். ஒரு வீசை கனமுள்ள மூட்டைகூட எடையில் போட்டு அதற்கும் அனியாயக்கட்டணம் பிரயாணிகளிடம் வசூலிக்கப்படும். அவர்கள் ரெயிலேறிப் போகும் போதும் பல வழியிலும் அவர்களுடைய பணம் பறந்துகொண்டேயிருக்கும். போய் இறங்கும் மதுரை முதலிய இடங்களிலும் அபாயமில்லாமல்லை. மேற்கூறியவை போன்ற பலவகை அக்கிரமங்கள் நடப்பதோடு இராக்காலங்களில் இறங்கும் பிரயாணிகள் சிலரை வண்டிக்காரர்கள் ஏற்றிக்கொண்டு போய் ஜனசஞ்சாரமில்லாத விடத்தில் அவர்களுடைய கைப்பொருள்களைப் பறித்துக் கொண்டு ஓடிவிடுகிறார்கள். இன்னும் இவர்கள் விஷயமாக நடக்கும் அக்கிரமங்கள் எண்ணத்தொடையா. ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து விவரமாக எழுதுவதென்றால் ஒரு பெரிய புத்தகமாக விரியும். ஆதலின், அவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றை மாத்திரம் இங்கு

விளக்கிக் காட்டினோம். முடிவாகக் கூறுமிடத்து இந்த ஏழைப் பிரயாணிகள், தாங்கள் கடல்தாண்டிக் கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய பொருள்களில் இடைக் கொள்ளைக்காரரால் முக்கால் பங்கை யிழந்து காற்பங்குடன் ஊர்போய்ச் சேருகிறார்கள். அதனால், சிறிது காலத்திற்குள் மீண்டும் கப்பலேறவேண்டியவர்களாகி விடுகின்றனர்.

அந்தோ! இத்தகைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் இந்த ஏழை மக்களுக்கு இழைப்பவர்கள் யார்? நம்மவர்களே செய்கிறார்கள். இனவொற்றுமை யில்லாமல் தங்கள் தங்கள் சுயநயத்தைக் கருதி இந்தியர்களாகிய ஓர் இனத்தார்க்குள்ளேயே சாமர்த்தியமுடையோர் சாமர்த்தியமற்றவர்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். இந்தப் பிரயாணிகள் படும் பலவகைத் துன்பங்கள் மிகப் பிரிதபிக்கக் கூடியனவாயிருக்கின்றன. இவற்றை எவரேனும் கவனித்து நீக்கின பாடில்லே. அதிகார வர்க்கத்தினர் கவனிக்க வேண்டியவர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் வரையிலும் இக்கொடுங்காரியங்கள் எட்டுவதில்லை. ஆதலின், இனிமேலாவது, அறிஞர்கள், இக்கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கும் விஷயத்தில் கவனஞ்செலுத்தச் செய்யுமாறு எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளை இறைஞ்சுகிறோம்.

ஓம் தத் ஸத்.

ப - ஈ.

ஆரிய சித்தாந்தம்.

இலௌகிகம்-பொருள்.

(தொகுதி 10, 462-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இலௌகிகம் என்பது உலகசம்பந்தமானது என்று பொருள்தரும். அதாவது உலகவாழ்க்கை இனிது முடிதற் பொருட்டிச் செய்யப்படும் தொழில்களாம். அங்ஙனமாயின் வைதிக நெறியோடு இதற்குச் சம்பந்தம் யாது எனின் நமது இலௌகிகங்களும் வைதிகநெறிக்கு மாறுபடாமலே செய்யப்படவேண்டுமாதலால் வைதிகத்துக்கும் இலௌகிகத்துக்கும் நெருங்கின சம்பந்தமுண்டு. இலௌகிக நெறிதவறாமல் ஒருவன் நடப்பானால் அவன் சொர்க்காதிபோக உலகங்களைப் பெறுவான் என்று ஸ்மிருதியாதி நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆதலால் வைதிகத்துக்கு விரோதமாகாத உலகவாழ்க்கையே இலௌகிகமென்று நூல்கள் கூறுகின்றன. வைதிகத்தால் இலௌகிகமும், இலௌகிகத்தால் வைதிகமும் சிறந்து விளங்கி நற்பயன்தரும். ஆதலால் நமது ஆரியசித்தாந்தம்கூறும் இவ்விரண்டும் சன்மார்க்க சீலர்களால் அனுஷ்டிக்க வேண்டுவது அவசியமாம்.

இலெளகிகம் அறம் பொருள் இன்பம் என்று மூன்று வகைப்படும். இவற்றை தர்மம், அர்த்தம், காமம், என்று வடதுல்கூறும். இவற்றுள் தர்மம் முன்னரே விரித்துக் கூறப்பட்டது. காமம் என்பதும் ஆண்டுக் கூறப்பட்டது. பொருள் என்பதுதான் கூறுதொழிந்து நின்றது. ஆதலால் அதனைச் சிறிது கூறுவோம்:

“அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லாதி யாங்கு ”

என்பதனால் உலகானுபவத்துக்குப் பொருள் இன்றியமையாததென்று தேவர் விளக்கியருளினார். அன்றியும் பொருளில்லையானால் தர்மவிரும்பியும் எய்தாதாம். இன்பமும் கிட்டுவது அருமை. அறத்துக்கும் இன்பத்துக்கும் பொருளே மூலமாம். அறமின்றிப் பொருள்கிட்டாது. பொருளின்றி அறம் விரும்பியாகாது. பொருளால் அறம் செய்யப்படுகின்றது. அவ்வறம் இம்மைமறுமைப் பயன்களை அளிக்கின்றது. ஆதலால் அறத்துக்கும் இன்பத்துக்கும் காரணமான பொருளை ஏராளமாக ஈட்டுவதே தருதியாம். பொருளின்றித் தேவபிரகாரியங்களும் ஈடைபெறுவாம். இப்போது கூறியவற்றால் வைதிகத்துக்கும் இலெளகிகத்துக்கும் அதிக சம்பந்த முண்டென்பது புலப்படும். இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த பொருளை யீட்டு மார்க்கமும் சிறிதுகூறுவாம்:

அறநெறிக்கு மாறுபடாமல் ஈட்டுமபொருளை இம்மைமறுமைப்பயன்களைத்தரும். பாபத்தால் வந்தபொருள் உலகத்தில் துன்பத்தையும் மறுமையில் நரகத்தையும் தரும். ஆதலால் தர்மநெறிதவறாமலே பொருள்சேகரிக்கவேண்டும். அந்தப்பொருள் உண்டாகும் மார்க்கங்களை ஜீன்துவகையில் அடக்கிநூல்கள் கூறுகின்றன. அவையாவன: வித்தை, கிருஷி, வர்த்தகம், சிற்பம், சேவகாவிருத்தி என்பனவாம்.

இவற்றுள் வித்தை என்பது—“எண்ணெழுத்திகழேல்” என்றும், “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தரும்” என்றும் அன்னையாரால் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட கல்வியாம். இக்கல்வியில் இலக்கண இலக்கியங்களும் கணிதமும் அடங்கும். இவற்றைப் பிறருக்குப் போதித்துச் சம்பாதிப்பது பாபமற்றதொழிலாம். இதனால் சம்பாதிக்கப்படும் பொருள் இம்மைமறுமைப்பயன்களைக் கொடுத்து அதன் மூலமாக உலக ஆசையின் வேரையறுத்து மோட்சத்தையும் கொடுக்கும். அன்றியும் இவற்றைக் கற்றுக் கொள்பவர்களும் நற்கதிபெறுவார்கள். இந்தக்கல்வி அஞ்ஞானத்தை ஒழிப்பதற்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறுவதற்கும் காரணமாய் நின்றலால் இது கற்பவர்களையும், கற்றுக்கொடுப்பவர்களையும் நற்கதி பெறுவிக்கும். ஆதலால் வித்தியாதானத்தொழிலை மிகவும் விசேஷமென்று நூல்கள் புகழ்ந்து கூறுகின்றன. “எண்” என்றதில் கணிதம், ஜோதிஷம், பூகோள, ககோள சாஸ்திரங்களும் அடங்கும். இதைக் கற்பதனால் பல அண்டங்களின் இயல்பும் அவற்றை அடையும் மார்க்கமும் உணரப்படும். இதில் நவக்கிரகங்களின்

னியல்பும் அவற்றுக்குரிய மந்திர யந்திரங்களும் பீஜாட்சரங்களும் விளக்கப்படுதலால் இந்தச் சாஸ்திரம் சிலாக்கியமுடைய தென்பதற்குத் தடையில்லை. “எழுத்து” என்ற இலக்கண விலக்கியங்களில் அறநூல், பொருணூல், இன்பநூல், வீட்டுநூல்கள் என்பனவெல்லாம் அடங்குதலால் இத்தனைக் கற்பவர்கள் இகபரபோகங்களையும் வீட்டையும் பெறுவார்கள். ஆதலால் இது சர்வசிலாக்கியமுடைய தென்பதில் ஒருவருக்கும் ஆக்ஷேபணியராது. இதுபற்றியே,

“எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகும்—மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த மேலோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும் ”

என்று கூறினார். ஒருவன் இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த கல்வியில் வஞ்சனையின்றித் தனக்குத் தெரிந்ததைப் பிறர்க்கு உபதேசித்துப்பெறும் பொருள் பாபமற்றது. ஆதலால் இந்தத் தொழிலைச் செய்து ஜீவிப்பதும் இதைக் கொண்டு தானதர்மங்களைச் செய்வதும் நற்கதிபெறுவதற்கு ஏதுவாம் என்பதில் ஐயமில்லை. இது சிறந்தமார்த்தமாம். ஆயினும் இது பூர்வபுண்ணிய முடையவர்க்கே யன்றி எல்லாராலும் செய்வது கூடாது.

இரண்டாவது கிருஷி.—கிருஷி என்பது பூமியை உழுது பண்படுத்திப் பலவகைத் தானியங்களைப் பயிரிட்டு ஜீவிப்பதாம். இத்தொழில்தனக்கேயன்றித் தன் தேசத்துப் பிரஜைகளுக்கும் அந்நியநாட்டாருக்கும் பயன் தருவதால் “உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர், பழுதுண்டு வேறேர் பணிக்ரு.” என்று அன்னையாரால் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது. அவரே, “பூமிதிருத்தியுண் ” “நெற்பயிர்விளை ” “தொழுதுண் சவையினுழுதுணினிது ” என்றும் கிருஷித்தொழிலை அடிக்கடி புகழ்ந்தார். யாதுகாரணம் பற்றி எனின், ஏனையதொழில்களுக்குப் பற்பல இடையூறுகள் உளவாம்; கிருஷித்தொழிலோ முயற்சிக்குத் தக்கபயனைக்கொடுத்தே தீரும். அன்றியும் பிறதொழில் செய்வார் அந்நிலையிலுயராதோருடைய தயவையும் நாட்சண்யத்தையும் எதிர்பார்க்க வேண்டும். அதனால் சுதந்திர ஹானி யுண்டாகும். சுதந்திரமில்லாதவன் மனிதனாகமாட்டான். அதனால் வெகுருறைவு நேரிடும். கிருஷித்தொழில் உடையான் சுதந்திரனாய், ஒருவரையும் எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை. மற்றவர்கள் எல்லாரும் அவன் கையையே எதிர்பார்க்க வேண்டியவர்களாவார்கள். சுதந்திரமுடைமை மோட்சநந்தத்தை ஒக்கும். ஆதலால் கிருஷித்தொழில் மிகவும் சிறந்ததே யாம். ஆயினும் நிலத்தை உழுவதனாலும், எருமுதலிய இவ்வதனாலும், பயிர்க்குத் தண்ணீர் பாசச்சுவதனாலும் அநேகஜந்துக்கள் மடியும். அதனால் அஞ்ஞான கிருதபாபம் (அறியாமற் செய்தபாபம்) உண்டாகும். தானியத்தைக் களத்தில் அடிப்பதனாலும் இந்தப்பாபம் உண்டாகும். இந்தப்பாபங்கள் களதானத்தினாலும், ஏழைகளுக்குப் பிட்சையிடுவதனாலும்

லும், அதிதியாராதனையாலும் நிலிருத்தியாகும். தேவபிதிர்க்களை யாரா திப்பதனால் சகலபாபங்களும் தீரும். இவ்வாறு பயிரிட்டித் தன்கடமை யைச் செய்து ஜீவிப்பவன் இகலோக பரலோக மிரண்டிலும் பெருமை பெறுவான். ஆதலால் வித்தியாதானத்துக்கு அடுத்த உத்தமமான சிறந்த தொழில் கிருஷி என்று புகழப்படும். இத்தொழிலால் வரும்பயனும் உத்தமமேயாம்.

மூன்றாவது வர்த்தகம்—இது வாணிபம் வியாபாரம் என்கிற பெயர் களையும் பெறும். இத்தொழிலால் ஏராளமாகப் பொருள் சம்பாதிக்கலாம். ஆயினும் இத்தொழிலாளர் பொய்ப்பேசியே தீரவேண்டும். அன்றியும் முத லாகப் பொருளைவைத்து அதனால் பற்பல பண்டங்களையும் வாங்கி மேலே இலாபம்வைத்து விற்றுப் பொருள் சம்பாதிக்கவேண்டும். பண்டங்களின் விலை காலந்தோறும் வேறுபடுதலால் சிலசமையம் நஷ்டமும் நேரிடும். புத்தியுள்ள வியாபாரிகள் அதனைச் சம்பப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். சிற்சில சமையங்களில் முதலையே யிழந்துவிடநேரிடும். இதனால் பலகஷ்டங்கள் உண்டாகும். வெயில், மழை, குளிர் முதலியவற்றைப் பாராட்டக் கூடாது. பாராட்டினால் சரியான இலாபம்கிடைக்காது. சில சமையங் களில் உணவுகொள்ளவும் நேரமில்லாமற்போகும். இதனால் வியாபாரி சுதந்தரனையானாலும் சுதந்தரம்போலவே கஷ்டப்படநேரிடும். இவ்விடையு றுகணிக்கித் தெய்வானுகூலத்தால் வாணிபம்சரியாக நடந்தேறினால் வர்த்தகமும் சிறந்ததொழிலேயாம். இதனால்வரும் பாபங்கள் அதிதியுணையாலும், தேவபிதிர் ஆராதனையாலும், தானதர்மங்களாலும் தீரும். பொருளை வட்டிக்குக்கொடுத்துச் சம்பாதிப்பதும் ஒரு தொழிலாம். இது வாணிபம் செய்யும் சக்தியில்லாதவருக்கே சிறந்தது. ஆனால் இத்தொழிலை நூல்கள் மிகுதியும் இகழ்கின்றன. கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களும்கிந்திக்கின்றார்கள். இத்தொழில் நாகத்தையும் தரும் என்பது நூல்களின் கருத்து. ஆதலால் இதை ஒழித்துப் பொருள் முதல்வைத்துப் பண்டங்களைக் கொண்டு இலாபத்துக்கு விற்று ஜீவிக்கும் வியாபாரம் சிறந்ததொழிலாம்.

நாலாவது சிற்பம்—இதில் கட்டிடம் அமைத்தல், ஆலயம்செய்தல், விக்ரகம் வார்த்தல், சித்திரமெழுதல், சித்திரப் பதுமைகள் செய்தல், சூத்திரங்கள் செய்தல், ஆபரணவேலைகளும் மரவேலைகளும் புரிதல் ஆகிய எல்லாம் அடங்கும். இத்தொழிலால் ஜீவிப்பது நல்லது. ஆயினும் இத்தொழிலாளர்களுக்குச் சிலசமையம் வேலை கிடையாமற்போகும்; செய்தபொருள்களை ஈனக்கிரயத்துக்கு விற்கும்படியும் நேரிடும்; சிலகாலம்தொழிலே யில்லாமலிருக்கவும் சம்பவிக்கும். இத்தொழில் நான்காவதாக நியமிக்கப்பட்டது. சிலசமையம் இத்தொழிலில் திரண்டதிரவியம் கிடைப்பது முண்டு. இத்தொழிலாலும் ஜீவிக்கலாம்.

ஐந்தாவது சேவகாலிருத்தி—அதாவது உத்தியோகம் செய்தல். உத்தியோகத்தில் பொருள் நன்றாகச் சம்பாதிக்கவும் கூடுமானாலும், உத்தியோ

கஞ் செய்பவன் முற்றும் சுதந்தரமில்லாதவனே யாவான். சுதந்தரவீன முடைமை நாகவேதனையை ஒக்கும். இதனை “சுவானவிருத்தி” என்று ஸ்மிருதிகள் இகழும். சுவானவிருத்தி என்றால் நாய்த்தொழில் என்பது பொருள். நாயானது எஜமானனுடைய மனம்கோளாமல் நடந்து அவனிடம் சோற்றையுண்டமிகமும், அதுபோலச் சேவகாலிருத்தியி லிருப்பவனும் தன் எஜமானனுடைய சமையமறிந்து, அவன் தயவுக்குக் காத்திருந்து ஊழியம்செய்து ஜீவிக்கவேண்டும். ஆதலால் மாதத்துக்கு ஐயாயிர ரூபா சம்பளம் பெறுவதானாலும் அது இழிவானதே. சேவகனுக்கு நல்ல நான் விசேஷநான் கிடையாது. அவன் தன் குடும்பத்துக்கு அவசியமான காரியத்தை நினைத்த உடனே முடிக்கமுடியாது; நேரம்தவறாமல் செல்ல வேண்டும்; அன்றன்று செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்துவிட்டே வீடு வரவேண்டும். தாய்தகப்பன் பெண்டாட்டி பிள்ளைகள் வியாதியினால் கஷ்டப்படும்போது அவர்களைப் பராமரிக்கவும் அவனுக்கு நேரமிராது. ஆதலால் சுவானவிருத்தியாகிய உத்தியோகத்தால் ஜீவிப்பது நன்மார்க்கமாகாது. அவன் தேவ ஆராதனையையும் அலட்சியம் செய்யநேரிடும். ஆதலால் சேவகாலிருத்தி ஈனமுடையது. ஆயினும் எவ்வகையிலாவது பொருள் சம்பாதித்துக் குடும்பபோஷணை செய்யவேண்டும். இத்தொழில் சுதந்தரமற்றதேயன்றிப் பாபத்தொழிலல்ல. ஆயினும் எஜமானனது தயவைப் பெறுவதற்காகப் பொய் பேசுதலும், பிறர்க்குத் தீங்கிழைத்தலும் ஆகியபாபச்செய்கைகள் செய்யநேரிடும். இத்தொழிலால் பொருமை முதலிய துர்க்குணங்க ளுண்டாகும். இந்தக் குற்றங்கள் நேரிடாமல் தன் தொழிலை வஞ்சனையின்றிச் செய்து சன்மார்க்க நெறிகடவாமல் நடந்தால் அவன்பொருளும் அறியியற்றாதற் குரியதாய் நற்பயனைத்தரும். ஏழைகளுக்குப் பிட்சையிடுதல், அதிதிகளை உபசரித்தல், தேவபூஜைசெய்தல் இவற்றால் பாபம் ஒழியும். தன்வரும்படியில் எலில் ஒருபாகம் தர்மத்தில் செலவழிய வேண்டும்.

கூறிவந்த இத்தொழில்களில் தன் சக்திக்குத் தக்கதொன்றைக் கைப் பற்றி நடந்து பொருள் தேடவேண்டும். தன்குலத்துப் பெரியோர் எந்தத் தொழில்களைப் பரம்பரையாகச்செய்து வந்தார்களோ அந்தத் தொழில் களையே செய்வது மிகவும் உத்தமம். “உத்தமம் குலவித்யானம் மத்தி மம் பிதிராஜிதம், அதமம்பிராதுர் வித்தஞ்ச ஸ்திரீவித்தம் அதமாதமம்.” என்றதனால் தன்குலவித்தையால் சம்பாதிப்பதே உத்தமமாம். எவ்வகையிலாவது பொருளைச் சம்பாதித்து இகபரசாதகமான தர்மகர்மங்களைச்செய்ய வேண்டும் என்பது நூல்களின் கருத்து. இப்பொருளீட்டல் என்பதை விரித்து எழுதினால் இது மிகவளருமாதலால் சுருக்கமாகவே எழுதப்பட்டது. இதைக் கொண்டு விரிவாய் உணர்ந்து கொள்வது எளிதாம்.

இலெளகிகம் - பொருள் - முற்றிற்று.

சீவானந்தசாகா யோகீஸ்வரர்.

நாலடியார் வசனம்

(தொகுதி 10 - 455-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

21-ம் அதிகாரம் - சுற்றந்தழால்.

கருப்பர் தரித்திருக்கிறதினால் உண்டாகும் கோபும், அதைச் சமக் குந் துன்பமும், பிரசவிக்கும் காலத்தில் நேரிடும் கஷ்டமும் (ஆகிய எல்லாத் துன்பங்களையும்) மடியில் பிள்ளையைக் கண்டவுடனே தாயானவள் மறந்து விடுவதுபோல, (ஒருவன்) சேஷமலிசாரணை செய்யுந் தன்மையுள்ள தனது உறவினரைக் கண்டவளவில் தளர்ச்சியால் (அவன்) அடைந்த துன்பம் முழுதும் நீங்கும். (1)

(குரியனது) வெயில் நெருங்கிய (கோடை) காலத்தில், தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம் (அவ்வெயிலைத்தான் தாங்கிக்கொண்டு) (ஒரே சமமாக) கிழலைத் தரும் மரத்தைப்போல, (யாவரையும்) ஒரு சமமாகக் காத்து, பழுத்துள்ள விருட்சம்போலப் பலரும் பயினை அனுபவிக்கும்படி, தான் வருத்தமடைந்து வாழ்வதே சிறந்த ஆன்மகனுக்குக் க்டமையாம். (2)

வரிசை வரிசையாகவுள்ள மலைகள் பொருந்திய நாட்டையுடைய பாண்டியனே! மேலும் மேலும் (அதிகமாக) வலிய காய்கள் பற்பலவாகக் காய்த்தாலும் தன் காய்களைச் சமக்கமாட்டாத கொம்புகளில்லை. (அது போல) பெரியோர்கள் தம்மைச் சேர்ந்தோரைப் பாதுகாக்கமாட்டோம் என்று சொல்லமாட்டார்கள். (3)

உலகமறியும்படி முழுமையும் கலந்தாலும் கீழ்மக்களுடைய சிநேகமானது நிலைபெற்றிராமல் சில தினமே யிருக்கும். மேன்மக்கள் சிநேகமானது, (தம் தம் வர்ணச்சிரம) நிலைகளினின்று மாறுபடாமல் (ஒரே நிலையில்) சிங்கின்ற பெரியோர்கள் (முத்தி) நெறியை யுடைய உறுதியாக (யோகமார்க்கத்தில்) சிங்கின்ற அத்தன்மையைப் போன்றது. (நெடுங் காலம் அழியாமலிருக்கும் என்றபடி.) (4)

(இவர்) நல்லவர் - (இவர்) தீயவர் - (இவர்) உறவினர் - (இவர்) அன்னியர் என்று சொல்லும் சொல் சிறிதும் இல்லாதவர்களை யிருக்குந் தன்மையால் தம்மைச் சேர்ந்து (துன்பத்தால்) தளர்கிற மனிதர்களுடைய துன்பங்களை நீக்குபவர்களே எல்லோரிடத்திலும் மேன்மக்களாகுந் தகுதியுள்ளவர்கள். (5)

பொன்னால் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில் புலியின் நகம் போன்ற (வெண்மையும் கூர்மையுமான) சிறந்த சோற்றைச் சர்க்கரையோடும் பாலோடும் உறவினராகப் பொருந்தாதவர் கையினிடத்து உண்பதைப் பார்க்கிலும், தன் உயிர்போன்ற உறவினரிடத்தில் உப்பில்லாத புல்லரிசிக் கூழை (மரக்கலம் முதலிய) எந்தக் கலத்திலாயினும் உண்பது இன்ப முடையதாம். (6)

தமது பகைவர் வீட்டில் காலத்தில் உபகாரமாக விருப்பத்தரும் பொரிக்கறியோடு கூடிய சோற்றைப் பெற்றாலும் (அது) வேம்புக்கொப்

பாகும். பிற்பகற்பொழுதிலே (அகாலத்திலே) இலைக் கறிச் சோற்றை யிட்டாலும் உறவினரானவரது வீட்டில் உண்ணலே இன்பமாம். (7)

(கொல்லனது) சம்மட்டிபோல வெறுப்பில்லாமல் (ஒயாமல்) தினந்தோறும் அடித்து உண்டாலும் அன்புடைய உறவினரல்லாதவர்கள் துன்ப காலத்தில் (அக்கொல்லனது) குறட்டைப்போல கைவிட்டுவிடுவர். அன்புடைய உறவினரென்று சொல்லப்படுவோர் துன்பம் நேர்ந்த காலத்தில் உலையாணிக்கோல் (தானும் நெருப்பில் விழுந்து வருந்துவது)போல, கூடவே துன்பமாகிய நெருப்பில் விழுவார்கள். (8)

நல்ல வாசனை பொருந்திய குளிர்த் (மலர்) மாலையை யுடையவனே! இனத்தார்க்கு இனத்தார் சாகும் வரையிலும் (ஒருவர்க்கொருவர்) இன்பத்தில் இன்பமடைந்தும் துன்பத்தில் துன்பமடைந்தும் நடந்துகொள்ளா விட்டால் உயிரொழிந்த பிறகு மறு புலகத்திலும் செய்யத்தக்க ஒருவிதக் கடனுண்டோ? (இல்லை) (9)

தம்மிடத்தில் அன்பில்லாதவர்கள் வீட்டில் (மனவொற்றுமை யில்லாமையால்) வேறுபட்டிருந்து உண்ணும் பூனைக்கண் போலும் கிறமுடைய விருப்பத்தரும் பொரிக்கறி போசனம் வேம்புக்கொப்பாகும். தன்மேல் ஆசையுடைய தன்னை யொத்தவர்கள் வீட்டில் தெளிந்த நீரையுடைய குளிர்த் புல்லரிசிக் கூழானது உடம்பிற்கொத்த அமுதமாகும். (10)

22-ம் அதிகாரம் - நட்பாராய்தல்.

(சிறந்த குணமுடைய சிநேகிதரை இன்னாரென்று ஆராய்ந்தறிதல்)

(தூல்களின்) உட்பொருளை அறிந்து சுற்றறிந்தவர்களுடைய சிநேகமானது எக்காலத்தும் கரும்பை நுனிக்குருத்திலிருந்து (அடிவரையில்) கடித்துத் தின்றாற்போலும்; (வர வர இனிமை தரும் என்றபடி). கல்வி மதுரமில்லாதவர்களுடைய சிநேகமானது எப்பொழுதும் (கரும்பை) குருத்திற்கு எதிரே செல்லும்படி (அடியிலிருந்து நுனிவரையில்) தின்றாற்போன்ற தன்மையை யுடையது. (வரவர இனிமை யில்லாமலிருக்கும் என்றபடி.) (அதி: 14: பாட்டு: 8. அதி: 17: பாட்டு: 6. இவற்றின் பொருளையுமிதனோடு ஒப்பிடுக.) (1)

அழகிய நல்ல கிறமுள்ள அருவிரானது விழ (அதனால்) பறவைகள் ஓடுதற்கிடமான அழகிய மலைகள் பொருந்திய நாட்டையுடைய பாண்டியனே! (ஒருவரது) நற்குடிப் பிறப்பைப் பார்த்து (உயர்வாகிய குடியிற் பிறந்தவர்) இடையிலே தமது குணத்தினின்றும் மாறுபடார் என்பதாகிய ஒரு சார்பை (சிநேகிப்பதற்கு ஒரு நல்ல காரணமாகக்) கொண்டதே யல்லாமல் (ஒருவருடைய) மனநிலை (ஒருவரால் உன் நுழைந்து) அறியப்பட்ட தென்பதொரு தன்மையதல்ல. (இவர் நற்குடியிற் பிறந்தவராயிருத்தலால் நல்லொழுக்கத்தினின்றும் தவறாது சிநேகிப்பதே யல்லாமல் மனநிலை யறிந்து சிநேகிக்க முடியாது என்பது கருத்து.) (2)

யானையைப் போன்றவர்களுடைய சிநேகத்தைவிட்டு (நன்றியறிபுந் தன்மையுள்ள) நாய் போன்றவர்களுடைய சிநேகத்தைச் சேர்த்துக்கொண் ணல் வேண்டும். (ஏனெனில்) யானையானது (தனக்கு இரை தருவோ னென்பதை) நன்றியறிந்தும் பாகுனையே கொண்டுவிடும். நாயானது (தனது) எஜமான் ஏறிந்த வேலானது உடம்பில் தைத்துக்கொண்டிருந் தும் பொழுதும் (அவனைக் கண்டு) வாலை யாட்டும். (3)

எந்நாளும் அருகிலிருந்தாலும் மனப்பொருத்த மில்லாருடன் அறிஞர் சிலநாளும் கூடியிரார். தம் மனத்தில் அன்பால் கஷ்டப்பட்டவர்களுடனே கொண்ட சிநேகத்தை (அவர்கள்) பலநாளும் நீங்கி யிருந்தாரென்றெண் ணிக் கைவிடுவதுண்டோ? (இல்லை) (பலநாளும் பழகினாலும் மனப்பொருத் தமில்லாச் சிநேகம் பொருத்தியிராது. பல காலம் பிரித்திருந்தாலும் மனம் பொருத்திய நட்டி நீங்காது என்றபடி.) “புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான் — நட்டாங்கிழமை தரும்” என்னும் குறளின் பொருளை யுடையது இச்செய்யுள். (4)

மாக்கிளைகளிலுண்டாகிற் மலர்போல, மலர்ந்து பின்பு (அம்மலர்ச்சி) குவியாமல் (முன் ஒருவரோடொருவர்) விருப்பங்கொண்டதே, விருப்பமா யிருப்பதாகிய சிநேக தர்மத்தைக் காத்ததாகும். தோண்டப்பட்ட (குளம் முதலிய) நீர் கிளைகளிலுண்டாகும் மலர்போல பின்பு (அம்மலர்ச்சி ஒழிந்து முகம்) சுருங்குபவர்களை (சிநேகம் மாறுபவர்களை) விரும்புபவர்களும் சிநேகிப்பவர்களும் இல்லை.

(மாக்கிளைகளிற் புஷ்பிக்கும் பூவானது மறுபடி குவிவதில்லை. அது போல, என்றும் முகஞ் சீருங்காதவர்களே சிநேகிக்க தக்கவராவர். நீர்ப்பூக்கள் மலர்த்தவாரிராமல் மறுபடியும் குவிந்துவிடின் தன்மை யுடையவை. அவ்வாறு முகமலர்ச்சி மாறுத்தன்மை யுடையோர் உத்தம சிநேக ராகார் என்பது இதன் கருத்தாம்.) (5)

கடைப்பட்டவர்கள் சிநேகத்தில் பாக்குமரத்தைப்போன் றிருப்பர்; மற்றை மத்திமர் தென்னமரத்தை யொத்திருப்பர்; முதல்தரமானவர்க ளாகிய பழமை என்னும் பெருங் குணத்தையுடைய மேன்மக்களது சிநேகமானது நினைத்தற்கும் அருமையான சிறப்பினையுடைய பனைமரத்தை யொத்து நட்ட அந்தக் காலத்தில் விரும்பி நட்ட தன்மையதே.

(பாக்குமரம் இடைவிடாமல் போஷித்து வந்தாலே பயன் தரும். தென்னை சிலகாலம் தவறினாலும் சிலகாலம் போஷித்து வந்தால் பயன் தரும். பனையை நட்டுவிட்டால் போதும்; பிறகு யாதொரு போஷனை யையும் வேண்டாமலே நல்ல பலன் தரும். அவ்வாறே எப்பொழுதும் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் அதமர்கள் சிநேகமும், ஒருசமய மில்லாவிடி னும் ஒருசமயம் (அடிக்கடி) கொடுத்துவந்தால் மத்திமர்கள் சிநேகமும் கிடைக்கும். உத்தமர்களுடன் சிநேகிப்பதுதான் வேண்டுவது. பின்பு யாதொன்றும் தராவிட்டாலும் சிநேகம் என்றும் கிடைத்து நற்பயனளிக்கும் என்பது அறியத்தக்கது.) (6)

அரிசி கழுவின் நீரில் வெந்த பசுமையான இலைக்கறியாகிலும் சிறந்த அன்புடையதாகச் சிநேகரிடத்து வாங்கி உண்டால் (அது) அமுதத்திற் கொப்பாகும். சிறந்த தாளித்த கறியும் துவையலும் நிறைந்த வெண் சோறாயினும் டீப்பில்வார் கையில் வாங்கி யுண்ணல் எட்டிக் காய்க்கு ஒப்பாகும். (7)

நாயின் காலிலுள்ள செறு விரல்களைப்போல மிகவும் அருகில் நெருங்கி யுள்ளவரானாலும் ஈயின் காலளவாகிலும் (மிகச் சிறியதாயினும்) உதவி செய்யாதவர்களுடைய சிநேகத்தால் யாது பயன்? கழனியை விளைவித் தும் நீர்வாய்க்காலை ஒத்தவர்களுடைய நட்பைத் தூரத்திலிருந்தாலும் போய் அடைதல் வேண்டும். (8)

தெளிவான அறிவில்லாதவர்களுடன் சிநேகம் செய்வதைவிடப் பகை நல்லது; எந்த உபாயத்தாலும் தீராமல் நீடித்து வருகின்ற நோயைக்காட் டிலும் மாணம் நல்லது; (ஒருவனது மனம்) புண்படும்படியாக இகழ்தலைப் பார்க்கிலும் (அவனைக்) கொல்லுதல் நல்லது; இல்லாதவற்றை யெல்லாம் சொல்லி (ஒருவனைப்) புகழ்வதைவிட (அவனைத்) தூஷிப்பது நல்லது. (9)

பலருடனும் சேர்ந்து பல நாளும் கலந்து (இருவர் குணமும்) ஒத்து நன்கு மதிக்கும் பொருளாகத் தக்கவர்களுையே சிநேகஞ்செய்துகொள்ளல் வேண்டும். (ஏனெனில்) ஒருவரைச் சிநேகித்துப் பின்பு (அவர் குணம் பிடிக்கவில்லை யென்று) அவரை விட்டுப் பிரிதல், கடித்துப் பிராணனை ஒழிக்கின்ற பரம்போடி செய்துகொண்ட சிநேகத்தைவிட (அதிக) துன் பத் தருவதாம். (10)

(தொடரும்.)

பூ. ஸ்ரீவாகன், தமிழ்ப்பண்டிதர், சித்தூர்.

(10-வது தொகுதி 424-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சந்தீமேதி:—இப்புண்ணியவதியின் புனிதமான சரித்திரத்தை யறியா தவர் ஒருவருமிரார். இம் மங்கையர்க் கரசியார் மதிதய மன்னனது மாண் புடைமகள். அயோத்தியை யாண்ட அரிச்சந்திர வன்னலின் அருமைப் பத்தினி. கற்பு முதலிய நற்குண நற்செய்கைகளிற் சிறந்த நாரீமணி.

விசுவாமித்திரரது சூழ்ச்சியால் தம் காதலர் சொல்லொணாத் துன்பங் களை யுடைய நேர்த்தபோது தாமும் அவருடனிருந்து அவ் விடுக்கண்களை யனுபவித்தது மன்றி, தக்க சமயங்களில் வேண்டிய ஆலோசனைகள் கூறி உதவிசெய்து ஊன்றுகோல்போலிருந்தார். தம்மணவன் கடனாளியாகிக் காசிக்குச் சென்றபொழுது உடன்கொண்டார். காட்டில் குறுக்கிட்ட நெருப் பாற்றைத் தங்கற்பின் மேன்மையால் கடந்தார். கடன் தீர்க்கும் வகையறி யாமல் மதிக்கல்கி நின்ற கணவனைத் தேற்றித் தம்மைக் கடைவீதியில் விற்செய்து, வேதியனுக் கடிமையாகித் தம் மைத்தனுடன் அவன் வீட் டையடைந்து, சாண்டெளித்தார்; மெழுகினார்; கோலமிட்டார்; சமையல் பாத்திரங்களைத் துலக்கித்தந்தார்; சாணமுருட்டி முட்டைகளைப் பிடித்துச் செய்து, செங்காந்தன் மலர்போன்ற கைகள் கண்டும்படி, கண்களைக் கழிப்பிட்டுத் துடைத்து, நெல்லைக் குற்றினார்; தண்ணீர்க் குடத்தைத் தலைபோட்டுத் தவிர்த்தார். இம்மட்டோ? அவர்செய்த அடிமைத் தொழில்கள் அனந்தம். இவ்வளவிற கும் தம் விதியை கொந்த தன்றிப் பதியை நொந்தறியார். சந்தனக் கட்

டையத் தேய்க்கத்தேய்க்க வாசனை மிகுவதுபோல, துன்பங்க ளதிகரித்
ருந்தோறும் அவரது கற்பும் சத்தியமும் பதிபத்தியும் அதிகரித்தனவே
யன்றிச் சிறிதும் குறைவுபட்டில.

அருமைமைத்தன் அரணியத்தில் அரவால்கடியும் ஆலிசோர்த்தான்
என்பதை யறிந்து, இருந் மிகுந்த இடையிலில் எங்குத் தேடிச்சென்று
கண்டெடுத்து ஈம்புகுந்தார். அங்கே கொழான் மயானக்காவலரையிருத்
தலைக்கண்டார்; கதறினர். அவன் சொற்படி மைந்தனை யெரிக்கக் காசுந்
துண்டும் பெறும் பொருட்டி வேதிவர் வீட்டை நாடிச்சென்றார். செல்லும்
வழியில் காலிற்பட்ட குழந்தை யொன்றைக் கையிலேந்தித் தன் மகனோ
வென்று கூர்ந்து பார்வையில் ஊர்க்காவலர் காசிராஜன் மகனாகிய அக்
குழந்தையைக் கொன்றவன் இவளேயென்று பிடித்துக் கொண்டிபோய்
அரசனிடம்விட, அவன் அவ்வுத்தமியை வெட்டிவிடும்படி உத்தரவிட்டான்.
அத் தண்டனையை கிறவேற்ற அரிச்சந்திரனே வந்தான். தன் கணவன்
கையில் இறக்கேர்த்ததை யறிந்த அவ்வம்மையார் அனலிலா ஆனந்தம்
கொண்டு ஆளனைப்பார்த்து “அண்ணலே! அடியாளே வெட்டி நேர்ந்த
தற்காக மனம்கவல வேண்டா; ‘தலைக்குமிஞ்சின ஆக்கினியிலே’ யென்
ற்படி, இதைவிட அதிகமான துன்பம் நேரிடப்போவதில்லை. நம்கஷ்டத்
தின் கடைசிகான் இதுவே; மனஞ்சோராதிர்; அற்பவாழ்வைச் சதமென்
றெண்ணிச் சத்தியத்தை யிழக்கலாகாது” என்று பலவித உறுதிவார்த்
தைகளைக் கூறித் தேற்றினார்.

அவரது நெஞ்சத் துணியைக் கண்ட அரிச்சந்திரன் அகமகிழ்ந்து
“கற்புக்கரசி! உன்னாலன்றோ எந்தவம் பலித்தது. உன்னைப் பத்தினி
யாக வடைந்த எனக்கென்ன குறைபுண்டாம்” இம்மைப்பயனும் மறுமைப்
பயனும் எளிதில் எய்துமே,” எனப் பலவாறு புசுழித்து வெட்டி, வாளை
யோசினான். உடனே பாம்பிவன் எழுந்தருளிக் காட்சியளித்துப் பழைய
படி பாலையும் பாரையும் அளித்து ஆசிகூரசி சென்றார். அதன்படி அம்
மையார் அயோத்தியை யடைந்து அரசாண்டு ஆளனுடன் அகேககாலம்
இன்பத்துய்த்து நெறிதவறாது ஒழுங்கிவந்தார்.

சாவித்திரி:—இவர் மகாபதிவிரதை. மத்திரதேசாதிபதியாகிய அவ்வ
பதிமன்னன் அருந்தவச் செல்வி. இவர் இளம்பருவத்தில் தோழியரு
டன் உல்லாசமாக உத்தியான வனத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்தபொழுது
அவ்வழியாக வந்த அரசிளங்குமராகிய சத்தியவா நென்பவனைக் கண்டு
காதல்கொண்டிருந்தார். பின்பொருநள் அவ்வபதி, அரசசமூகம் வந்த
காரதமுனிவரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் சாவித்திரியின் திரு
மணத்தைப் பற்றிய பேச்சுவந்தது. நாரதர் கன்னியின் கருத்தையறிந்த
பிறகே கடிமணம் குறித்தல், எற்றதாகுமென்றார். அவ்வாறே சாவித்தி
ரியை யழைத்து விசாரிக்க அவர் தம் கருத்தை வெளியிட்டார். அவரது
உள்ளக்கருத்தையறிந்த முனிபுகுவர் விசனமடைந்து, “அசுசத்தியவான்
அரசையி டுத்து கண்களிலலாப் பெற்றோருடன் காட்டில் தலித்துக்கொண்
டிருக்கின்றான். அதுவுமன்றி அவன் அற்பாயுளுடையவன். அவனது
ஆபுட்டாலம் இன்னும் ஒருவருடத்தோடு முடிவடையும். அகனைமணக்கும்
எண்ணத்தை உன்மனத்தினின்று மகற்றிவிடு” என்றார். அவ்வபதியும்
அவ்வாறே வற்புறுத்தினான்.

அப்போது சாவித்திரிதேவி முனிவராகோக்கி “சவாமி! நான் மன
தில் கிச்சயித்திருந்த நாதன் சத்தியவானென்று சொன்னவாக்கினால்

வேறொரு புருஷனைச் சொல்லலாமோ? அப்படிச் சொன்னால் தாய்தந்தை
முதலிய சற்றத்தார்க்குப் பழியும் பதிவிரதா தருமத்திற்குக்குறையும் அரசு
நீதிக்கு அழியும் உண்டாகுமே. மேலும் ‘கல்லென்றாலும் கணவன் புல்
லென்றாலும் புருடன்’ என்னும் ஆன்றோர் வாக்கிற்கேற்ப, மனமிகைந்து
கிச்சயித்துக்கொண்ட மகிழ்வுளைவிட்டு மற்றொருவரை நினைப்பது மான
முடைய மங்கையர்க்கு மாண்பல்லவே. ஆதலால் அவர்கள் பெருமை
யிழந்து பெருங்காட்டில் வசித்தாலும் அவரையன்றி வேறொருவரையும்
நினைவேன்; அவரே யென் கணவன்; நானே அவர் பத்தினி” என்றான்.
விவாகம் நடந்தது. காட்டில் தம் கணவன் மனக்கோணமல் நடந்துவந்
தார்; காலையில் எழுவார்; ஸ்நானஞ்செய்வார்; தம் நாயகன் எழுந்ததும்
புஷ்பங்களிட்டுப் பாதுகைசெய்து வலம்வந்து நடன்கரிப்பார்; கணவன்
காய்களிகள் கொணரக் காட்டிறகுச் சென்றதும் மாமன் மாயியாகரை
யெழுப்பி ஸ்நானஞ்செய்வித்து அவர்களையும் பூசித்து வணங்குவார்; நேற்
றியவுக்குதியாக வைத்திருக்கும் பழங்கனையும் சிழங்குகளையும் ஆகாரமா
க்கொடுத்து அவர்கள் உண்டபின்பு அவர்களுடைய கால்களை வருடிக்
கொண்டே தருமகதைகளைப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்; கணவன் வந்ததும்
அவன் கொண்டு வந்தவைகளை, அவனோடுருந்த மாமன்மாயிகளைப் பசியா
ற்றிக் கொழுநன் உண்டபின் தாமும் உண்பார்; இவ்வாறு நெறிதவறாமல்
அறுதினமும் நடந்துவந்தார்.

நாரதர்கூறிய நான் சமீபித்துவிட்டது. நான்கு நாட்களே யிருந்தன.
மாமன் மாயியர் உத்தரவிற்பேரில் கெளரவிரதம் அனுஷ்டித்தார்; அன்ன
பாளுதிகளை யகற்றினார்; நீத்திரையை நீக்கினார்; மெளனவிரத மேற்
கொண்டார்

நான்காம் நாள் தம் கணவன் காட்டிற்குப் போகையில் தாமும்
கூடச்சென்றார். காட்டில் தட்டைவெட்டும்போது சத்தியவான் மிக்க
ஆயாசமடைந்து மனைவியின் மடியின்மேல் தலைவைத்துப் படுத்தான்; ஆவி
நீங்கிற்று. சற்பாசி காலனைக்கண்டார். தன் காதலனுயிரைத் தருமாறு
வேண்டினார். கற்பின் மேன்மையைக் கண்டு அதிசயமடைந்த அந்தகன்
பல சமாதான வார்த்தைகள் கூறித்தடுத்தும் விடாமல் அவனைத் தொடர்ந்
தார். காலனும் கணவனுயிரைத் தவிர வேறேதாவினும் வரங்க்கொன்று
சொல்லத் தன் மாமன்மாயிகள் இழந்த பார்வையையும் அரசையு மடைய
வும் தன் தந்தைக்குப் பல புத்திரர்க ளுண்டாகவும் வரம்பற்றது மன்றி,
மேலும் நமனைவிடாமல் தொடர்ந்துசென்று பல இதவார்த்தைகள் கூறித்
தன் கணவனுயிரையும் மீட்டார். மேல், சத்தியவான் தன் தாய் தந்தைய
ருடன் தன் காலஜியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். சாவித்திரி அவ
னுடன் பூவும்மணமும், நகமும் சதையும்போல வாழ்ந்து, பல புத்திரர்
களைப்பெற்று, கெடுங்காலம் சமங்கலியாய் வாழ்ந்திருந்தார்.

(இதனால் கற்புடைய மனைவியால் அவன் கணவனுக்குவரும் கடுக்
துன்பமும் கதிரவன்முன் காரிருன்போலக் கெடும் என்பது இனிது
விளங்குகின்றது.) (தொடரும்.)

பூ. ஸ்ரீதிவாசன்; தமிழ்ப்பண்டிதர்; சித்தூர்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம்.

(10-வது தொகுதி 428-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

[திரிசர்புரம், துசையப்பர் கல்லூரித் தலைமைத் தமிழ்ப்புலவர்
அ. சீவப்பிரகாசர் எழுதுவது.]

தமிழ் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள்:—தொல்காப்பியப் பாயிரத் துள் “தமிழ் கூறு ஈல்லவகத்து” எனவும், “செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்து” எனவும் வரும் தொடர்களால், “தமிழ்” உலகத்து வழங்கியது எனவும், “செந்தமிழ்” ஒநூலித்து வழங்கியது எனவும் கருதலாகும். அதனால், “தமிழ்” பொதுவும், “செந்தமிழ்” சிறப்பும் ஆகும். “தமிழ்” என்னும் சொல்லின்பொருள் என்ன? ஒருமொழியே உலகத்துத்தனித்து வழங்குமாயின் அதற்குப் பெயரிதெல் வேண்டுவதன்று. அதனின் மாறு கொண்ட பிறமொழியொன்று தோன்றிய பின்னரே அவ்விருமொழிக்கும் பெயரிதெல் இயல்பாகும். அவ்வாறே, தமிழ்மட்டும் உலகத்துத் தனித்து வழங்கின காலத்து அதற்குப் பெயரேற்படவில்லை. தமிழருள்ளே பல குழுக்கள் உண்டான காலத்தேதான் அதற்குப்பெயரிட்டது. அப்பெயர்ச் சூப் பலவகையாற் பொருள் கூறுவர். அவையெல்லாம் ஒருவகையாற் பொருள்வனவா மாயினும், உண்மைப் பொருட்டாகா. தமிழர் தமக்குரிமைப் பொருள்க னெனைத்தினுக்கும் தம் என்னும் உரிமை அடைமொழி கொடுத்தே கூறுதல் வழக்கம். அவ்வாறே தமக்குரிய மொழியையும் தம் மொழி எனக்கூறினர். எதுபோலவெனில், தம் ஆய் = தாய்; தம் அப் பன் = தம்ப்பன் (தகப்பன்); தம் அக்கை = தமக்கை; தம்மை = தங்கை; தம் அவர் = தமர்; என இவைபோலவரும் சொற்களில் தம் என்னும் பகுதி உரிமையை உணர்த்துதல் காண்க. இயிழ், உயிழ், குயிழ், சியிழ், அயிழ், முதலிய பல சொற்களில் விருதியொலி இழ் பொதுவாகும். அந்த இழ் என்னும் உறுப்பே, இழும், இழு, இழி, இழவு, இழி, இழிவு முதலிய சொற்களில் பகுதியாகி ஒலியை உணர்த்தும். ஆகவே, “தம் இழ்” தமக்குரிய ஒலி, தம் பேச்சுமொழி எனப் பொருள்பட்டித் “தமிழ்” எனக் கூறினர் என்க. அத்தமிழை வழங்குவோர் தமிழர் எனவும், அத்தமிழ் வழங்கு நிலம் தமிழகம், தமிழ்சிலம் எனவும் கொள்க.

தமிழ்மூலகம்:—தமிழ் உலவு அகம், தமிழ்மூலகம், தமிழகம்; உலவகம், உலகம், எனவாம். அவ் ‘உலகம்’ வடமொழியில் லோகம் ஆகும்; (லோகம் உலகமாயிற்று எனல் படிது). அத்தமிழ்மூலகத்துக் கெல்லை “வடவேங்கடர் தென்குமரி யாயிடைத் தமிழ்கூறு ஈல்லவகம்” என்னும் பாயிரம், வடக்கெல்லை வேங்கடம்; தெற்கெல்லை குமரி; கிழக்கும் மேற்கும் எல்லை கூறக் காணோம். திருவேங்கடமலையும், கன்னியாகுமரியும், கீழ்மேல் கடலும் எல்லையாகவுடைய சிறு நிலப்பரப்பையோ தமிழ்மூலகம் என்றது? எனின் அன்று அன்று. வடக்கில், வேங்கடம், வெப்ப மிகுந்த வெளி நிலம்; அது பாலவனம். இந்தியா நடுகாட்டுள்ளது. மிகமுந்தின காலத்தில், அதாவது முதலாழியில், அதற்கு வடக்கே மக்கள் வழங்கும் நிலமில்லை. அவ்வேங்கடத்துக்குச் செல்லுமிடையே அதற்குத் தெற்கெல்லை யிலுள்ளது திருவேங்கடமலை. தெற்கெல்லை குமரி. இப்போதுள்ள (கன்னியா) குமரியன்று. அதற்குத்தெற்கே எழுதாற்றுக் காவதனாதே தென்கடலுள் முட்டியிருந்த குமரிக்கோடு. அப்பெரும் பரப்புத் தமிழ் நிலம் முதலாழி வெள்ளத்துட் கடல்கொண்டது. குணக்குங்குடக்கும்

பெருங்கடற் பரப்புகள். அவைகட்குக் குறியீடு இன்மையின் பெயர் கூறி லர். இப்போதுள்ள வங்காளக் குடாக்கடலும், அராபிக்கடலும் அன்று. இவை இரண்டாம் ஊழியிலே தோன்றியவை.

சேந்தமிழ்நிலம்:—இசை “செந்தமிழியற்கை சிவணியநிலம்” எனப் பாயிரம் கூறும். செம்மையாகிய தமிழினை இயற்கைத் தன்மை குன்றாது பொருந்திய நிலம். எனவே, தமிழினை இயற்கைத் தன்மை குன்றிய நிலங் கள் செந்தமிழ்நிலம் அன்றாகும். அவை குடகம் (மலையாளம்), துளுவம், கன்னடம், தெலுங்கம் (ஆந்திரம்) முதலிய நாடுகளாம். அங்காட்டுமொழிக ளாகிய மலையாளம், துளு, கன்னடம், வடுகு முதலிய மொழிகள் முன்கா லத்தே தமிழ் மொழியாயிருந்தும், பின்னர் அவை தமிழிலக்கண இலக் கிய வரம்புகடத்து, பொதுமொழியாகிய வடசொல் (ஆரியம்) இலக்கணத் தைப் பெரும்பாலும் தழுவி உருவம்மாறுபட்டமையின், அவற்றைவிடக்கி, தமிழ் மொழியிலக்கண மாறுபாடிவ்லாத செந்தமிழ்வழங்கும் நிலமே செந் தமிழ்சிலமாம். அது இப்போதுள்ள தமிழ்ச் சில்லாக்களாகும்.

முச்சங்கங்கள்:—தொல்காப்பியம், தலை, இடை, கடை என்னும் முச்சங்கங்களுள், இடைச்சங்கத்தும், கடைச்சங்கத்தும் முதலுலர்வியுந் தது என்பர். தலைச்சங்கத்து அகத்தியம் முதலுலர் என்பது. இக்கூற்றுக் களை நுணுகியாராய்தல் நலம். இச்சங்கங்களைப் பற்றிய கருத்து வேற்றுமைகள் பல. இவை சிதழ்த்தகாலத்தை வரையறுத்தல் எளிதன்று. தொல் காப்பியத்துக்குப் பண்டையுரைகள் ஒன்றையும் காணோம். இரண்டாய் ரத்தைஞ்ஞாறு யாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றின. அதாவது, கி. மு. 500க்குமுன் தோன்றின தொல்காப்பியத்துக்கு, எண்ணாறு யாண்டுகளுக் குட்பட்ட உரையாசிரியர்கள் அதாவது கி. பி. 12-வது நூற்றாண்டி லிருந் தவர்கள், உரைகளே காணக்கிடைப்பன. இளம் பூரணர், கேளுவரையர், பேராசிரியர் எழுதின உரைகளும், இவர்கட்கெல்லாம் பிற்பட்ட காலத் தவரான நக்கீனர்க்கினியர் உரையுமே உள்ளன.

[சிலப்பதிகார வரையெழுதின அடியார்க்கு நல்லாரும், திருக்குற ளுரையெழுதின பரிமேலழகரும், ஏறக்குறைய இவர்கள் காலத்தினரே. இவர்களையென்றும் சைவ வைணவ சமயங்கள் முறைசெய்த காலத்தவரே. கனவியலும் (இறையனாகப் பொருள்) அதனுரையும் அக்காலத் தெழுந் தனவே. நன்னூலும், நம்பி அகப்பொருளும், புறப்பொருள் வெண்பா மாலையும், யாப்பருங்கலமும் அக்காலத் தொட்டின காலத்தனவே. ஆழ் வர்களும், நாயன்மார்களும் சிறந்தகாலமும் அதவே. கம்பராதியர் கால மும் ஒத்ததே. இவையனைத்தும் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளடங் கினவே.]

இடையிட்ட பதினேழு நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலத்தே தொல் காப்பியம் உரையின்றி யிருத்தல் கூடுமோ? உரைநூல்கள் இருந்தன. அவையனைத்தும் சைவர்களாலும், வைணவர்களாலும், பிரமர்களாலும் அழிக்கப்பட்டன வென்றே கொள்ளல் வேண்டும். வேறு காரணங்கூற இயலா. அந்தவரலாறும் கூறுதும்.

கடல் கோட்பட்ட தமிழ்நாட்டிருந்து மக்கள் பல நிலங்களிற் பரவி னர். வேங்கட வெளியையுங் கடந்து அப்பாலும் கக்கைக்கரை யடுத்த நிலங்களிலும் குடியேறிப் பல்கினர். தூநாடுகளிற் குடியேறினதனால் அவர்களுக்குத் தமிழர் தொடர்ச்சியும் கூட்டுறவும் குறைந்தன; குறை யவே, அவர்கள் வசிந்த நிலத்தியல்பு தொழில் வேற்றுமை முதலியவற்

ரூல் பழக்கவழக்கங்களும், அவைபற்றிய சமயக் கோட்பாடுகளும், மொழியியல்பும் மாறின. நாளடைவில், வேற்றுமொழியினர் போலவும், வேறு கூட்டத்தினர் போலவும் கருதிக்கொண்டனர். தமிழர் வளங்கண்டு பொருமையும் கொண்டனர். அதனால் மக்கட்பொதுமையில் வேற்றுமையும் கலகமும், அவற்றால் அழிவும் மிகுதல் கண்ட அறிஞர்பலர்கூடி, சமய ஒற்றுமை உண்டாக்கி, அதனால் மக்களுள் ஒற்றுமையுண்டாக்க முயன்றனர். முயன்று, புத்தம், சமணம் முதலிய சமயங்களைக் கற்பித்து, அவற்றை நிலமெங்கும் பரப்பக்கருதி பொதுமொழியாகிய பாலியையும் கற்பித்து வளர்த்தனர். அக்கொள்கைகளைத் தமிழகம் (தண்டகாரணியம்) முழுவதிலும் பரிமாறத் தொடங்கினர். அக்காலத்துத் தமிழ்நாட்டில் தலை சிறந்திருந்த பேராசன் சிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் (இராவண்ணன்) அவர்களைத் தன் நாட்டில் தங்கவிடாது தடுத்தான். அது அவனவை யிருந்த அகத்தியனுக்கு வருத்தம் விளைத்தது. அவ்வகத்தியன் வடநாட்டில் பாலி என்னும் பொதுமொழி கண்டபோது தென்னாட்டிருந்து சென்று உடனிருந்தவன். வடநாட்டார் மகளாகிய உலோபா முத்திரை என்பான் அழகில் ஈடுபட்டு அவளையும் மணந்து கொண்டான். அதனால் வடநாட்டிலுள்ள ஆரியமொழி (பாலி)யிடத்தும் பற்றுமிகக் கொண்டன னாய், வடநாட்டுச்சமயக் கொள்கைகளையும், வடமொழித் திரிபுகளையும், தமிழுள்ளும், தமிழ்மொழியுள்ளும் புகுத்த உடன்பட்டிருந்தான். அந்நோக்கத்துக்கு அரசன் இராவண்ணன் இணங்காது கண்டு, அவனொடு கலாய்த்து, எவ்வாற்றினும் தன்கருத்து முற்றுவிக்கத்துணிந்து, தமிழ் மொழிப் பண்டையிலக்கண முறைகளை மாற்றத் தொடங்கினான். அரசன வையில் அவன் கருத்தோடொக்க மக்களொழுக்கமும் மொழிப்பண்பும் கெடாமற் காத்தலிற் கருத்துன்றி யிருந்த மொழிவல்லோனாகிய புலத் தொகுத்தோன் (புலத்தியன்) பண்டைத் தமிழ்மொழி யியல்புகளைத் தொகுத்து, தொல்காப்பியம் என்னும் முடிந்த இலக்கணத்தை இயற்றி உதவினான். அதனை அழித்தற்கு, அதங்கோட்டாசானைத் துணைகொண்டு அகத்தியன் செய்த முயற்சிகளைத் தடுத்தும் பாழாயின. அகத்தியன் செய்த அகத்தியம் என்னும் கலப்பிலக்கணமும் தலையெடுக்கவில்லை.

சுறுக்கொண்ட மனத்தினனாகிய அகத்தியன் பாண்டியனைச் சூளுரைத் துப்பிரிந்து, துடகமலையிற் றங்கியிருந்து, வடநாட்டாசனாகிய இராமனைப் பிரித்து, தண்டமிழகத்து (தண்டகாரணியத்து)க் கொணர்ந்து, இராவண்ணனுக்கும் இராமனுக்கும் குலப்பகை மூட்டி, இராவண்ணனைக் கொல்லித்து, தென்னாட்டைச் சிதறவிட்டான். அக்காலமுதல் தொடங்கித் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த கலாச்சிங்கமும், அதன்பின் நெடுங்காலம் சிறிது கலப்புக் கொள்கையோடு நிகழ்ந்த இடைச்சிங்கமும் சிலவி மறைந்தன. இவ்வளவில் பதினைந்து நூற்றாண்டுகளின் மேலும் கழிந்தன.

இவ்விடையிட்ட நெடுங்காலத்தில் பல வேறுபாடுகளுண்டாயின. “இறைவன்” வழிபாடு செய்த தமிழரிற் பெரும்பாலர் புத்த சமண சமயங்களைத் தழுவினர். பாலி என்னும் வடமொழி பொது மொழியால் ஜூரியமாய் நன்றாய் செய்யப்பட்டு கல்விக்ருதம் ஆயிற்று. ஆரியப் பயிற்சியுடையோர் ஜூரியர் ஆயினர். வடநாட்டில் ஜூரியர் எரிவளர்க்குக் கொள்கையராய், புத்தசமணரை ஒடுக்கினர். தென்னாட்டில் தமிழர் பிரம், வைணவ, சைவக் கொள்கையராகி, புத்தர் சமணரைத் தகர்த்தனர். தமிழர்களுள் ஆரியர் சமயக்கொள்கைபரவிற்று. தமிழ் மொழியுள் பேச்சிலும் செய்யுளிலும் ஆரியமொழிச் சொற்கள் பெரிதும் கலந்தன. ஆரியமொழிச்

சூப் பதிமொழி (தெய்வபாஷை) என்ற ஆசிரியம் பெருகிற்று. இவ்வகை சீர்கெட்டுக் கலப்புற்ற நிலைமைக்குத் தொல்காப்பிய இலக்கணம் பொருந்தா தாயிற்று. ஆகவே அந்நிலைமைக்கேற்ற புலவர் சங்கம் கூட்டுதல் இன்றி யமையாதாயிற்று அக்காலத்துச் சைவசமயப்பற்று பாண்டி நாட்டில் (மதுரையில்) தலை சிறந்திருந்தமையால், அப்போது கூடின சங்கம் சைவப் புலவர் சங்கமாகித் தலைச்சிங்கம் என்னும் பெயர் பெற்றது. அத்தலைச் சங்கத்துக் கூடின புலவர்கள் கேட்கிற தம் கலப்பட ஒழுக்கங்களுக்கு (எழுத்திலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் முரணமை உணர்ந்துகொண்டு) பண்டை ஒழுக்க வரம்பாயுள்ள பொருளிலக்கணம் பொருந்தாமை கண்டு, பொருளிலக்கணத்தைப் புதுப்பிக்க வகையறியாது தியங்கினர். அப் போது அச்சங்கத்துக்கு அகத்தியராயிருந்த இறையனார் பொருளதி காரத்து முதற் பகுதியாகிய அகத்தினை இயலை ஆரியக் கொள்கையை யொட்டிக் களவியல் என்ற ஒரு சிறு சுருக்கதால் அறுபது குத்திரத்திற் செய்து தந்தனர். அதற்கு நக்கிரான் உரை கண்டார் என்பர் அக்கதை மெய்யாயினும் அன்றாயினும், களவியல் என்னும் இஃகையனாகப்பொருள் தொல்காப்பிய அகத்தினை யிலுக்கு மாறுபடவும், ஆரியக்கொள்கைகளுக் குப் பொருந்தவும் புது நூலாக ஆக்கியது என்பதற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

பின்னர், அதனை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு ஐயனாரிதனார் புறப் பொருள் வேண்பாமாலை செய்தார். பிறரும் பிற சுருக்க நூல்கள் இயற் றினர் அவை யெல்லாம் ஆரியக் கலப்புற்றவையே. இன்ன பின்னால்கள் ஆதரவுகொண்டு ஆரியக்கலப்பில்லாத தொல்காப்பியத்துக்குப் பொருள் கூறி உரை செய்தல் எவ்வாற்றினும் பொருந்தாது திருவாளர். பா. வே. மாணிக்கம் நாயக்கரவர்கள் கூறுமாறு அதனைக் கொண்டே அதனை ஆராய்தல் காலத்தகவுடைத்து. தொல்காப்பியம் எழுதின காலத்து அரியர் கலப்பும் ஆரியர் வேதக் கலப்பும் இல்லை. ஆரிய வேதமும் எழுதப்பட வில்லை. பின்னரே எழுதப்பட்டன, என்பதற்கு வேறு சாட்சி வேண்டவ தில்லை. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களிலெல்லாம் பிந்தியவராய், ஆரிய பாரத்துவாச கோத்திரத்தில் வந்தவரென்று கருதும் நக்கிராக்கியார் கூற்றே சான்று. அவர் கூறுமாறு:—

“நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளும் உடைமையான், “நான் மறை” யென்றார். அவை தைத்தீரியமும், பேளடிகமும், தலவகாரமும், சாமவேதமும். இனி இருத்தும் யகவும் சாமமும் அதர்வணமும் என் பாகு முனர். அது பொருந்தாது; இவர் இந்நால் செய்தார்களே வேத வியாதர் சின்னுட் பல்பிணிக் சிற்றறிவினோர் உணர்ந்த நான்கு கூறுக இவற்றைச் செய்தார்களே.”

இன்னும் இக்கருத்தையே நூலிற் பிறவிடங்களிலும் வற்புறுத்துகிறார்.

தொல்காப்பியச் சிறப்பு:—தொல்காப்பியத்துக்கு முந்திய நூல்க ளெல்லாம் இறந்துபட, தொல்காப்பியமே முதனாலாயிற்று. தகுதியுள்ளன சிலக்கும் [Survival of the fittest] என்னும் இயற்கை நுழைவையத் தழுவி, கற்பாறைமேற் கட்டின கருங்கல் மாளிகைபோல, மொழியியற்கை யைச் சார்ந்தெழுதின தொல்காப்பிய இலக்கணம் ஒன்றே சிலத்தது. தமிழர் அதன் கட்டளைகளைக் கையகவாது தழுவினர். தொல்காப்பியர் வழிவந்த பல்காப்பியனரும் “கூறிய குன்றினும் முதனால் கூட்டித், தோயின்றணர்தல் தொல்காப்பியன்றன், ஆணையின்றமிழ் அறிந்தோர்க் குக் கடனே” என்றும் விதித்தனர். “தொல்காப்பியத்தின் அருமை

பெருமைகளே அம்முதலில் வீழ்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமென்று சொல்லலாம்” என்றார் மு. இராகவையங்கார். நமது ஐயங்கார் அகத்தியம் முதலில் என்னும் பொய்யறிவுகொண்டு இவ்வாறு புண்ணுரையும், தொல்காப்பியத்தின் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டாதிருக்க முடியவில்லை. தொல்காப்பியம் தோன்றியபின் ஆயிரத்தெழுதாறு யாண்டுகளுக்கு மேலும் வேறு நூல் தமிழர்க்கு வேண்டவதில்லை யாயிற்று. தமிழ்க்குப் பெருமை குறைந்து, ஆரியப் பொதுமொழியாய் தன்மொழியாகக் கொண்டபின்னரும் பின்னால்களுக்கெல்லாம் அதுவே முதலாயிற்று.

தமிழ்மொழி மாறுதல்:—கடைச்சங்க காலமுதலே தமிழ்மக்கள் ஒழுக்கம் மாறுபட்ட தொடங்கிற்று. முதலில் புத்த சமயமும், பின்னர் சமண சமயமும் தமிழருள்ளே பரவலாயின. புத்தர் பாலிமொழியையும், சமணர் சமஸ்கிருதத்தையும் பொதுமொழிகளாகக் கொண்டு அவற்றிற்கு முதன்மையும் பெருமையும் தந்ததுமன்றி, அம்மொழிச் சொற்களைத் தமிழ் மொழியிற் புகுத்துவாராயினர் தமிழுலகத்தே வடநாட்டினரும் தென்னாட்டினரும் ஒழுக்கத்தில் மாறுபட்டனர். சூரியனையும் அக்கினியையும் வழிபடும் கொள்கையினராகிய மேனாட்டியவன் முதலாயினர் வடநாட்டிற் குடிபுகுந்துழக்கினதனால், வடநாட்டுப் பகுதியார் சூரியனுக்கு அர்க்கியமும், அக்கினிக்கு ஆகுதியும் செய்வோராய் ஒழுக்கம் மாறுபட்டனர். அன்றியும் இலக்கணவரம்பு பெருத தம் நாட்டேச் செயற்கை மொழிகட்டு சம்ஸ்கிருத மொழிக் கற்பனை இலக்கணங்களையே தழுவித் கொண்டனர். தென்னாட்டிற் தமிழரும் சமயவெறி கொண்டு, புத்தர் சமணரைத் தம்மவரென்றுக் கருதாமல் கலாய்த்துக் கறுவினதுமன்றி, தமதுபண்டை இறைவன் வழிபாட்டையும் புதுக்கி, சைவ வைணவ சமயங்களாக்கி, ஆகமமாதிய வற்றை வடசொல்லால் எழுதிக்கொண்டு, தமிழ் மொழியைப் புறக்கணிக்கத் தலைப்பட்டனர். இக்குழப்பத்தில், பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் பலவு மழிந்தன. தொல்காப்பியம் விரிந்த பாப்பினதாய் அமைதியொடு கற்றல் அரிதாயிருந்தமைபற்றிச் சுருக்க நூல்களெழுதி, அவற்றுள் வடசொல் இலக்கண விதிகளையும் கொளுவினர். இதனிடையில், தென்னாட்டி இறைவன் (சிவன், திருமால்) வழிபாட்டுத் தமிழர்க்கும், வடநாட்டுச் சூரியாக்கினி வழிபாட்டு ஆரியர்க்கும், வடசொல் பொதுமைபற்றி ஒருவாறு ஒற்றுமை யுண்டாக, அதனிடையே ஏகான்மவாத சங்கரமதமும் கலந்து கொள்ள, அவர்களனைவரும் ஒரு முகமாய் நின்று, புத்தசமணரை எதிரிட்டு அவர்களை ஒடுக்கினர். இந்தக் கலக்கம் மும்முரமாய் இருந்த காலத்தே தானே கைவந்தலைச்சங்கம் சிறப்புற்றது. அக்காலத்தேதான், இறையனார் கனவியல் எழுதிய சுவடியைப் படியெடுக்கில் நுழைத்தார்: அதற்கு நக்கீரர் உரை கண்டார்: மூங்கைப்புன்மயிர் உருத்திரசுரமர் உரை கேட்டார்: இளம்பூரணராதி உரையாளர்கள் தொல்காப்பியத்துக்கு உரை கண்டார்கள்: தமிழ்த்தாய் பண்டை வளனும் பெருமையுமிழந்து பொலிவழிந்தான்! எனினும், தொல்காப்பியம் ஒன்றுமே குன்றின்மேல் இட்ட குவவொளி விளக்கென இன்றும் மிளிகின்றது!

தொல்காப்பியத் துள்ளி மாறுபடவில்லையோ? மேற்பகுதியிற் காட்டிய வண்ணம் தமிழுலகெங்கணும் குழப்பமும், கலக்கமும், மலக்கமு மாயிருந்த நீண்ட காலத்தில் தொல்காப்பியம் இடைச்செருகல், திரித்தல் முதலாய் தொடக்குகளின்றித் தப்பியதோ? என்னும் ஐயம் உண்டாதல் இயல்பே. ஐயப்படாமல் பலவகையாற்றிரிபடைந்துளது என்றே துணிந்து கூறலாம். சொன்றிக்குழி யளவையாக (ஒரு பாளைச் சோற்றுக்கு

ஒரு சோறு பதம் பார்ப்பது போல்), “வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை” என்னும் மரபியல் 77-ம் குத்திரமே சாட்சியாகும். தொல்காப்பியப் பொருளதிகார முழுவதும் துருவினும், தமிழ்மக்களது தொழில் வகையாற் பிரிவு அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் நான்கே காண, ஆரியமுறை சாதிப் பிரிவாகிய வைசிகர் (வைஸ்யர்) என்னும் வடசொல் காணப்படுதல் ஒன்றுமே அச்சுத்திரம் இடைச்செருகல் என்பதனை ஐய மின்றி விளக்கும். இத்தகைய குற்றங்கள் ஆங்காங்கு காட்டப்படும். (தொடரும்.)

சென்ற ஆனிமாத ஆனந்தபோதினிப் பத்திரிகையில் 472-ம் பக்கத்திலுள்ள “மரமது மரத்திலேறி” என்னும் பாடலுக்கு உரை:

மரமது மரத்திலேறி = அரசமரம் மாமரத்திலேறி

மரமதைத் தோளில்வைத்து = வேலமரத்தை தோளில்வைத்து

மரமது வழியேசென்று = அரசமரம் காட்டுக்குப்போகும் வழியேசென்று
மரமது மரத்தைக்கண்டு = காட்டில் அரசமரம் வேங்கைமரத்தைக்கண்டு
மரத்தினால் மரத்தைக்குத்தி = வேலமரத்தினால் வேங்கைமரத்தைக்குத்தி
வனமனைக் கேடும்போது = அரசமரம் தனது அரண்மனைக்குப் போகும்
மரமது கண்டமாதர் = அரசமரத்தைக் கண்டபெண்கள் [போது
மரமுடன் மரமெடுத்தார் = ஆலமரமும் அத்திமரமும் (ஆலத்தி)

எடுத்தார்கள் என்பதாம்.

இதன்பொழிப்பு:—அரசன், மா - என்னும் யானையின்பேரில் ஏறிக்காட்டுக்கு வேட்டையாடச்சென்றபோது வேலாயுதத்தைத் தோளில்வைத்துச் சென்றான்; அங்குவேங்கைப் புலியைக்கண்டான்; அரசன் தனது வேலாயுதத்தினால் வேங்கையைக் குத்தி அரண்மனைக்குத் திரும்பிவரும் போது அந்த அரசனைக் கண்ட மனைவிமார்கள் ஆலத்தி எடுத்தார்கள்.

நா. கோவிந்தராஜநாதர், லும்பூர்.

தற்ப்பு:—இன்னும் இதற்குப் பொருள் அடியில் கண்ட நண்பர்களும் எழுதியுள்ளார்கள்:—பேராசிரியர் தாளதேவனார், சந்தா செ. 3481. ஆவடித்தார். கே. ஜி. முத்துசாமி ஐயங்கார், கோம்பை. பி. கணபதி செட்டியார், திருச்சி. கி. ஜி. பெ. விசுவநாத பிள்ளை, ப. ஜி. து- சாமிநாத நாடாஸ்வார் சந்தா செ. 1102, திருதீபூர். செ. சுந்தரம்

பின்னும் அநேகர் எழுதியிருக்கின்றனர். விரிவஞ்சி அவர்கள் பெயர்கள் காட்டப்படவில்லை. இவர்களுள் பெரும்பான்மையோர் அபிப்பிராயங்கள் இவ்வுரைக்கு ஒத்தே யிருக்கின்றன. சிலர் கருத்து ஒவ்வொரிடத்து மாறுபட்டிருக்கின்றது. ப - ி.

அனுபவத்தில் கைகண்ட சகல சுர கஷாயம்.

மானிடதேகத்தி லுண்டாகும் வாதசரம், பித்தசரம், சிலேஷம் சுரம், மாந்தசரம், அஜீரணசரம், அஸ்திசரம், முறைசரம், விடாச்சரம், விஷபாகசரம், மூன்று முறைசரம், தாபசரம், நடுக்கல் சுரம், இங்கிலாந்து பாஷையிற் சொல்லப்பட்ட மலேரியாசரம், நிமோனியாசரம், டைபாயிட் சுரம், இன்புளியன்ஸா சுரம், ஆக இன்னும் பலவிதமான எந்த சுரங்களுக்கும் இது தக்க ஓர் அலுடம்.

ரசம், தாளகம், கெந்தகம், வீரம், பூரம், லிங்கம், பாஷாணம் சம்பந்தமான குராமருந்துகளைக் கையாடுவதைப் பார்க்கிலும் அடியிற் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற மூலிகைகளினால் அடைகஷாயம்போட்டுச் சாப்பிட ரோகிகள் வருத்தமடையா திருப்பார்கள்.

கஷாயம் செய்துகொடுப்பதோடு ரோகிக்குக் காலாகாலத்தில் புழுக்க லரிசி அல்லது ரவாகஞ்சி பசுவின்பால் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டியது. கபரோகமானால் பால் நீக்கவேண்டியது. அழுக்கான வஸ்திரங்களை நீக்கிச் சுத்தமான வெள்ளை வஸ்திரம் கட்டிக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டியது. தூக்கந்தப் பதார்த்தங்களையும் ஜனக்கூட்டத்தையும் நீக்கிவைக்க வேண்டியது. ரோகிக்கு நல்ல ஆறுதலான தைரியம் சொல்லவேண்டும். நல்ல கார்புரம் வீசும் இடங்களில் படுக்கும்படி செய்ய வேண்டியது. ரோகிக்கு வேண்டியவைகளை நடத்த ஒரு மனிதர் எப்போதும் பக்கத்தி லிருக்க வேண்டியது.

கஷாயம் போடும்போது புதியசர்க்குளையே உபயோகப் படுத்த வேண்டும். மண்பாண்டத்திலாவது, மாவுக்கல் பாண்டத்திலாவது அடியிற் கண்ட சர்க்குகளை இடித்துப்போட்டு நாலுபடி சுத்தஜலம் விட்டு, எட்டில் ஒருபங்காகச் சுண்டக்காய்ச்சி வடிகட்டிக்கொண்டு சிறியவர்களுக்கு அரை துலாம் எடைவீதமும் பெரியவர்களுக்கு இரண்டு துலாம் எடைவீதமும் காலை மாலை இரண்டுவேளையும் கொடுக்கவும்.

சர்க்குகளின் விவரம்.

சாத்தியமானரோகமாய் இருந்தால்

நிலவேம்பு பலம்	2	திராசுஷ்ப்பழம் பலம்	1
விஷ்ணுகிரந்தி	2	சுக்கு	1/16
வெள்ளறுகு	2	அரத்தை	1/4
அரிசித்திப்பிலி	1/2	ஓமம்	1/2
சிறுதேக்கு	1/4	மிளகு	1/4
அதிமதுரம்	1/4		
அசாத்திய ரோகமாய் இருந்தால் அதாவது கபம், ஜன்னி இருந்தால்			
சர்க்குகளோடு கீழ்க்கண்ட சர்க்குகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.			
நொச்சிப்பட்டை பலம்	1	குப்பைமேனியேர் பலம்	1/2
ஆடாதோடைப்பட்டை	1	துதுவளையேர்	1/2
மாவிலிச்சுப்பட்டை	1	கண்டங்கத்திரியேர்	1/2
முருங்கைப்பட்டை	1	வெள்ளைக் காட்டாமணக்	1/2
தும்பைவேர்	1/2	குப்பை	1
வேளையேர்	1/2	துளசி இலை	1/2

I. P. Namasivayam, N.M. Doctor,
Vallipalayam, Negapatam.

நவீன நாகரீக மென்னும் பாதாளத்துக்குப் போகும் படிகள்.

இவ்வியாசத்தின் தலைப்பை நோக்கும் நேயர்கள் நவீன நாகரீகத்தைப் பாதாளத்துக்கு ஒப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட வேண்டுவ தில்லை. ஏனெனில் அந்த நாகரீகமே நம்மிந்திய மக்களை வின் மயக்கத்தி

லாழ்த்தித் தரித்திரத்தில் கொண்டுவந்து விட்டதென்பது மறுக்கக்கூடாத விஷயம். நம்மவரில் (இந்தியரில்) நவீன நாகரீகத்தை அனுசரிக்காம லிருப்பவர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம்.

2. ஒரு தேசத்துக்குப் புராதனமாக ஏற்பட்டுள்ள பழக்க வழக்கம், நடையுடை, உணவு, ஆசாரம் முதலியவற்றினின்று மாறுதலடைவதும்; பிறதேசத்துக்கடுத்த மேற்கூறியவற்றை அனுசரிப்பதுமே நவீன நாகரீக மெனப்படும். அப்படிச் சுய தேசத்துக்கடுத்த புராதன நாகரீகத்தைவிடுத்து நவீன நாகரீகத்தை அனுசரிப்பதில் இந்தியாவோடு வேறு எந்தத் தேசமும் போட்டிபோட முடியாது. முதலில் சிறிய பழக்கங்களைச் சாதாரணமாக நினைத்துக் கைக்கொண்டவிட்டு அப்பால் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வெறுக் கக்கூடிய பல காரியங்களைச் செய்யும் பழக்கங்களுக்குட்பட்டு, அனாவசிய மாயும்; பைத்தியக்காரத் தனமாயும் பொருளைச் செலவுசெய்து ஏங்கி நிற்கும் பலரை இந்தியாவிலெங்கும் ஏராளமாகக் காணலாம். அதிலேயே நவீன நாகரீகத்தைப் பாதாளத்துக்கும், ஒவ்வொரு புதுப்பழக்கத்தை ஒவ்வொரு படிக்கும் ஒப்பிட்டுக் கீழே வரையத்துணிந்தோம். இவ்வியாசத் தின் பலனாக நமது பாரத மக்கள், அப்படிசெய்து போக்கைச் சற்று கவனித்து அவற்றைப் பின்பற்றாது விலகி சேஷமடைவார்களென்றே முற்றும் நம்புகிறோம்.

முதற்படி காப்பிக்குடி—முதன் முதல் காப்பிக்குடியைத்தான் நம்நாட் டார் நவீனபானமாய் உபயோகிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதிலிருந்து டீ, கோக்கோ முதலிய பானங்கள் உறவாடத் தொடங்கிவிட்டன. காப்பிக்குச் சிநேகமாய் முதல் முதல் விளங்கினவை இட்டலியும், தோசையும், அப் பழமே. பின்பு காப்பி என்னும் பானம் டீ, கோ கோ, என்னும் பானங் களுடன் சேர்ந்து குலவியதைக் கண்ட இட்டலி வகையராவும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு உப்புமா, கேசரி, ஹல்வா, ஸாஜ்ஜி, ரவாலாடு, குஞ்சா லாடு முதலியவற்றோடு சம்பந்தியைப்போல் நெருங்கிப்பழக ஆரம்பித்து விட்டன. மேற்கூறிய பானங்களும், பக்ஷணங்களும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டி போடுவதைக்கண்டு, “ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்” என்றமாதிரி அவை, சர்க்கரை, நெய், பால், முந்திரிப் பருப்பு, கடலைமா, ஏலம், கிராம்பு, திராசுஷ்ப்பழம் முதலிய ஒவ்வொன் றும் இதுதான் சமயமென்று தன்தன் விலைமதிப்பை அளவிற்கு மிஞ்சி உயர்த்திக்கொள்ளவே மனிதர் தங்கள் கையிலுள்ள பொருளை மேற்கூறிய வற்றிற்குப் பங்குபோட்டுக் கொடுக்கும் படியான கிரீப்பந்த நிலைமைக்குட் பட்டு விட்டார்கள். வயிறுகிறையப் பழையசாதம் சாப்பிட்டால் சராசரி 1 அணவுக்குமேல் செலவழியாது; தேகாரோக்கியத்துக்கும் பங்கமேற் படாது. இதைவிட்டு, சனியனை விலக்கு வாங்குவதுபோல் காப்பிமுதலிய பானங்களை வழக்கத்துக்குக் கொண்டுவந்து 8 அணு செலவழித்தும் நம்ம வர்கள் அரைவயிறுகூட நிரம்ப வழியின்றிக் காசவியாதியால் பிடிக்கப்பட டவர்கள்போல் பெருமூச்சுவிட்டில்கிறார்கள்.

தற்காலம் காப்பிக்கின்பு வைப்பதையே ஜாதித்தொழிலாகக்கொண்டு அநேகர் ஜீவிக்க முன்வந்து விட்டார்கள். இவர்களிற் பலர் ஜீவகாருண்ய மின்றித் தங்கள் வீடுதெயில் பசியாற வருபவர்களிடமிருந்து துட்டைப் பிடுங்குவதிலேயே கண்ணிருக்கிறார்களேயன்றி அவர்கள் பசிதீரவேண்டு மென்றவது, சகாதாரமகெடாம லிருக்கவேண்டு மென்றவது கிஞ்சித் தேனும் கவலைப்படுகிறதில்லை. எப்படியெனில் 4 அணு செலவுசெய்து பக் குவப்படுத்தப்பட்ட பக்ஷணங்களைச் சிலவேளைகளில் 1 ரூபாய்க்குக்கூட

வீற்று விடுவார்கள். மேலும் பசியாற வருபவர்களிடம் வெகு மரியாதையாகப் பேசித் தங்களால் செய்யப்பட்ட விஷயங்கள் தினுசுகளையே அடிக்கடி வற்புறுத்திச் கூறி “பாடுபட்டுத்தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்து” என்ற பல செய்யுள்களையும் பாடி, நயமான வார்த்தைகள் சொல்லி உத்தேசம் 1 சேர்காப்பி 1 கண்ணம் ஸோஜ்ஜி, 1 ஹல்வாத்துண்டு, 1 ரவாலாடு, 1 ரவாதோசை முதலியன சாப்பிடும்படி செய்து விடுவார்கள். இவ்வளவும் சேர்ந்து அரைவயிறு கூட நிரம்புவது சந்தேகம். ஆனால் துட்டு மாத்திரம் பத்து அணுவாகிவிடும்.

இந்தியாவில் பலகோடி ஜனங்கள் 4 அணு கூலிகூட கிடைக்காமல் பசியால் மெலிவற்று வருந்துங்கால் 1 அணுவுக்குள் முடியும் காலபோஜனத்தை அலக்ஷியம்செய்து அதற்காக 10 அணு செலவழித்தும் அரைவயிறு கூட நிரம்ப வழியின்றி யிலையும் நமது பேதை இந்தியர்களைப் பார்த்து மற்றவர்கள் அலக்ஷியம் செய்து கை கொட்டிச் சிரிப்பதில் ஆச்சரியமொன்று மில்லை. இன்னும் சிலர் மாலை 3 மணிக்கு இடைப்போஜனத்துக்காகவும் இப்படியே செலவு செய்கிறார்கள். நிற்க, சிற்சில காப்பிக்கிளப்புகளில் உள்ள சுத்தா சுத்த விதிகளை உள்ளபடியே எடுத்துரைத்தால் சுமார் 1 வருஷத்துக்குமுன் காப்பிசாப்பிட்டவர் கூட வார்த்திபண்ணி விடுவார். சுருக்கமாய்ச் சொல்லுமிடத்து, பாகம் செய்கிறவனுடைய வியர்வை, வெற்றிலைபாக்குப் புகையிலை கலந்த எச்சில் முதலிய எல்லாம் பண்ணைக்களில் சம்பந்தப்பட்டுவிடும். பிறகு அவற்றையும் விடக்கொடுத்து வாங்க வேண்டியதுதான். நவீனநாகரீகத்தில் இன்னும் முன்னேறியவர்கள் பாத்திரங்களில் வாய்வைத்துக் குடிக்கும் வழக்கத்தினால் ஒருவருக்கு இருக்கும் ஒட்டுவாரொட்டி வியாதி மற்றவருக்குப் பரவ் ஏதுவாகிறது. இந்தியாவில் மதுபானங்களிவிட இதவே அதிககேடுவினவிக்கக் கூடியதாயிருப்பதால் புத்திமான்சென்ற சொல்லிக்கொள்ளும், கருதும் ஒவ்வொருவரும் முதலாவது ஒழிக்கவேண்டியது இப்பானமேயாகும்.

சிலர் காப்பி குடிப்பதை ஒரு பெருமையாக எண்ணியே பழகிவிடுகிறார்கள். பழையசாதம் சாப்பிடுவதை இகழ்ந்தும் காப்பி சாப்பிடுவதைப் புகழ்ந்தும் பேசுவது சில நவீனநாகரீகரின் வழக்கம். இவர் சிலர் காப்பி சாப்பிடக் கையில் துட்டு இல்லாவிட்டாலும் கிளப்பினுள் புகுந்தாவது வெளிவந்தால் பலரும் தாம் காப்பிசாப்பிட்டு வருவதாக எண்ணுவார்கள் என்று உள்ளேபோய் ஒரு டம்ளர் ஜலம் வாங்கிக் கொஞ்சம் குடித்துவிட்டு மீதிஜலத்தைக் கொப்பளித்துத் துப்பிவிட்டு வெளிவருவார்கள். என்னே இவர்களின் சொருக.

காப்பிக்கிளப்புகளைக் கிராமங்களில்கூடக் காணலாமெனினும் நகரங்களில் கணக்கிலடங்காமலிருக்கின்றன. தடுக்கிவிழுமிடமும் காப்பிக்கிளப்புதான். போதும் போதாததுக்கு சர்க்கார் கச்சேரிகளிலிருக்கும் காம் பவுண்டிக்குள் கூட இரண்டு மூன்று கிளப்புகளுக்குக் குறையாமல் இருக்கின்றன. கஷிக்காரர் தங்கள் கையிலுள்ள பொருளை வக்கீல்களிடம் கொடுத்துவிட்டுப் பட்டினியும் பசியுமாய்க் கச்சேரிவாசலில் காத்துக்கொண்டிருக்கையிலுங்கூட வக்கீல்களின் சிலர் மறுபடியும் அவர்களைக் கண்டு டிபனுக்கு (Tiffin) வழிசெய்தாயா என்று கேட்க, கஷிக்காரன் மிரண்டு விழிக்கும் பரிதாபம் நேரில் பார்ப்பவருக்கே தெரியும். காசு இல்லையென்று சொன்னால் எவரும் நம்பமாட்டார்கள்; கேசையும் கவனிக்க மாட்டார்கள் என்ற பயமே கஷிக்காரர்களை வருத்த, அவர்கள் காதில் போட்டிருக்கும்

கடுக்கன்களைக்கூட அட்குவைத்து வாங்கிக்கொடுத்து விடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட காரணம் முன்ன வக்கீல்கள் வெகு சிலரேயாயினும் காப்பிக் குடியின் கொடுமையை விளக்கவே இது எழுதலாயிற்று.

A. மெத்து சலா உபாத்தியாயர்

போர்டு பெண்பாடசாலை ஜெயக்கொண்ட சோழபுரம்.

(இன்னும்வரும்.)

கோபம் சண்டாளன்.

அருளாளனும், அன்புடையோனுமாகிய ஆண்டவனின் திருநாமத்தைச் சிந்தித்து நான் இதனை எழுதத் தொடங்குகிறேன். எல்லாப் புகழும் அந்த ஆண்டவனுக்காயிருக்கும். மேலும் அந்த ஆண்டவன், நம்மைக் கோபத்தினின்றும் விடுவித்துக் காத்தருள்வானாக. இன்னும் எல்லா மக்களுக்கும் அவ்விதமே கிருபை கூர்ந்தருளுவானாக. “கோபம் சண்டாளன்” என்பதுயாவரும் அறிந்த விஷயமே. என்றாலும் அச்சண்டாளன் நம்மிலிருந்து உண்டாகும்போது நம்மை அறியாமல் எவ்வளவோ கம்பீரமான வேகத்துடனும், அதிர்ச்சியுடனும் கிளம்பி எதிரில் நிற்பவனை ஒரு கண்ணப் பொழுதில் தொலைத்துவிடச் செய்து விடுகிறான். இச்சண்டாளனுடைய மாயையில் அகப்பட்டவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள். அத்துஷ்டன் சிற்சில மகான்களையும்கூடமோசத்தில் இழுத்துவிட்டுவிடுகிறான். அப்பெரியமகான்களுடைய தபங்கனெல்லாம் இச்சண்டாளனால் இழக்கப்பட்டுப் போய்விடுகின்றன. இவன் உள்ளிருந்து சில சமையம் வெளிக்கிளம்பும் பொழுது, பற்கள் நெறநெற என்று கடிபட, மீசைகள் தடிக்க, உதடுகள் கடிபட, கண்கள் சிவக்க, அட்டா! என்ன அட்டகாசம் செய்து வருகிறான்! அதைச் சொல்லிமானாது. அப்படி அவன் உள்ளிருந்து வெளிக்கிளம்பினவுடன், எவ்வளவு பெரியபடிப்பாளிகளும், பெரிய தந்திரசாலிகளும், தெள்ளிய அறிவாளர்கள்கூட அச்சமயம் மெய்ம்மறந்து மதிமோசம் போகிறார்கள்; பெரியபாதகங்களை யெல்லாம் செய்து விடுகிறார்கள்; அப்படிச் செய்தபின் சிலர், “ஏன் இப்படிச் செய்து விட்டீர்கள்?” என்று அவர்களைக்கேட்டால், அவர்கள் “நான் என்னசெய்வேன்; எனக்கு அச்சமயம் அவ்வளவு கோபம் பிறந்து விட்டது” என்கிறார்கள்.

பார்த்தீர்களா! அந்தோ! இவர்கள் இப்படி அவன் கொதித்தெழுந்த போது அச்சண்டாளனை எதிர்த்து நின்று அவுலோடுபோராடி, அவனை உள்ளே அடக்கமுடியாமல், அவனுக்கு அடிமைப்பட்டு இடங்கொடுத்து விடுகிறார்கள். அப்படி நாம் ஏன் அவனுக்கு அடிமைப் படவேண்டும்? நம் முன்னிருந்து கிளம்புகிற அவனை நம்மால் அடக்கமுடியாவிடில், அதன்பின் நம்மால் எதைத்தான் அடக்கமுடியும்? கடவுள்படைத்த [அகிலாண்ட] இப்பெரிய பூவுலகின்கண் உள்ள மற்றவர்களிடம் இருக்கிற தத்துவத்தைக்காட்டிலும் நம்முடைய தத்துவத்தையே அவர்மேலான தாக்கித் தந்திருக்கிறார். அப்படியிருக்க, நம்மால் ஏன் அச்சண்டாளனை அடக்கமுடியாது? அவன் இஷ்டம்போல் எந்தச்சமையமும் மிதமிஞ்சிக் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் போனபோக்காகவே அவனை வெளியே நாம் விட்டுவிட்டால், முதலில் நாம் உண்கிற உணவுகள்தான் ஜீரணமாவ தெப்படி? நம்முடையதேகம் தான் சூரோக்கியமடைவ தெப்படி? நம் உயர்ந்த தத்துவத்தை இவ்வுலகின்கண் உபயோகிப்ப தெப்படி?

ஆகையால் அவனை வெளியேகின்பாாமல் உள்ளே அடக்கிவைப்பது நம்முடைய முக்கியவேலையாக இருக்கிறது. அவனை எப்படி அடக்குவதெனில் ஒன்றுசெய்ய வேண்டும். அதாவது: அச்சண்டாளன் உள்ளிருந்து வெளியே வெருவேகத்துடனும் அகங்காரத்துடனும் கிளம்பிவருகையில் மனதைச் சற்று அடக்கி, சிதானித்துப்பின் கடவுளின் சுத்த ஆகாயத்தைப் பலதரம் உள்ளுக்கிழுத்து வெளியே விடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தச் சமையம் மனதுக்கு ஓர் இனிமையான சாந்தம் உண்டாகும். பின்பு அவனை நோக்கி, “தம்பிவாருங்கள்; வாருங்கள்; தங்களுக்கென்ன இவ்வளவுவேகம்! சற்று உள்ளேயே யிருங்கள்; வேகத்துடன் நீங்கள் வெளிக் கிளம்ப வேண்டாம்; உள்ளே புருந்துகொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லி, ஆர்ப்பரித்து வந்த அச்சண்டாளனை குண்மாய்க் காணாமற் போகும்படி செய்துவிடவேண்டும். இவ்விதமாக வேகத்துடன் வெளியில் வருகிறகோ பச்சண்டாளனை உள்ளே அழிந்துபோகும்படி 10-15, அல்லது 20 தரம் ஒருவன்செய்து பழகிவிட்டால் போதும். அந்தச் சாந்தமான பழக்கத்தால் அபுத்தமான வசிகாசத்தி அவன்மனதுக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அவனை எல்லோரும் நேசிக்கிறார்கள். அவன்சொல் வேதவாக்கியமாய் விடுகிறது. கொடிய துஷ்டமிருக்கலும் கூட அவனைக்கண்டு விசுவாசிக்கின்றன. பெரியமகான்கள் இந்தச் கோபமென்ற சண்டாளனை அவர்கள் காலின் கீழ் அடக்கி அடிமையாக்கி வைத்திக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இந்தச் சண்டாளனுடைய தந்திரம் ஒருகாலும் செல்லாது. இந்தச்சண்டாளன் நீற்றுப் படிபமாகிறகாலம் வந்தால் தான் அவர்களின் சமீபத்தில் நெருங்குவான்.

இவ்வாறு கோபத்தை அடக்கச் சொன்னதால் சிலர், நம்மை, “நீர் கோபத்தை அடக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்; இரவில் வீட்டில் கள்ளன்வந்து களவாடும்போது ஒன்றும் செய்யாமல் கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு சும்மா இருந்துவிடலாமோ?” என்று கேள்வி கேட்கலாம். அப்படி எல்லாவிடத்திலும் கோபங்காட்டாமல் சும்மா இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை; இடங்களுக்குத் தக்கபடி அதனை உபயோகிக்கவேண்டும். கள்ளர் நமக்குத் தீங்குசெய்யும்போது, நாம் பொய்யான கோபக்குறியால் மாத்திரம் அவர்களை அடக்கலாம். ஆனால், மெய்யான விபரீதகோபத்தை அவர்களிடத்திலுங் காட்டக்கூடாது. அவ்வாறு காட்டினால், கொலைமுதலியன நேர்த்து தன்பத்திற் கேதுவாய்விடும். ஆகவே, எவ்விடத்துமே உக்கிரமான கோபத்தை அடக்குவதுதான் நலம். கோப மற்றவர்க்கு எப்பொழுதும் தீங்கில்லை, சாந்தமானவர்க்குத் துஷ்டம் தீங்கு செய்ய நனைத்தாலும் அவர்களுடைய எண்ணம் நிறைவேறுது. அத்தியர்கள் தாமே ஒழிந்துபோவார்கள். இவற்றை ஆராயும்போது கோபத்தை அடியோ டொழிக்க வேண்டியது மனிதர்க்கோர் சிறந்த குணமாகிறது. ஆதலின் எல்லாம்வல்ல இறைவன், அவனை (கோபத்தை) விட்டுநீக்கியிருக்கும்படி நம் எல்லோருக்கும் கிருபைகூர்ந்தருளுவானாக.

மு. நா. செய்யது முகம்மது,
47/28 ரங்கூன்.

திற்ப்பு:—கோபம் சண்டாளம் என்று நண்பர்கூறியதை விளக்க ஒரு கையுண்டு. அதாவது—வைதிக அந்தணரொருவர், ஒருநாள் காலை தமது நித்யானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, தம்முடைய கிராமத்தினின் தம் புறப்பட்டு அடுத்தகிராமத்திற்கு ஓரவசரவேலையாகப் போய்க்கொண்டிருந்தார். இவருடைய எண்ணமெல்லாம், தாம்போகும் வேலைமேலிருந்த

படியால் வழியில் எதிராக இன்னார் வருகின்றனர் என்பதை இவர் கவனிக் கக்கூடவில்லை.

இப்படி இவர் போம்போது இவருக் கெதிராக ஒரு புலச்சி வந்து கொண்டிருந்தான். அவனும் தன் எண்ணத்தைத் தான்போகும் வேலையில் செலுத்தி யிருந்தபடியால் வேதியர் வருவதைக் கவனிக்கவில்லை, தெய்வா தீனமாய் இருவரும் ஒருவரையொருவர் நெருங்கிவிட்டனர். அப்போது ஐயர் அந்தப் புலச்சியைப் பார்த்து,

“அடி பாயி! தோஷி! உனக்குக் கண் குருடாகவாயோய் விட்டது. கொஞ்சமும் பயமில்லாமல் என்னைச் சமீபித்தாயே” என்று பலவாறு இகழ்ந்து பேசிக்கூச்சலிட்டார். புலச்சி தான் அறியாமற் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளும்படி எவ்வளவோ கெஞ்சிக்கேட்டான். ஐயர் அடங்கினான்; வரவர அவருக்குக் கோபம் பெருகிக்கொண்டே வந்தது. பார்த்தான் புலச்சி. “இனி நாம் சும்மா இருப்பது நல்லதல்ல. இவருக்குப் புத்திபுகட்டவேண்டு” மென்று நினைத்து ஐயரது கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு “துரையே! ஏன் கூச்சலிடுகிறீர்? எவராவது கண்டால், நம்மை ஏனென்று செய்வார்கள்” என்று அவர்மேல் விழுந்து கட்டிக்கொண்டான். ஐயருக்கு ஒன்றுத் தோன்றவில்லை. “இந்த அசியாயமுண்டா?” என்று கதறினார்.

இவர்களுடைய கூக்குரலுக்கேட்டு அக்கம் பக்கத்திருந்தவர்க்கும் புகட்டி இருவருடைய வாக்குமூலத்தையும் கேட்டு, புலச்சியைக் கண்டித்தார்கள். அவன் ‘ஆண்டமாரே! இவரோ எல்லாக்கலைகளையும் ஒதிவைதிக சிகாமணியா யிருந்தும் நான் தெரியாமற்செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்கும் எண்ணங் கொள்ளாமல் என்னை மென்மேலும் துஷித்து அடங்காக் கோபத்திற்கு இடந்தந்தபடியால் நான் இவரை என் பர்த்தாவாகக் கொண்டு தழுவிக்கொண்டேன். நாளை சண்டாளத்தவம் படைத்தவன். இவரோ கோபமாகி பரமசண்டாளத்தவத்தைக் கைக்கொண்டவர். ஆகையால் நான் களிருவருள் ஏன் சமத்வமடைந்து ஒருவரை யொருவர் நேசிக்கலாகாது” என்றான்.

இதுகேட்ட அனைவரும் ஐயரின் அவிவேகத்திற்கு இரங்கி அவருக்கு வேண்டிய புத்திமதி சொல்லி அவரையனுப்பி விட்டனர். இதனால் “கோபம் பரமசண்டாளம்” என்பதை நாம் அறியலானோம்—தீண்டப்படாதார் வருப்பைச்சேர்ந்த இதனையும் நாம் தீண்டாதிருத்தலன்றோ உத்தமம்? ப-ர்.

ஆனந்தபோதினி வாழ்த்து

(ஆறுமுக வடிவேலவனை கலியாணமும் செய்யவில்லை என்றமெட்டு)

- (1) ஆனந்த போதினை கன்புரி யன்புடையானந்த போதினியே—உன்றன் ஞான அறிவினைப் போற்றி எத்த எந் நரராலு மாகாதே.
- (2) உன்சொல்லை யோர்முறை ஒதிபுணர்ந்தவர் உலகினில் வேறு நட்பு—கொன்ன உன்னுவரோ உன்னின் உறுதியாகாதது உண்மையே முக்காலும்.

- (3) கைம்மாறு வேண்டாது வான்ம் பொழிகின்ற
காரணம் போலவே தான்—நீயும்
செய்மார்க்கம் நன்றுகாண் சென்றபத் தாண்டாகத்
தேசத்திற் காகவே தான்.
- (4) தானம் புரிந்திடச் சொல்லுகின்றாய் தயை
தனைக்கொளச் சொல்லுகின்றாய்—நல்ல
தேனமிர் தந்தனை யொத்திடும் நின்மொழி
தித்திப்பே யாவருக்கும்.
- (5) பண்புடைப் பாரத நாட்டினு சாரத்தின்
பழக்கத்தை நீக்கிவிட்டுப்—புதுப்
பெண்களாய் மாறிய நம்மாதர் தங்கட்குப்
பிரியமாய்ப் புத்தி சொல்வாய்.
- (6) ஆதியில் நின்றே யனுகரீச ஞான
அயல்நாட்டு மக்களைப் போல்—நாம்
பாதியில் நின்றெய்த வில்லை நாகரீகம்
பண்டையில் நின்றே பெற்றோம்.
- (7) நாட்டினில் ஏழைகள் பட்டினி யாய்நிற்க
நாமட்டும் உண்டுதித்தி—வெகு
மேட்டிமையாகத் திரிந்திடிற் போதாது
ராட்டினஞ் சுற்றிடு வீர்
- (8) என்று நம்மிந்திய நாட்டிற் குரைக்கின்ற
இயல்புனக் குண்டே வெகு—நன்று
நன்றென் றுணர்ந்து நடந்திடு வாரில்லை
நாட்டி லனேகமாக.
- (9) தாய்நாடும் சமயமும் தமிழுக்கைத் தொழில்களுள்
தாஞ்செழித் திடுவதற்கே—நீயன்
பாய்நாடு நோக்கம் நிறைவேற ஈசனைப்
பாடித் தொழுவோமே.
- (10) குறைந்த சந்தாவுடன் நிறைந்த வுரைகளைக்
கொண்டு மாதந் தோறும்—எங்கும்
பறந்துசென் றெல்லோர்க்கு நின்மொழி யதனாலே
பட்சமே காட்டிடுவாய்.
- (11) ஆனந்தா ! நின்னருமைத் தந்தையாகிய
அன்பர் முனிசாமி—முதலி
யாரவரும், நீயும், நின்னை வளர்க்குஞ்சுந்
தாதாராக ஞானே,
- (12) நின்னைப்பயிற்று நல் ஆசிரியரோடு
நேயவுரைகள் தானம்—புரி
நன்னயராளு ரனைவரும் புவிதனில்
நன்கு நீழி வாழ்க !

சுபம். அ. ச. அநுசுலகேட்டியார்.

பதவத்கை வசனம்.

(10-வது தொகுதி 476-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அல்லாமலும் பதவான் கூறுவது:—ஹே அர்ச்சுனா! பின்னரும், யாகத் திலம், தவத்திலம், தானத்திலம் இருக்கும் நிலையும் சத்தேயாகும். அவ் வர்த்த சம்பந்தமாகிய கருமமும் சத்தே.

ஹே கெனத்தேய! யாகத்திலம், தபசிலம், தானத்திலம் எவ்வுண்மை யிருக்கின்றதோ, அதாவது தற்பரமாக எவ்வடிவ நிஷ்டையுளதோ அதனி ருப்பும் அறிஞர்களைச் சத்தெனப்படும். அவ்வர்த்த சம்பந்தமாகிய கரும மும் சத்தே. மகமுதலிய அர்த்தங்களில் உண்டாகிய அவற்றின் அனுகூல கருமவிசேஷம் அவ்வர்த்த சம்பந்தமாம். அல்லது எந்தப் பிரஹ்மத்திற்கு இச்சத்தென்னும் பெயர்சொல்லப் பெற்றதோ அதுவே அர்த்தம்; விஷயம் எதற்கோ அது அவ்வர்த்தமாம். இத்தகைய சுத்தப்பிரஹ்ம விஷயஞானத் தின் அனுகூலகருமம் அல்லது ஸ்ரீ பகவதர்ப்பண புத்தியாலே செய்யுங் கருமம் அல்லது பரமேசுர அடைவின்பொருட்டுச் செய்யுங்கருமம் அவ் வர்த்த சம்பந்தகருமமாம். இக்கருமத்தையும் அறிஞர் சத்தெனக் கூறினர். சத்தென்னும் பெயர் யாகாதிகரும இடையூறு நீக்குதற்பொருட்டுச் சமர்த் துடையதாதலால் மிகவு மேன்மையதாகும். ஓம் தத் சத் என்னும் பிரஹ்ம நாமத்தின் ஒவ்வொரு ஒங்காராதிரூப அவயவத்திற்கும் இவ்வித பெருமை யானதிறுந்தால், அவையாவும் கூடியதற்கு, அத்தியந்த அற்புதமகிமையுள் தாமெனக் கூறவேண்டிவ தென்னே?

அநுச்சுனன்வினா:—ஹே பகவானே! ஆலசிய முதலிய தோஷத்தாலே, தூல்விதித்த விதியைவிடுத்துச் சிரத்தையுடையவனாகிச் சேவலம் பெரி யோரின் விவகார மாத்திரத்தாலே மகமுதலியவற்றைச் செய்பவன் பிர மாதவசத்தால் அவற்றில் இடையூறடைந்து ஓம் தத் சத் தென்னும் பிரஹ்ம நாமத்தாலே அந்த இடையூற்றின் நீக்கம் உதையவழி, சிரத்தை யில்லா மையாலே தூல்விதித்த விதியைப் பரித்தியாகித்துத் தனது இசையாலே சிற்சில ய.காதிகளைச் செய்யும் ஆசரணுக்கும் அந்நாமத்தாலே இடையூறு கழிந்துவிடு மாதலின், யாகாதிகளின் சாதவிகத் தன்மைக் கேதுவாகிய சிரத்தைக்கு யாதொருபயனு மில்லையல்லவா?

பகவான் விடை:—ஹே பார்த்த! அசிரத்தையுடன் ஹோமஞ் செய் வதும், தானஞ்செய்வதும், தவஞ்செய்வதும், மந்தெக்கருமஞ் செய்வதும் ஆகியவாவும் அசத்தெனப்படும். அதுபற்றி யல்லவா சிரத்தையில்லாத கருமம் பரலோகத்திலும் இகலோகத்திலும் பயன் கொடாமற் போகின் றன. ஹேபற்றன! அவ்வண்ணஞ் சிரத்தையில்லாமல் அக்கினியிற் செய் பும் ஹவனமும், பிரஹ்மணர்க்கியும் தங்கமுதலியவற்றின் னுறமும், காய வாக்குச் சருத்தென்னும் மூவகையாலாய தவமும், இவற்றினும் வேறுகிய துதி கமஸ்கார்திசனும், இவைபோன்ற மந்தெவைபுமே அசத்தெனப் படும்; அதாவது அக்கருமம்யாவுமே அசாதுவேயாம்; ஆகையால் சிரத்தை யில்லாமற்செய்த அக்கருமங்கட்கு ஓம் தத் சத் தென்னும் நாமத்தாலே சாதுபாவஞ் செய்யப்படுவதிடில்லாம. கல்லின்மேல் முளைபுண்டாகத் தகு தியே யற்றதுபோற் சிரத்தையற்றகருமங்களில் எல்லாவகையாலும் சாதுத் தகைமையாகிய யோக்கியதையே புண்டாகாதாம். ஆகவே அவற்றில் ஓம் தத் சத் தென்னும் நாமத்தாலே சாதுபாவம் ஒருகாலும், சம்பவியாதாம். சிரத்தையில்லாத கருமம் எந்தஹேதுவினாலே அசத்தெனப்படுமெனின், அந்த ஹேதுவைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக: அசிரத்தையிலே செய்த கருமம் பரலோகத்திலும் பயனையளியாதாம்; ஏனெனின், சிரத்தையற்ற

கரும் இடையூறு உடையதாகலின் தருமரூப அபூர்வத்தை புண்டாக்காதாம். அபூர்வமில்லாமல் துறக்கம் எய்தாதல்லவா? மற்றும் இகலோகப் புகழ்ச்சிப்பயனும் இல்லையாகும்; ஏனெனின், சிரத்தையில்லாதவனைச் சிட்டர்துதியார், கிந்தையே செய்வதாகலின் சிரத்தையில்லா தெய்யும் யாகாதிகள் இகபரலோகப் பயனில்லாதவையே. ஆகையால் மனத்தன்மையின் பொருட்டு அதிகாரிசாத்தவிர சிரத்தையாலே சாத்தவிர யாகாதிகளைச் செய்தல்வேண்டும். சிரத்தையுடன் செய்த அவற்றின் கண்ணே யிடைபூறுண்டாகிலோ ஓம் தத்சத்தென்னும் பிரஹ்ம நாமத்தை புச்சரித்துயாகாதிகளை இடையூற்றைவ யாக்கவேண்டும். இந்த 17-வது அத்தியாயத்தில் கிரண்யிக்கப்பட்ட பொருள், ஆஸ்யமுதலிய தோஷத்தால் தூல்வதியை விடுத்த சிரத்தையுடன் தந்தை, தந்தையின் தந்தைமுதலிய பெரியவரது விவகாரமாதிரையாலே யாகாதிகளில் முயன்று சாஸ்திரவியதியை விததலாகிய ஆசாரதரும், சிரத்தையோடுங் கூடிய கருமங்களின் அனுட்டானரூப தேவதரும் என்னும் இரண்டோடுங் கூடலின், அவற்றைச் செய்வோர் அசுரா? தேவரா? என்னும் அச்சனனது சம்சய விஷயத்திலடங்கியவருள் யாவர் இராஜத தாமத சிரத்தையாலாக இராஜததாமத ரூபயாகாதிகளையே செய்வரோ அவர் அசுராவர்; அவர் சாஸ்திரமறைந்த ஞானசாதனங்களின் அதிகாரியரல்லர்; யாவர் சாத்தவிர சிரத்தையாலாகச் சாத்தவிர யாகாதிகளையே செய்வரோ அவர் தேவராவர்; அவர்கள் சாதனங்களின் அதிகாரியர் ஆவர் என்று ஸ்ரீபகவானுவர் ஈண்டுச் சாத்தவிரசாதி மூவகைச் சிரத்தையாலாக ஆகாராதிகளின் சாத்தவிரசாதி மூலத்ததைச் சித்தஞ்செய்தருளினர் என்பதாம்.

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

18-வது அத்தியாயம்.

[முன்னர் 17-வது அத்தியாயத்திற் சிரத்தையின் சாத்தவிரசாதிமூவகை வேற்றமையையும், ஆகாரயாக தவதானம் என்னும் நான்கினது சாத்தவிரசாதி மூவகைப் பேதத்தையும், கருமிகளின் சாத்தவிரசாதி மூவகைப்பேதத்தையும் கூறியருளினர். சாத்தவிரசாதி கவரும்பொருட்டும், இராஜததாமத சர்களை விடற்பொருட்டும், இப்போது சர்யாசத்தின் சாத்தவிரசாதிமூவகைப் பேதத்தைக் கூறியருளிச் சர்யாசிகளின் மூவகைப் பேதத்தையும் அவசியம் கூறியருளல் வேண்டும். ஆன்ம சாஷாத்காரத்தின் பின்னர்ச் செய்யத் தக்கதாகிய பலபூதசர்வ கருமங்களின் வித்வத் சர்யாசமோ முன் 14-வது அத்தியாயத்திற் குணாத்ருபமாய் வியாக்கியானித்தருளப்பெற்றது; ஆகையால் பலமாய் வித்வத் சர்யாசமோ சாத்தவிரசாதி மூவகைப் பேதத்தருதியதாகாதாம்; ஆன்மஞானத்தின் முன் அதனையடைத்த பொருட்டிச் சர்வ கருமங்களின் சர்யாசத்தை ஆன்மஞான மடையவேண்டுமென்னு மிச்சைபுடையவன் வேதார்த வாக்கியங்களின் ஆராய்ச்சியின் பொருட்டிச் செய்வன்; அது விவிதிஷா சர்யாசமாம்; அதுவும், “இக்கருமகாண்டரூபவேதம் திரைருண்யத்தை விஷயஞ்செய்வதாம். நீ அத்திரை குண்யமற்றவனாகு” என்பதாகியதிருவாக்குக்களாலே இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் கிரஞ்ஞரூபமாக வியாக்கியானித் தருளப்பெற்றதாதலின் சாத்தவிரசாதி மூவகைத் தாக்கத் தருதியதாகாதாம்; பலவடிவ வித்வத் சர்யாசமும் விவிதிஷாசர்யாசமும் குணாத்ருபமாய் எனப்பெறும். ஆன்மசாஷாத்காரத்தையடை யாதவர்கள், அதனிச்சைவடிவ விவிதிஷையு முண்டாகாதவர்கள்; தத்துவ வித்தன்மையற்ற ஜிஞ்ஞாகத்தன்மை யில்லாதவர்களின் கருமசர்யாசம்

“அவன் சர்யாசியும் யோகியுமாவன்” என்பதாதிய திருவாக்குக்களாலே முன் கெணசர்யாசமாய்க் கூறியருளப் பெற்றதாதும்; அதனது சாத்தவிரசாதிமூப்பேதங்கடும்; அதனை விசேடமாயறியும் வேட்கையருகிய அருச்சுனன் ஸ்ரீ பகவானை வினாது.]

அருச்சுனன் கூறல்:—ஹே மகா பாகுவாகிய தேசிகோத்தமரே! ஹே இருஜிகேசரே! ஹே கேசியைக் கொன்றவரே! சர்யாசத்தினதும் தியாகத்தினதும் சொரூபத்தை யான் தனித் தனி யறிய விரும்புகிறேன். ஆகையால் லென்மீதுள்ள தையயா லவற்றைக் கூறி யருளவேண்டும்.

ஹே பகவானே! எவர்கட்கு ஆன்மஞான முண்டாகவில்லையோ, அதனிச்சை வடிவ விவிதிஷையு முண்டாகவில்லையோ, அத்தகைய கருமாதிகாரி செய்த சிறிது கருமத்தைக் கவர்ந்து சிறிதன்பரித்தியாகமியாதோவது தியாக அம்சரூப குணையாகத்தாலே கெணன் விருத்தியாகச் சர்யாச மென்பதும், இங்ஙனம் சித்தசத்தியின் பொருட்டு அறிஞனல்லாத கரும அதிகாரி செய்த எல்லா வகையாலும் கருமங்களின்றி யாகரூப மில்லாததும் ஏகதேச தியாகமுமாகிய சர்யாசம் எல்தாமோ அதன் சொரூபத்தைச் சாத்தவிரசாதி மூப்பேதத்தாலே யறிய விரும்புகின்றேன்; தியாகத்தின் சொரூபத்தையும் அவ்வாறே யறிய ஆசைப்படுகின்றேன். சர்யாசம் தியாகம் என்னும் இரண்டு சப்தமும் கடப்பட சப்தங்களைப்போல் வேறு வேறு பொருளைக் கூறுவனவா? அல்லது கடகலச சப்தங்களைப் போல் ஒரே பொருளைக் கூறுவனவா? அவற்றுள் முதற் பக்ஷத்தை யங்கீகரிக்கிலோ தியாகவடிவத்தைச் சர்யாசத்தினும் வேறுக்கி யறிய யான் இச்சிக்கின்றேன். இரண்டாவது பக்ஷத்தை யங்கீகரிக்கிலோ அவ்விரண்டன் பிரவிருத்தியின் கிமித்த பூதமாகிய உட்பட்ட உபாதியின் பேத மாத் திரம் கூறியருளவேண்டும் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றன் வியாக்கியானஞ் செய்தே இரண்டன் வியாக்கியானம் சித்தமாம். மகாபாகு = பெருந் தோள்களை புடையோன், கேசியைக் கெடுத்தோன் = கேசி யென்னும் அசுரனைக் கொன்றோன், என்னும் இவ்விரண்டு சம்போதனத்தாலே அர்ச்சுனன் ஸ்ரீ பகவானிடத்தே வெளியுபத்திரவத்தை நீக்குமாற்றலைக் குறிப்பித்தனன். ஹருஜிகேசனாவன்; இதனாலே உட்காமக் குரோதாதி யுபதாவத்தை நீக்குமாற்றலைக் குறிப்பித்தனன். ஸ்ரீ பகவானிடத்திருக்கும் மிகுந்த பக்தியினாலே மூன்று சம்போதனங்கள் தந்தனன். கரும அதிகாரியாகிய அறியான் செய்த சர்யாசத்தில் மொழிந்த யாகதிகளின் ஒப்புமையுமிகுக்கும்; குணாத்ருப இருவகைச் சர்யாசத்தின் ஒப்புமையுமிகுக்கும். மக முதலியவற்றைக் கரும அதிகாரியே செய்வதுபோலச் சர்யாசத்தை யுஞ் செய்வன்; இதுதான் சர்யாசத்தில் மக முதலியவற்றின் ஒப்புமை. குணாத்ருப மென்ப பெயரிய இருவகைச் சர்யாசம், சர்யாச சப்தத்தானே கூறியதே போல இச்சர்யாசமும் கூறலின் இதில் அவ்விருவகைச் சர்யாசத்தின் ஒப்புமையாம். இவ்வாறு மகம் குணாத்ருப மென்பவற்றின் ஒப்புமையாலே இதில் முக்குணத் தன்மையின் சம்பவ அசம்பவ மிரண்டாலு முண்டாம் சம்சயமோ முதல் வினாவின் விரையாம். சர்யாசம் தியாகமென்னும் இரண்டு சப்தங்கட்கும் கடகலச மென்னும் இரண்டு சப்தங்கட்குள்ளது போலும் பரியாயத்தன்மை யிருத்தலின் கருமத்தியாக ரூபத்தாலும், கரும பலத் தியாக ரூபத்தாலும் அவ்விரண்டின் விலக்ஷணத்தன்மைக் கூற்றினுண்டாகிய ஐயமோ இரண்டாவது வினாவின் விரையாமென உய்த்துணர்க.

(தொடரும்.)

கீடன்.

ஓர் விஞ்ஞாபனம்.

நமது ஆனந்தபோதினியின் அபிமானிகளாகிய நண்பர்களுட் பலர், போதினிக்குச் சந்தாத் தொகையை உயர்த்திப் பக்கங்களை யும் அதிக மாக்க வேண்டு மென்று சில வருடங்களாக வற்புறுத்தி எழுதி வந்தனர். அங்ஙனம் அவர்கள் எழுதும் போதெல்லாம் நாமும், “சந்தானேயர்கள், தங்கள் நண்பர்களையும் மென்மேலும் சந்தாதாராகச் சேர்த்து உதவிபுரிந்து வந்தால், இப்போதிருக்கும் சந்தாவிலேயே பக்கங்களை அதிகப்படுத்திப் போதினியை வெளியிட்டு வருவோம்” என்று சிற்சில சஞ்சிகைகளில் எழுதிக்கொண்டு வந்தோம். அதன்படி சந்தாதாரர்கள் அதிகப்படவில்லை. ஒவ்வொரு வருடக்கடைசியிலும் பத்திரிகை வி. பி. அனுப்பும் போது சில ஆயிரக்கணக்கான சந்தானேயர்கள் அதனைத் திருப்பி விடுகிறார்கள். அவ்வாறு குறைந்த சந்தாதாரர்களுக்குப் பதிலாக வேறு சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து முன்கணக்குப்போ லாக்குவதற்கு நாம் மிக்க பிரயாசை யெடுத்துக்கொள்கிறோம். அதனால் நமக்கு எவ்வளவோ நஷ்டமுண்டாகி வருகிறது.

இவ்வருடத்தில் மாத்திரம் வி. பி. யனுப்பிய தேதியிலிருந்து இதுவரை 20 தினங்களுக்குள் 2160 வி.பி-கள் திரும்பியிருக்கின்றன. முடிவாக இவ்வளவு வரைதிரும்பி யிருக்கின்றன வென்பதைப் பற்றிப் பின்னர் தெரிவிப்போம். இவ்வாறு நேயர்களிடப் பல்திருப்பிவிடுவதனாலேயே தமிழ் நாட்டில் பத்திரிகாபிமானம் குறைந்து வருகிற தென்பது தெரிகிறது. எனினும், இவ்வாண்டில், நம் போதினியில் மிக்க அபிமானமுள்ள நேயர்கள், குறைந்துபோன சந்தாதாரர்களுக்குமேல் இரட்டிப்பான சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து விடுவார்களென்னும் நம்பிகையால், முன் 40 பக்கங்களுடன் வெளிவந்த நம் சஞ்சிகையை மேலும் 8 பக்கங்கள் சேர்த்து 48 பக்கங்களாக இந்த ஆடியீர் தொடக்கத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அடுத்தமாதம் பத்திரிகை வெளிவருவதற்குள் குறைந்த சந்தாதாரர்களுக்குப் பதில் சந்தாதாரர்கள் கிரம்பி, மேலும் அதிக சந்தாதாரர்கள் சேரும் பகஷத்தில், பத்திரிகையை அதிகரித்த இதேபக்கங்களுடன் வெளிப்படுத்தி வருவோம். அவ்வாறின்ற் சந்தாதாரர்கள் குறையும் பகஷத்தில் சஞ்சிகையை முன்னிருந்தது போலவே 40 பக்கங்களுடையதாகி விடுவோம். ஆதலின், நேயர்கள் இந்த அதிகரித்த பக்கங்களுடனேயே பத்திரிகை வெளிவரும்படி மேலும் சந்தாதாரர்களைச் சேர்க்க முயற்சி யெடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

ஒரு வேண்டுகோள்.

அகஸ்தியரால் இயற்றப்பெற்ற சர்சாஸ்திரமாகிய “அஸ்காதிபாகம்” என்னும் நூலும், முதற்பாவலரியற்றிய திருக்குறளுக்கு உரைகண்ட பதின்மருள் பரிமேலழகர் தவிர ஏனைய புலவர்களின் உரைநூல்களும் எவரிட

மேலும் இருந்த நமது ஆயிசுக்கு அனுப்பினால் அந்த நூல்களை யச்சிட்டு உலகத்திற்குப் பயனுமாறு வெளியிடப் பிரியங்கொண்டிருக்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

அம்பாலிகை அல்லது அதிசய மாணம்

(10-வது தொகுதி 478 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

லாயர் கோழையல்ல வென்று நாம் முன்னமே கூறியிருக்கிறோம். அவன் ஆட்கள் அம்மாதிரி கூறியதே லாயர் பாய்ந்துபோய் ஆனந்தவிக் கைப்பிடிக்க முயன்றான். ஆனந்தவிக் மிக்க ஸாமார்த்தியத்தோடு லாயரு டைய கரங்களை மணிக்கட்டுக எருகில் பிடித்துக் கொண்டான்.

உடனே லாயர் முன்வீழ்ந்த மனிதனைப்போல் புழுப்போல் துடி துடித்து ஆனந்தவிக் கரங்களை விட்டதே ஆவியோர்ந்து தரையில் குப்புற வீழ்ந்தான். ஆனந்தவிக் புன்னகையோடு “யாரோடு போராடத் துணிந்தோம் என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை” பென்றான்.

லாயருக்கு இவன் யார் என்று மிக்க வியப்புண்டாய்விட்டது. அவன் தேகத்தில் முழுதும் அக்கினிப்பிழப்பு நுழைந்ததுபோலாகிக் கடைசியில் தேகமுழுதும் சற்றுநேரம் மரம்போலாய்விட்டது. இந்த அதிசய சம்பவம் ஜேபியில் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சிறு மின்சார இயந்திரத்தால் உண்டாவது. இரண்டு மணிக்கட்டுகளையும் பிடித்துக்கொண்ட வுடனே மின்சாரம், பிடிபட்டவனுடைய இருகரங்களின் வழியாகவும் சில வென்று ஏறிச் சிக்கமுடியாத இம்சையை புண்டாக்கிவிடிகிறது.

லாயர் மெதுவாய்ச் சமாளித்து எழுந்து நின்று தன் ஆட்களை நோக்கி கண்களால் சமீக்கை செய்துகொண்டே “பெரிய மனிதர்களே! நீங்கள் இனிப் போகலாம்” என்று கூறிவிட்டு மெதுவாய் நாத்நாலியில் உட்கார்ந்து உன்னே சிந்தித்துக் கொண்டே மேலுக்கு ஆனந்தவிக் கிடம் சம்பா விப்பவன்போல் அபிசயிக்கத் தொடக்கி, “சரி நீ எவ்வளவு தொகைகேட்கிறாய்?” என்றான்.

லாயர் காலங்கழிப்பதற்காகப் பேசத்தொடங்கினானே யன்றி உன் மையில் காரியார்த்தமாகப் பேசவில்லை. அவ்வாறு பேசிக்கொண்டே ஏதோ கடிதங்களைத் தேடுபவன்போல் மேஜையின் அறைக்குள் கைவிட்டுக்கொண்டு ஒருவித சிறு மின்சார இயந்திரத்தை யொழுங்கு செய்து கொண்டிருந்தான். சற்றுநேரம் சிந்தித்தபோது ஆனந்தவிக் கின் தந்திரம் அவனுக்கு விளங்கிவிட்டது. கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்பு அத்தகைய மின்சார எந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பிரச்சாரிபெற்ற துப்பறிவோர்களால் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதென்று, தான் ஒரு பத்திரிகையில் வாசித்தது அவன் கனைவித்கு வந்துவிட்டது.

ஆனந்தவிக் லாயர் கேட்ட கேள்விக்கு “என் நிபந்தனைகளை முன்னமே கூறியிருக்கிறேன்” என்றான்.

லாயர்:—அந்த நிபந்தனைகளுக்குப் பதில் இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் நீ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆனந்தவிக்:—நீ யொரு பெரிய தவறு செய்துவிட்டாய்.

லாயர்:—என்ன தப்பிடம்?

ஆனந்தவிக்:—நீ என்னையும் உன்போன்ற பெரிய அயோக்கியனென்றும் கள்ளப்பலவென்றும் எண்ணிக்கொண்டாய்.

லாயர்:—அப்படியாயின் என் ஏற்பாட்டிற்கு ஒப்புக்கொள்ளமாட்டாய்?

ஆனந்தவிக்:—மாட்டேன்.

லாயர்:—காங்கள் பெற்ற இலாபத்தை யடியோடு இழந்துவிட வேண்டுமென்கிறாய்?

ஆனந்த்:—ஆம். கண்டிப்பாய் இழந்துவிட வேண்டியதே.

லாயர் எழுந்து அறையைவிட்டுச் சென்று, இன்னும் வீட்டிலேயே மறைந்திருக்கும் தன் கூட்டாளிகளிடம் மின்சார இயந்திரத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாய்க் கூறி, அவர்களுக்குப் பயமில்லாதிருக்கச்செய்து, எக்காரணத்தாலும் இவன் இதைவிட்டு உயிரோடு வெளிச்செல்லவிடலாகாது” என்று கூறிவிட்டுத் திரும்பி யறைக்குள் வந்து உட்கார்ந்து ஆனந்தவிக்னை கோக்கி,

“நீ சுத்த மூடனாகிய கள்ளப்பயல்” என்றான்.

ஆனந்த்:—“ஓகோ மரியாதையான சம்பாஷணையி லிறங்கிவிட்டாய்போலிருக்கிறதே” யென்றான்.

லாயர்:—ஆம். உன் கள்ளத்தனத்திற்கெல்லாம் நான் ஏமாறுகிறவனல்ல. இந்த மின்சார வித்தைகளைஎல்லாம் நான் அறியாத கள்ளவித்தை யல்ல.

ஆனந்த்:—ஆயினும் முதலில் திப்பிரமையடைந்துவிட்டாய்.

லாயர்:—நீ யார் பட்சத்தில் வேலை செய்கிறாய்?

ஆனந்த்:—அதைப்பற்றி யுனக்கு அக்கரையில்லை.

லாயர்:—நீ தைரியமுள்ள பெரிய கள்ளப்பயல். ஆனால் நீ தவறான மனிதனை யேமாற்ற முயன்றாய்.

ஆனந்த்:—ஓ! ஆம். நான் மறந்துவிட்டேன். நான் யாரோடு விவகாரம் நடத்துகிறேனென்பது எனக்குத் தெரியாதுதான்.

லாயர்:—“ஆம். உனக்குத் தெரியாதுதான்” என்றான்.

மறுநிமிடம் முன்வந்த மூவரும் இன்னொருவனை யழைத்துக்கொண்டு நான்குபேராய் மறுபடி யறைக்குள் வந்தார்கள். அவர்கள் நால்வரும் கொலைபாதகத்திற்கும் அஞ்சாத பரமதுஷ்டர்கள். லாயர் அவர்களை கோக்கி,

“நண்பர்களே! உங்கள் கைதியைக் கழுத்தில் பற்றிப் பிடிபுகள். தவறாமல் கொல்லலாகும்” என்றான்.

லாயர் அவ்வாறு கூறியதே அவர்கள் நால்வரும் தங்கள் கைத்துப்பாக்களை யெடுத்து ஆனந்தவிக்னின் மார்பிற்கு நேராய் நீட்டிப் பிடித்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் ஆனந்தவிக்னை கோக்கி, “உன் கரங்களை விரித்து நீட்டிக்கொள்; இன்றேல் இந்த நிமிடம் செத்தாய்” என்றான்.

ஆனந்த்:—“என்னைப் பிடிக்க உங்களுக்கு வாரண்ட் எங்கே?” என்றான். நால்வரில் ஒருவன்:—“இதோ வாரண்ட்” என்று தன் துப்பாக்கியின் குந்தாவைத் தட்டிக்காட்டினான்.

ஆனந்த்:—“கடைசியில் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கவாவது இரண்டு நிமிடம் அவகாசம் கொடுங்கள்” என்று வேண்டிக்கொண்டான்.

அத்துஷ்டர்:—“உடனே கரங்களை நீட்டு” என்றார்கள்.

ஆனந்த்:—“அப்பா! ஒரு தோத்திரம் கூறவாவது அவகாசம் கொடுக்கேன்” என்று இரக்கமாய்க் கேட்டான்.

அப்போது லாயர்:—உன் கரங்களை விரித்து நீட்டு” என்றான்.

ஆனந்த்:—“ஒருகாலுமில்லை” என்றான். (தொடரும்.)

ஆரணி. குப்புசாயி முதலியார்.

மலாய் நாட்டிலுள்ளவர்க்கோர் விஞ்ஞாபனம்.

நம்முடைய ஆனந்தபோதினி ஏஜண்டு S. இராமாநுஜாசாரியர், நானது 1925-ல் ஜூலைப் பிணை, சிங்கப்பூர் முதலிய மலாய்நாடுகளில் கொஞ்சக்காலம் சுற்றுப்பிரயாணஞ்செய்து போதினிக்குச் சந்தாதாரர்கள் சேர்க்கவும், நம் பிரசுர புத்தக விற்பனைகளுக்கு ஆர்டர்கள் வாங்கவும் புறப்பட்டு வருகிறார். முதலில் பிணைக்கில் இறங்கிப் பின்னர் மற்ற இடங்களுக்குச் செல்வார். ஆதலின், அந்நாடுகளில் ஆங்காங்குள்ள நம் சந்தாநேயர்களும், மற்றைய தமிழ்ப் பிரமணிகளும், நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தாராகிய கனவான்களும் அவருக்கு வேண்டிய உதவிசெய்து நம் ஆனந்தபோதினிக்குச் சந்தாதாரராகச் சேர்த்தும், தங்கள் நேயர்களுக்கும் சேர்த்தும், நம் பிரசுர புத்தகங்களுக்கு ஆர்டர்கொடுத்தும் நமக்கு உற்சாகமூட்டும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பந்திராதிபர்.

கனம் ராவ்சாஹேப் கிருஷ்ணராவ் போன்ஸலே அவர்களின் உத்தியோக பதவியின் உயர்வு:—முன், பலவருடங்களாக, சென்னை மாகாண கவர்ன்மென்ட் பரிசேஷ்கமிஷனர் ஆபீஸ் மானேஜராக இருந்துவந்த கனம் ராவ்சாஹேப் கிருஷ்ணராவ் போன்ஸலே அவர்கள் செய்துவந்த வேலைத் திறமையைப்பற்றித் துரைத்தனத்தார் நன்குமதித்து, 1922-ல் அவர்களை, கமிஷனரின் உதவிக்காரியதரிசி (அலிஸ்டென்ட் ஸெக்ரட்டரி) என்ற பதவிக்கு உயர்த்தினார்கள். அப்பதவியிலிருந்து அவ்வருடமுதல் இவ்வாண் வெவரையில் அவர்கள் உத்தியோக முறையில் காட்டிவந்த திறமைகள் எண்ணில. அவற்றை உத்தேசித்து, ஆட்சியாளர் மேலும் நம் போன்ஸலே அவர்களை 1925-ல் ரூன்ஸ் மேற்கூறிய உதவிக்காரியதரிசிபதவியிலிருந்து காரியதரிசி (ஸெக்ரட்டரி) ஸ்தானத்துக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்நிகழ்ச்சி நம் நாட்டவரெல்லோருக்கும் மிக்ககிறுத்தியைத் தாக்கூடியதாக வின், நாம் இதுபற்றி அனவிலா ஆனந்தத்தை யடைவதோடு, மற்ற எல்லோருமே சந்தோஷம் கொண்டாடு வார்களென்று நம்புகிறோம். கனமிக்க போன்ஸலே அவர்கள், வித்யாவிஷயமாகவும், வேறு பொது நன்மையான விஷயமாகவும் நம்மவர்க்குச் செய்துவரும் பேருதவியும், நலங்களும் மிகப் பாராட்டத்தக்கன. இத்தகைய மகோபகாரிக்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் கிறைந்த ஆபுளும், சிறந்த செல்வமும் நல்கி என்றென்றும் இன்னருள் புரிவானாக.

* * * * *

பிகார் ஒரிசா அரசாங்கத்தார் மணிக்கூண்டில் வைப்பதற்காக 16000-ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு கடிக்காரத்தை வாங்கியிருக்கிறார்களாம். அது மணியடித்தால் ஆறு மைல் கேட்குமாம்.

* * * * *

மேல்நாட்டில் பச்சை மரங்களில் பலவகைச் சாயங்களைச் செலுத்தி அவற்றைப் பலவகை கிறங்கள் அடையும்படி செய்கிறார்கள். பறவைகளுக்குக் கேடற்ற பலவகைச் சாயங்களை உணவுடன் சேர்த்து ஊட்டுவதால் அவற்றைத் தாங்கள் விரும்பும் அழகிய கிறங்களை அடையும்படி செய்கிறார்கள்.

குசேலோபாக்கியான வசனம்.

நான்கு சித்திரப்படங்களுடன் கூடியது.

வல்லூர் தேவராஜப்பிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய குசேலோபாக்கியானச் செய்யுட்பொருளைத் தழுவி இவ்வசனம் செம்பாகமான நடைவில் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. தெய்வபக்தி, ஞானபக்தி, ஞானம் யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, இவ்வறவியல்பு, பதிவிரதைகளின் தன்மை, பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றும் முறைமை, தந்தை மகன்களுக்குச் செய்யும் நன்றி, மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் நன்றி, தரித்திரக் கொடுமை, செல்வச்சிறப்பு, செங்கோன் மன்னரியல்பு, கொடுங்கோன் மன்னரியல்பு, நச்சேவகரியல்பு, தர்ச்சேவகரியல்பு, மெய்ஞ்ஞானிகள் தன்மை, அஞ்ஞானிகள் தன்மை, மாணாக்கர் இயல்பு, ஆசிரியரியல்பு, சிநேகவாஞ்சை, பள்ளிக்கூட சிநேகிதத்தின் உயர்வு, நன்னட்பின் தன்மை, தீர்ப்பின் தன்மை, செருக்கின் மையின் உயர்வு, தெய்வத்தின் திருவருட்டிறம், மெய்யடியார் விரைவில் மேன்மை யடைவதென்பது முதலிய பல நன்மையான விஷயங்களுள் லாம் இந்நூலில் விரிவாகக் கூறப்பெறப்பது உலகறிந்ததே. ஆன், பெண், பாலர், விருத்தர் ஆகிய எல்லோருக்கும் நற்போதனை செய்து அறிவை விருத்திசெய்வதில் இந்நூல் முதன்மைபெற்றதாகும். இவ்வசனமோ படிக்கப்படிக்க மனதை உருக்கிவிடும் இயல்பையுடையது. இது கிரென்ஸ் 248-பக்கங்கள் அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது. விலை ரூபா 1.

அற்புத நவநீத ரம்பை.

இதன் விலை ரூபா 1.

கணபர்கான்! கதாராயசி வருவகாலமடைந்து மணியின்றி சகல வித் தைகளிலும் புத்தி மீறின தன் தமயினை யழைத்துக்கொண்டு புரவியின் வீதேறி வனத்திற் சென்று வேட்டையாடி விரலில் கானில் இருவர்களுந் தலில் செய்து பொழுதுவிடிய வகீதரம்பை விழித்தெழுந்த பார்க்க அருகிற் தமயினைக்காணுது பதறி அருகிலிருக்கின்ற வனங்களிற் புருத்த அலைந்து தியங்குவது சோகசமையிருக்கும். பின்பு கெலுதான் தேடிபும் தமையன் அகப்படாமையினாலே ஆறுமாதத்திற்குள்ளாக அகப்படா விடில் தன் ஆவியைத் தூரப்பது சிச்சயமென்று வைராக்கியங்கொண்டு தன்னுடர் பிறந்தோனைத் தேடிச் செல்லுகிற மார்க்கத்தில் அரிதாகிய மூன்று பொருள்களை சம்பாதித்துக்கொண்டு புரவியை தூரத்திலிட்டுத் தற்களைப்போல் கேசரி மார்க்கம் பறந்து தனது தமயினை யெடுத்தேகிய பஞ்சமுக இராட்சதனை சம்மாரஞ்செய்வது மிக்க பயங்கரமாக விரும்பும்.

வீரநாதன்

அல்லது ஓர் மலைநாட்டுத் துப்பரிபவன்.

தேவராஜம சான் மனைவியும், கன்னுமற்போன குழந்தை சித்திபுத், மலைமேல் கடக்கும் ஆதிரையுடன், வீரநாதனும் கன்னியும், இரண்டாவது கலியாணமுடியு, மலைகாட்டு பாடசாலை பார்க்கச்செல்கது. பார்க்க நகர தோட்டத்தில் கொண்டாட்டம், உபாத்தியாயர் பெருவனஞ்சன் னில் சித்திக்கொண்டான், கன்னியம்மான் இரகசியமான இடங்களைச் சுணங்கி பிடித்தல், வீரநாதன் ஞானசேகர குருவையும் இராமம்பாளையம் காண்பது பெருமை, தேவராஜின் சாராயக்கடை அழிக்கப்பட்டல், ஞானசிதாயார் தருந்த சமயத்தில் பயமுறுத்தல், உன்னேரோ உண்காணி தரோகம், (நீடரகைப்பு) தெருவில் கலியாண ஏறாடு, தாலிவிட்டதல், உபாத்தியாயர் நெகனஞ்சன் பிராணபந்தரம் தப்பித்தான். இதன் விலை ரூபா 12.

விலாசம்:-ஆனந்தபோதின் டுபில், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதாஸ்.

A

“ஆனந்தபோதின்” பஞ்சாங்கம்.

தோதனஸ் புவனியா—கலியுகாதி 5027, காலவாகனம் 1848,
பசுலி 1835—கோல்மமாண்டு 1100-1101—ஹிஜரி 1844,
இங்கிலிஷ் 1925ஸ் புவனியா—செப்டம்பரியா.

ஆனந்தி	ஆனந்தி	வாரம்.	திதி.	சுந்தரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	16	ஞா	துவ13-25	புன60	சித்60	சிம்மரவி நா-3-55, வி.
2	17	திங்	திச19-58	புன0-8	அ0-8சி	கரிநான். மாசசிவராத்திரி
3	18	செவ்	சது26-10	பூசம்7-53	சித்60	
4	19	புத	அ31-53	ஆயி15-8	சித்60	
5	20	வியா	பிர36-36	மகம்21-38	அ21-38சி	
6	21	வெ	துதி40-33	பூரம்27-13	சித்60	
7	22	சனி	திச13-15	உத்31-50	மார்0	
8	23	ஞா	சது44-55	அஸ்35-18	அ35-18சி	25 துவா-சுக்
9	24	திங்	பஞ45-13	சித்37-15	பு37-15அ	கே குபு
10	25	செவ்	சது44-23	சுவா38-30	சி38-30ம	செ
11	26	புத	சுப42-5	விசா38-8	சித்60	குரு சனி சுக்
12	27	வியா	அ38-33	அனு36-28	சி36-28பி	
13	28	வெ	வெ33-50	கேட்33-38	ம33-38அ	நந்தகவமி
14	29	சனி	தச27-53	மூவ29-35	சித்60	கெஜலக்ஷ்மி விரதம்
15	30	ஞா	வெ20-50	பூரா24-33	சி24-33அ	சர்வ மத்வ ஏகாதசி
16	31	திங்	துவா13-5	உத்21-15	ம21-15அ	பிரதோஷம்
17	1	செவ்	திச4-53	திரு12-30	சித்60	அனந்தபத்மநாப சதுர்த் [தசி]
18	2	புத	சது56-35	அவி6-10	பி6-10சித்	பிரதம யஜுர்வேத உபாகர்மம்
19	3	வியா	பிர41...	சுதை0-8	மார்0-8சித்	பாத்ரபத் பஞ்சம்
20	4	வெ	துதி34-25	உத்50-30	சி50-30அ	தருண்யசயன் விரதம்
21	5	சனி	திச29-5	ரேவ17-45	ம47-45சி	பிரஹித்யுமா விரதம்
22	6	ஞா	சது25-40	அஸ்46-45	சித்60	உபசயனம் செய்ய
23	7	திங்	பஞ24-13	பரணி17-45	சி47-45ம	மூலிகை உபயோகிக்க
24	8	செவ்	சது22-10	திரு. 0-43	சி50-43அ	கிருத்திகை
25	9	புத	சுப27-18	ரோ55-33	சித்60	சிமந்தம், உபசயனம்
26	10	வியா	அ31-33	திரு60	மார்60	ஸ்ரீ கிருஷ்ணஜயந்தி
27	11	வெ	வெ37-13	திரு1-53	சித்60	தூரகைவயி
28	12	சனி	தச43-33	திரு9-10	சித்60	கரிநான்
29	13	ஞா	வெ50-8	புன17-8	சித்60	சர்வ மத்வ ஏகாதசி
30	14	திங்	துவ56-20	பூச24-55	சித்60	யதிமஹானய துவாதசி
31	15	செவ்	திச60...	ஆயி32-2	சித்60	பிரதோஷம்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR AT THE
"ANANDA BODHINI" POWER PRESS, 15, VENKATESA MAISTRY ST., MADRAS.

புதியபுஸ்தகம் !

வெளிவந்து விட்டது !!

ஆர்மோன்ய அனுபவ சங்கீத ரத்னம்.

ஸங்கீத நேயர்களை! ஸங்கீதத்தை வாய்ப்பாடாகப் படிப்பதைவிட ஆர்மோன்ய வாத்திய மூலமாக பாடக் கற்றுக்கொள்வது மிகவும் எளிது. அப்படிச் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால் ஏராளமாகப் பொருளைச் செலவு செய்து தான் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் கற்றுக்கொள்ள எல்லா ராறு முடியுமா? முடியாது. இதையெல்லாம் கவனித்து யாவரும் ஒருவர் சகாயமின்றித் தாமே கற்றுக்கொள்ளும்படி “ஆர்மோன்ய அனுபவசங்கீத ரத்னம்” என்கிற சங்கீத பொக்கிஷத்தை வெளிப்படுத்தினோம். இம்மாதிரி ஏனைய புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும் அவைகளைத் தானே கற்றுக் கொள்ள முடியாதென்பது நன்கறிந்தே நம் பெண்பாலர்களில் சிலர் அவர்கள் பருவகாலம்வரை இதைக் கற்றுக்கொள்ள முடியாமல் முன் கற்றுக்கொண்ட விஷயங்களைக் கூட மறந்துவருந்துகின்றார்கள். இவைகளுக் கெல்லாம் காரணம் இவ்வித “ஆர்மோன்ய அனுபவ சங்கீதரத்னம்” இல் லாதிருந்த பெருங்குறையே.

யாவரும் எளிதில் தாமே கற்றுக்கொள்ளும்படி ஆர்மோன்யத்தைக்கை யில் எடுத்தது முதல்தாமே இரண்டுகைகளாலும் சபையில் வாசித்து ஆண் திக்கும் வகையுள்ள விஷயங்களையும் இடத்திற்குத் தகுந்தபடி உபகரணப் படங்களைச் காண்பித்து கீர்த்தனைகள், கண்ணிகள், தேவாரம், திருவ ருட்பா, இராமாயணம், நந்தஞர்சரித்திரம், தில்லானா, காவடிச்சிந்து, ஓடி பார்வீ கோட் இன்னும் அநேக பாடல்களும் அவைகளுக்கு தகுந்தவாறு சரங்கனமைத்து எளிய கட்டையில் இனிய வசனத்தோடு கிரவுன் 16-சைஸ் கிளேஸ் பேப்பரில் அச்சிட்டு அழகிய பைண்டென் விநியோகக்குத் தயாரா யிருக்கின்றது. இதன் விலை ரூபா 1.

விலாசம்:—ஆனந்தபோதினி பூபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மோகூதசாதன ரஹஸ்யம்

விலாசம் தெரிவித்தால் 100 ரூபா காலெண்டர் தபால்

சேலவின்றி இனாமாக அனுப்புவோம்.

அநேகநாளாய் எதிர்பார்த்த நூல்? லேனியாகிவிட்டது !!

இந்தாலாசிரியர் ஸ்ரீயுத் - சுப்பிரமணியசுவம் 2-முறை சிறைச்சா லாவிலிருந்து 12-1-1922-ல் விடுதலையடைந்து இந்தாலை எழுதினார். இந்த லில் ஐந்துவித யோகாதுபவங்களைத் தாம் குருநாதர் மூலமாக அறிந்த அதுபவப்படியே கர்மயோகத்தில் 168 விஷயங்களும், பக்தியோகத்தில் 148 விஷயங்களும், ஹடயோகத்தில் 109 விஷயங்களும், ராஜயோகத்தில் 67 விஷயங்களும், ஜானயோகத்தில் 165 விஷயங்களாகப் பிரித்து எளிய வசன கட்டையில் இந்தாலை இயற்றி யிருப்பதால் இது ஒவ்வொரு தமிழ் சகோதர சகோதரிக்கும் எளிதில்வாசிக்கக்கூடியதால் இதனாகும். இம்மாதிரியான யோக நூல் தமிழ் உலகில் வெளிவரவில்லை. சிலம் ஆப் டோன் படத்துடன் உயர்ந்த காலிக்கோ பயிண்டென் விலை ரூபாய் 4, உயர்ந்த காகிதத்தில் அச்சிட்டது விலை ரூபா 5. (மாதர் நீதி 1-0-0) ஸ்ரீஸ்வாமி ராமதீர்த்த பரமஹம்ஸ விஜயம் 1-பாகம் 20 அற்புத

விஷயங்கள் கறைத்தது	1 4
நெ. 2-ம் பாகம் 31-அற்புத விஷயங்கள் கறைத்தபெரிய புத்தகம்	8 12
பகவான் பதஞ்சலிமகரிஷி யோககுத்ர மூலமும், வியாக்கியானமும்	1 4
வியேகாநந்தர் 1004 உபதேசமொழிகள்	2 0
யோகத்த சஹஸ்யம்	2 0
ஜானயோக சஹஸ்யம்	2 0

விலாசம்:—சாதுரத்ன கந்தரு புத்தகசாலை, செ. 4-84, எயினியப்ப நாயக்கன் வீதி, பார்ட்டவுன் (P.O.) கு. சென்னை.

இராமநாதன்
அல்லது கோலார் கொலைக்கள்ளன்.

(அதியற்புத துப்பறியும் காவல்.)

இப்பெயர் வாய்த்த அரிய நவீன பதிப்புப் புத்தகம் படிப்போரைப் பரவசப்படுத்தி கல் மனதையும் கரையச்செய்யும் ஆழ்ந்த உணர்வுகளைத் தரும் இதில் புகட்டியிருக்கும் ஆச்சரிய விஷயங்களாலும், சமீபகால சம்பவங் களாலும் இதை வாசிப்போரே யறிதல் கூடும். இன்பத்தையும், மனக்கனிப் பையும் தரக்கூடிய தற்காலத்திலுலாவும் துப்பறியும் காவல்களில் இது சிறந்ததென்பது யாம் சொல்லாமலே விளங்கும். அநேக துப்பறியும் காவல்களைப் படித்துப் பரமான்ந்தமடைந்த அறிஞர்களும் பார்த்துப் புக ழுத்தக்க சிறப்புறாய்ந்தது. இதன் கதைத் தொடர்பு மிக்க ஆச்சரியமா னது. சதாசாரமோ மிகவும் மனோரமியமூடையது. முதலிலிருந்து கடைசியவரையில் மனதுக்கிசைந்த உற்சாக சம்பவங்களும், இடையிடையே மனத் திடுக்கிடக்கூ டிய அரிய விஷயங்களும் இதில் அமைந்திருக்கின் றன. இதில் அம்பாள், அம்பிகை என்னும் இரு பெண்பாலர்களின் நடக் கையும், துப்பறியும் வீரசோமணியின் நடக்கையும் மிக்க அற்புதமானவை களே. இதில் ஆறு அழகிய ஆப்டோன் படங்களும் உள்ளன.

முதற் பாகம் ரூபா 1-4-0. இரண்டாம் பாகம் ரூபா 1-8-0.

“செங் கமலம்” ஓர் அற்புத கெவுளி நூல்.

(சின்னசேலம் S. துரைசாமிப் பிள்ளை இயற்றியது.)

இதபோன்ற நூல் இதுவரையில் வெளி வந்ததேயில்லை. கெவுளி இன்னவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும், அவ்விஷயம் இன்னாருக்கு உரியதென்றும், அது இத்தனை காலையில் நடைபெறமென்றும், யாவருக் கும் விளக்கலாய்த் தெரிவிக்கும் சிறந்த நூல் இது ஒன்றே. இத்துலி யுள்ள விஷயங்கள் சிறிதும் பிசகா; வெகு திட்டமுள்ளனவாயும், உறுதி யுள்ளனவாயும் இருக்கும்; இது எவ்வாறும் ஆச்சரியப்படச் செய்யும் என்பது நினைவம்.

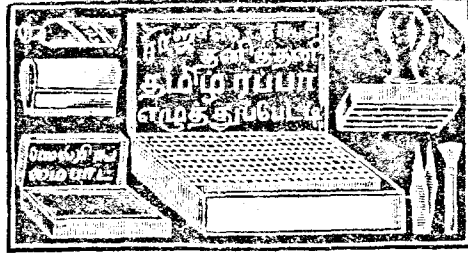
உத்தியோகஸ்தர்கள், வக்கீல்கள், வியாபாரிகள், விவசாயிகள் போன்ற எல்லாவித முயற்சியாளர்க்கும் எதிர்கால கோக்கத்தை விளக்க மாய்த் தெரிந்துகொள்ள இது வெகு அதுகூலமான கருவியாகும். இதை அறிவதற்குச் சோதிட ஞானமாவது தனிப்படிப்பாவது தேவையில்லை; சாதாரணமாய்ப் படிக்கத் தெரிந்த யாவரும் இதன் துட்பத்தைக் கஷ்ட மின்றித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இத்துல் பூர்வகாலத்தில் சமஸ்கிருதத்தில் பாஸ்கராலும், தமிழில் இராமசாமி நாவலராலும் இயற்றப்பட்ட கெவுளி சாஸ்திரத்தை அனுசரி த்து இத்துல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 64 பவன்கள் இதில் விவரிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இவை அனுபவமானவை. இத்துலில் ஒவ்வொரு கிழமைக் கும் ஒவ்வொரு பக்கம் விடப்பட்டிருக்கிறது. கெவுளி சொல்லும் கோத் திற்கும் திசைக்கும் இடையில் ஒரு லக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லக்கத்தைப் பவன் பாகத்தில் பார்த்தால் கெவுளி சொன்னது இன்னதென்றும், இன்னாருக்கென்றும், இத்தனை காலையில் பலிதமென் றும் தெரியலாம். இது, எல்லா காகிதத்தில் சிறப்பாக அச்சிடப்பட்டிருக் கின்றது. இதில் சொற்ப காப்பிசேன அச்சிடப்பட்டன. காப்பிசன் துரி தமாய் செலவாகின்றன. வேண்டியவர்கள் நாமதயின்றிப் பெற்றுக் கொள்வீர்களாக. ஒரு காப்பியின் விலை அனு 12.

ஆனந்தபோதினி பூபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தனித்தனி தமிழ் ரப்பர் எழுத்துப்பெட்டி.

இந்தத் தமிழ் ரப்பர் எழுத்துண்டாகிய பெட்டி ஒவ்வொருவரிடமும் அவசியமாயிருக்க வேண்டியது. ஏனெனில், தங்களுக்குத் தேவையான விலாசங்கள், வேபின்சன் முதலியவைகளைத் தாங்களே அடுக்கிக் கொண்டு கார்க்கி, கவர், கடித முதலியவைகளில் தமிழில் தாங்களே அச்சிட்டுக்கொள்ளலாம். இந்தப் படத்தில் கண்டபடி (அஅஅஅஅஆஆஆஇஇஈஈஉ)

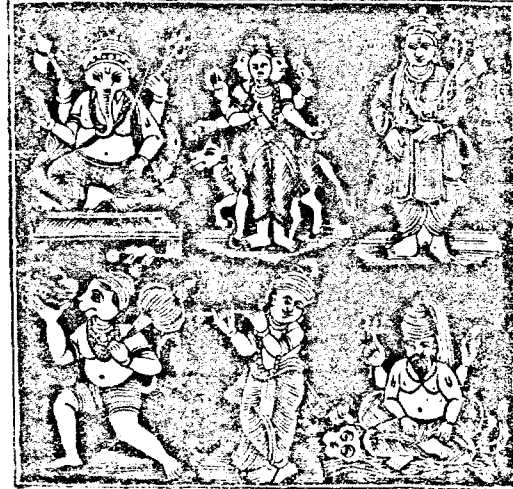

இம் மாதிரி தமிழ் எழுத்துகளும், தமிழ் எண்களும், இங்கிலிஷ் ரெம்பர்களும், ஸ்பே

ஸ்களும், பூக்களும் உள்பட 450-ரப்பர் எழுத்துகள் அடங்கிய நகரப்பெட்டி 1-ம், இத்துடன் காண்குவரிகளை அடுக்கக்கூடிய டைப்ஹோல்டர் பிடி, மைபுட்டி, பிரஷ், சிராவணம், மைண்ட்ரீய் ஸெல்ப் இங்கிப்பாட், ஒரு லைன் டைப் ஹோல்டர் ஆகமொத்த சாமான்களும் அடங்கிய தமிழ் ரப்பர் எழுத்துப்பெட்டி ரெ. 5. செட் 1-க்கு ரூ. 5-8-0. வி.பி. தபால் சார்ஜு அனா 12.

6 சாமி உருவ ரப்பர் ஸ்டாம்புகள்.

இந்த ஸ்டாம்புகள் தாதனமாக ஜெர்மெனியிலிருந்து ஸ்பெஷலாக வர

வழைத்திருக்கிறோம். இவைகளை கார்க்கி, கவர்சன், டெட்டர் பேபர்களில் அச்சிக்க வெகு அழகாய் பிடுக்கும். இவ்விடம், செய்வதாக பிடுந்தால் ஒவ்வொரு ஸ்டாம்பு 1 8 0 ரூபும்.

உருவங்கள் அழகாக செதுக்கிப் பிடுப்பதால் வெகுநாளாக தேயாமலும் எத்தனை முறை உபயோகித்தாலும் உருவங்கள் கெடாமலிருக்கும். வீக்னேஸ்வரர் பரமசிவன், பிரம்மா, ஹனுமார், ஸ்ரீ இராமர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆக தனித்தனி

6 சாமி ஸ்டாம்பு இங்கிலாந்திய பாட் சேர்ந்த பெட்டி 1-க்கு ரூபா 1. தண்டைக்கமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி ரெ. 167, மதராஸ்.

மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் கதை.

படிக்கப்படிக்க ஆனந்தத்தை புண்டாக்குவது; அடக்காச் சிரிப்பைத் தருவது. இக்காலத்தில் உலகத்தை ஏமாற்றித்திரியும் ஜெகஜ்ஜாலப்புரட்டர்களின் மதிமோசச் செயல்களை விளக்கிக் காட்டுவது. மோசத்திற்குட் படாமல் முன் ஜாக்கிரதையை புண்டாக்குவது. வேடிக்கையாகப் படித்துப் பொழுது போக்கக்கூடியது. விலை அனா 6.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி ரெ. 167, மதராஸ்.

100 ரூ. இனும் **Dr. S. P. மன்மதகுளிகை.** 100 ரூ. இனும் விலையில் குறைந்தது குணத்தில் மேலானது தாதுபுஷ்டியில் சிறந்தது 20 நாள் சாப்பிட்டு துணியில்லை என்று நீநிபிப்பவர்களுக்கு 100 ரூ. இனும்.

இரத்தத்தைச் சுத்தம்செய்து நரம்புக்கு முருச்சத்தை கொடுத்த நீர்த்துப்போன இந்திரியத்தைக்கெட்டிப்படுத்தி பசியை அதிகரிக்கச் செய்து இளைத்து கிழத்தன்மையான வடலை திடகாத்திரமாகச் செய்து நீங்காத யவ்வனத்தடன் எப்போதும் குறையாத பலத்தையும் இவ்வாழ்க்கையில் ஆனந்தத்தையும் உண்டாக்கும். ஒருதரம் வாங்கிப்பாருங்கள். எவ்வித பத்தியமுமில்லை. 20-மாத்திரை பாட்டல் 1-க்கு ரூ. 2. கொஞ்சகாலங்களுக்கு மட்டும் பாதிவிலை ரூ. 1 0 0 வி.பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம். அன்னிய நாடுகளுக்கு முன்பணம் அனுப்பவேண்டும்.

டாக்டர் S P. & Co., வேலூர், P. O. (via) புதுவார், S. I. Ry.

மூலபவுத்திர ஆஸ்பத்திரி

21-வகை மூலங்களையும், 8 - வகைப்பவுத்திரங்களையும் ஆபரேஷன் இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்குக்குணப்படுத்தியிருக்கிறோம். சர்டிபிகேட்டுகள் ஏராளம். விவரத்திற்கு எழுதுங்கள். சென்னை 2-வது சித்தவைத்திய மகாநாட்டில் தங்கமெடல் பெற்றிருக்கிறோம்.

Dr. S. K. சோக்கலிங்கம் பிள்ளை, பெரியபுஜார்,

திருச்சிராப்பள்ளி.

தவஸவாங்கிய தலாவதி.

அல்லது தங்கமாளிகையின் இரகஸ்யம் விலை அனா 12

சரீரமர்மசாஸ்திரம் படங்களுடன் விலை ரூபா. 1 0 0

மருத்துவசாஸ்திரம் படங்களுடன் விலை ரூபா. 2 8 0

சத்திய காமன் 0 12 0 வசந்தா 1 12 0

காதலும் மையலும் 1 8 0 காதல்திரம் 2 0 0

அன்புள்ளமக்கை 1 12 0 உலகரகஸ்யம் 1 0 0

காதலார் கொலை 1 8 0 சிறுவிரல் மர்மம் 1 4 0

தபால்குலி வேறு கேட்லாக் இனும்

விலாசம்:—லக்ஷ்மண பிரகாது கம்பெனி,

(ஆ) புஸ்தகவியாபாரம், புதுச்சேரி.

ஸ்வதேசி கைத்தொழிலை ஆதரியுங்கள்:

மதுரை ஜவளிதினுசுகன் வாங்க விருப்பமுள்ளவர்கள், சொந்தசொவுகளில் தயார் செய்கிறவர்களிடம் வாங்கினால், தரகர்களின் ஏமாற்றமின்றி லாபமடைவீர்கள். போலிவிளம்பரங்களைப்போல இதைபும் எண்ண வேண்டாம். உண்மையை அறிபுங்கள். முழுவிபரங்கள் அடங்கிய கேட்லாக் இனும். விலாசம்.

M. R. G. பெருமாள்,

ஸ்வதேசி கைத்தொழில், 3-வது லக்ஷ்மியுரம் தெரு, மதுரை, S. I.

தந்தி விலாசம்—Mugunthun — Madura,

மூன்றம்பாகம் வெளிவந்துவிட்டது! ஞானசெல்வாம்பாள்

அல்லது இரண்டு சகோதரிகள்.

ஞானம்பாள் செல்வாம்பாள் என்ற இரண்டு சகோதரிகளே இந்த எவ்வில் கதாநாயகிகள். இதில் கன்னிகைகள் மேலதிகாரமின்றி தங்கள் பிரியப்படி கடக்குமாறு விடப்படுவது, அன்னிய வாலிபரிடம் தாராள மாய்ப் புழங்கும்படி விடப்படுவதே நல்ல நாகரீகமென்று கருதுவது முத லிய ஆசார்களால் விளையும் தீங்குகள் அனுபவமாய் விளக்கப்பட்டிருக் கின்றன. அதோடு பெரும்பாலான கன்னிகைகள் உலக அனுபவமில்லாத அந்தப் பருவத்தில் தங்களுக்குத் தகுதியான கணவர்களைத் தாங்களே தேர்ந்தறிந்துகொள்ளச் சக்தியற்றவர்களென்பதும், அயோக்கியர்களது வஞ்சகவலையில் அவர்கள் எளிதில் சிக்கிக்கொண்டு தங்கள் வாழ்நாள் முழுமையும் பெருந்தன்பத்தை யனுபவிக்க நேருமென்பதும் இக்கதை யால் நன்குவிளங்கும்.

இக்கதா நாயகிகளின் கடக்கைகளால் அச்சம் மடம் காணும் பயிற் பு என்னும் குணங்களைக் கைவிடாமல் நன்னெறியைக் கடைப்பிடித்தொழு கும் கன்னிகை முடிவில் நல்ல பலன்களையும் மேலான பதவியையும் அடைவானென்பதும், அற்பபோகங்களிலும் படாபோப வாழ்க்கை யிலும் இச்சை வைப்பவன் துன்பத்தையே யடைவானென்பதும் தெளி வாய் நிரூபிக்கப்படுகிறது. இக்கதையில் சம்பந்தப்பட்ட தேவராஜு என் பவனுடைய சரித்திரத்திலும், கிருஷ்ணராஜு மச்சகாதன் என்பவர்கள் சரித்திரத்திலும் மிக்க ஆச்சரியமும் மனதை யடியோடுகவர்த்துகொள்ளத் தக்க அபூர்வ சம்பவங்களும் நிறைந்திருக்கும். இரண்டு பாகம் ரூ. 4. 3-ம்பாகம் விலை ரூ. 2. ஷே. 3-ம்பாகம் மாத்திரம் "ஆனந்தபோதினி" சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-1925 வரையில் ரூபா 1-12-0.

பட்டினத்தார் பாடல்.

தத்துவார்த்த விளக்கம்.

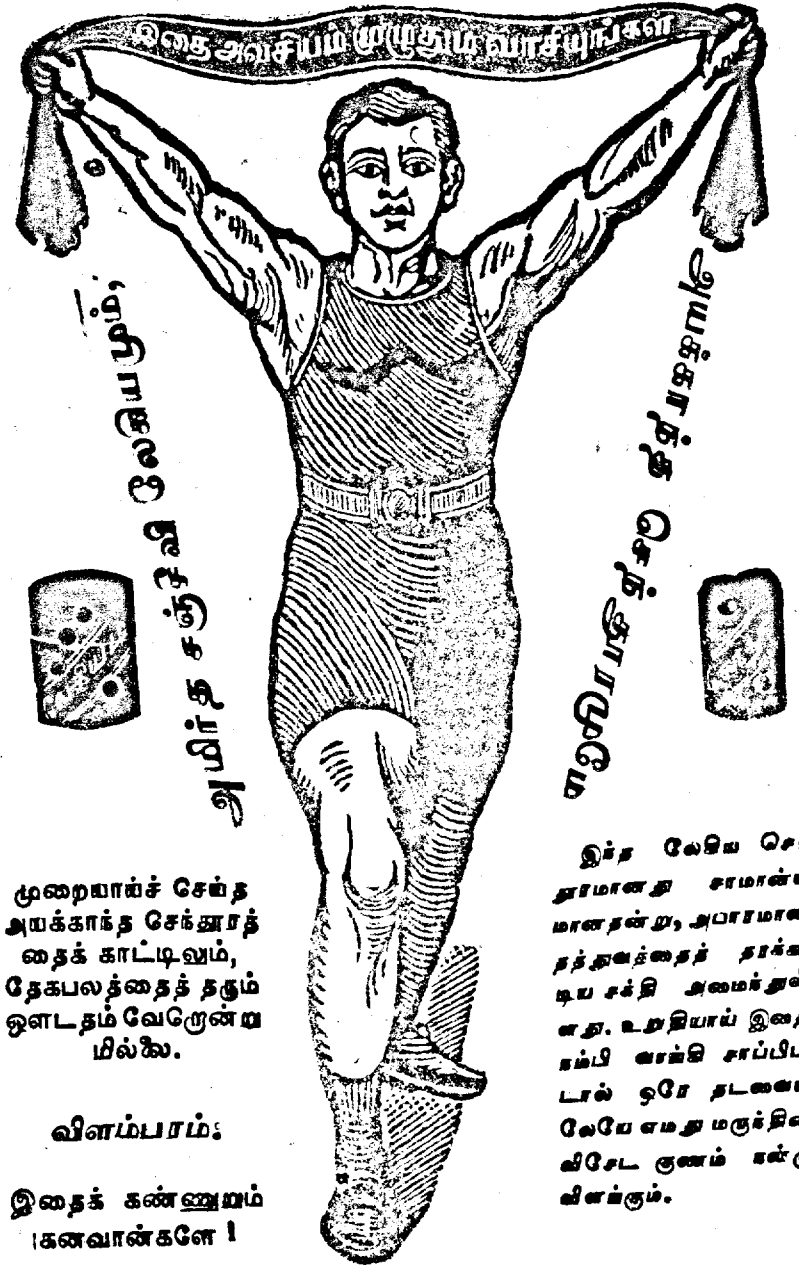
தேவராஜ சிங்கமாய்க் பட்டினத்துக் கவாய்கள் திருவாய் மலர்த்தரு னிய தீர்ப்பாற்றிரட்டி, அருட்புலம்பலும், திருவருட்பெருகு செல்வரா கிய பத்திரகிரியார் அருளிய மெய்ந்நூனப் புலம்பலும். இவற்றிற்கு அ. மஹாதேவ யோகியார் துதன முறையில் அமைத்தெழுதிய நத்து வார்த்த விளக்க வுரையுடன் கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சியற்றியது. ரூ. 2.

லோகநாயகி அத்தை அதிசயப் புதையல்.

பண ஆசை எத்தகைய பெரும்பாதகத்தையும் செய்யத் தூண்டித் கொடிய பேய் என்பதும், அக்கிரமத்தரும், சம்பிணவர்களைத் துரோகம் செய்யும் பாதகரும் முடிவில் ஆண்டவனால் எப்படியும் தண்டிக்கப்படுவார் கள் என்பதும், நீதியும் சத்தியமும் முடையோர் முதலில் கஷ்டத்தை அனுப வித்தாலும் முடிவில் பூரண சன்மையை யடைவார்கள் என்பதும், இக்கதை யில் நன்கு நிரூபிக்கப்படுகிறது. கதாநாயகியாகிய லோகநாயகியின் புத்தி சாதாரணமான கடக்கைகளும், துப்பறிபவனது சாமார்த்தியமும், ஆரம்பத்தி லிருந்தே ஒன்றின் பின் ஒன்றாக ரேரிடும் அதிசய சம்பவங்களும், போய் விட்டதென்று யாவரும் கைவிட்டுவிட்ட பொக்கிஷத்தைத் துப்பறிபவன் எடுத்தளிக்கும் சாமார்த்தியமும் நீதியும், இதை வாசிப்போர்க்கு ஆதிமுதல் அந்தம் வரை வியப்பையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்கும். விலை ரூ. 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

இன்றியமைபாத சிங்க பலத்தை
தருவதெது?

முறைவாங்க் சேந்த
அயக்காத் சேக்காத்
தைக் காட்டிலும்,
தேகபலத்தைத் தரும்
ஒளடதம் வேறென
மில்லை.

விளம்பரம்:

இதைக் கண்ணுறும்
கனவான்களே!

இந்த வேதிய செ
தாமானது சாமான்
மானதன்று, அபாமான
தத்துவத்தைத் தாக்க
டிய சக்தி அமைந்துள்
ளது. உறுதியாய் இதை
சம்பி வாங்கி சாப்பிட்
டால் ஒரே தடவை
வேறே எமது மருத்தின்
விசேட குணம் நன்கு
விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரத்தால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன

தங்காலத்தில் பால்ய இச்சையாலும், இரத்தப் பெருக்காலும் உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குணரோகம், குன்மரோகம், பித்தபாண்டு, கைகால்முடக்கு, ஒளையடி, பித்தரப்பம், செஞ்சொண்டை எரிச்சல், அபிற உப்பிசம், தஜீணம், பிசியில்லாமை, தாதலீனம், தேகஉணர்ச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், சித்திரையில்லாமை, தலைசுழற்சல், நீர் இடங்குமபோது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவகைகளை ஆச்சரியப்படத்தக்கவிதமாய் சிகிச்சிக்கும். பயகரமான மேக சம்பந்தமான வியாதிகளைப் பத்தே லேகியில் முழுதும் குணமாகி சந்தரம்புகளுக்கு முறக் கேற்றி அபரிமிதமான சத்திர்த்தியைப் பெருக்கி சக்தியைத் தருவதில் இதற்கு மிகுதின லேகியபல்பம் வேறென்றில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதன்மூலம் தேகத்தைப் பஷ்டியாக்கி தேகதடிப்பு, கசக்கண்ணெழுத்திருத்தல் முதலிய வியாதியைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரமே முதன்மையானதென்பதை எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். சிசு, இந்த லேகிய செந்தூரமானது மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நீக்கித் தந்திக்குமா என்றும் சந்தேகமுடையோர் பரீகார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாகவா காங்கி யுண்ண இதன் அபார குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்தானம் பொருத்திய லேகிய செந்தூரத்தை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும்தரும், மேலும் இதை நோய் உண்டாகுதலான சாப்பிடவேண்டுமென்ற அகசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உண்டாகக்கூலிட நோய் இவ்வாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் லேகிய செந்தூரத்தை யாதும் பத்தியமின்றி சாப்பிட எல்ல பலம் ஏற்படும். இது நவசூது. தருவித்த எண்ணிக்கையாக சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் தராவிகில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் காங்கிய பணம் காப்பச் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய் உடையோர் 48-நாள் சாப்பிடுகொடுக்கே யானால் முழுதும் குணமாகிவிடும். அப்படி குணம் தராவிகில் யாங்கள் உத்திராதிகளாகோம். அதாவது, யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரத்தை எவ்வளவோ சிந்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்த பரோபகாரார்த்தமாக இதை வெளியிட்டோம். இவ்வுருமைவாய்ந்த லேகிய செந்தூரத்திற்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல் பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக் கணக்கான யோக்கியதா பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். எமது லேகிய செந்தூரமானது யாம் சொன்ன காரியில் குணத்தைக் கொடுக்கிறது என்றதைப்பற்றி ஜகாப்தாசியா யிருக்க காத்தகொண் டிருக்கிறோம், இது உண்மை. ஒரோதாம் தருவித்து பாரும்; எமது உண்மை என்றும் விளங்கும்.

காதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தாப்பியாசத்தினாலாவது, அதிக மனச்சுலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோயினாலாவது, மதமெந்தக் காரணத்தினாலாவதும் பலவிதந்தகர்கள் எண்ணிக்கையாக லேகிய செந்தூரத்தை புசிப்பார்களானால் தேகரோகசியம், கலிவு, அழகு முதலியவைகொடுத்த அகர்களே சந்தேகவிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடைவிலும், வெளியூர் ஊகாண்டன் இந்த லேகியத்தில் முழு உயிர்க்கை வைத்து ஒரே ஒருதாம் பரீகரிப்பார்களானால், அவர்கள் அகசியம் ஆகத்தடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரத்திற்குப் பத்தியமேகிவையாத. எந்தப்பண்டமும் நீக்குவதில்லி மருத்தரோப்பிலும் காலத்தில் வயிற்றிற்கு தரோகம்செவயாமல் சாப்பிடவேண்டியது. ஏனென்றால் பரி அதிகமாய்எடுக்கும்பச்சைப் பசுது ரொழும்பு, தயிர், பால், கறி, மார்க்கண்ட ருப்பு, செய் இவை அதிக

வாய் தேகத்தை தவிக்கக்கூடிய விதமான தாமதம் செய்வதாக சாமிட்டு காரணமாயது. புசிக்கும்போதெல்லாம் பலகாரங்களை சாப்பிடக் கேண் கும். தயிர், பால், செய் முதலியவைகள், எருமைப்பால், பசும்பால் ஆட்டும் பால் எதுவாயிருந்தாலும் சந்தேகமன்றி சாப்பிட்டு காவாம்.

இவ்வுருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரத்தை மட்டும் ஒருவர் தருவித்த எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுகாரே யானால் அது தேகத்தில் ஊறணை, மேகமெல்லாம் குரியனாக்கண்ட பணிபோல் நீங்கி தேகமானது கலுத்த புதிய சத்தம் பரவி தன் காழ்கான் பரியத்தம் இனாக்காமல் முற்றி லும் அக்களிப்போடு ஆஜானுபாவனாய் விளங்குவார். இதைப் புருஷன் பெண்ணாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றமையாய்ச் சாப்பிட்டு அந்தார் களையானால் உதிக்கும் மக்கள் யாதொரு நோயுமில்லாதபடி ரொம்பவும் தேஜராய்த் தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதைப்பற்றி இன்னும் எழுத முடியாது. இந்தியா, பர்மா, ஷிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விண் ரூபா 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனா 6. ஒரே தடவை 48-நாள் மருத்து காவடுகொர்க்கு போஸ்டு உள்பட ரூபா 4.

பிஞ்சு, ஷிவசப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து விண் ரூபா 1-12-0 தபார்கலி ரூபா 1-4-0 48-நாள் மருத்து காவடுகொர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட 5-8-0.

சிங்கப்பூர், பிஞ்சு, மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர் டர் இக்குத்தானம் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப் பப்படமாட்டாது.

கிராசம்:—லேகியம் டிபோ, தபால்பெட்டி தெ. 167, மதராஸ்.

சர்வதேள்விஷசஞ்சிவினி

(ரிஜிஸ்டர்ட் டிரோட மார்ச்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அமுதவன் சிரிப்பான்!!
நீதில் குணவிலகியென்று நீதுப்பிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலும்.

எமது காட்டிற்கு துது அகசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் திருக்கவேண் டிய ஓர் ஒளகதமாகும். இது ஆங்கில யூனனி தமிழ் வைத்திய சிபுணர்களால் கன்கு மதிக்கப்பட்டுள் ளது. கான்பட கைப்பதால் குணம் சற்றும் குறை யாது. தேன், கட்டுகாக்கினி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலிய விஷங்களை தூண்டொரு சிமிஷங்க ளில் அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறத்தோர் துதனால் கசமடைகிறது பிரததியுட்க அனுபவமான தால் இதைப்பற்றி நாம் அந்நகம் கூறவில்லை. இது தூண்டுவித மருத்துக எடங்கியது. உபயோகித் தும் முறை மருத்தோடு அனுப்பப்படும்.

விண்:—தூண்டுவித மருத்தம் அடங்கிய பாக் செட் 1-க்கு அனா 8. தபார்கலி அனா 4.

டஜன் 1-க்கு ரூ. 5 0 0 ஏககாலத்தில் 8-பாக்செட் காங்கிலும் தபார்கலி இலும். அத்தகருக்கு 100-க்கு 25-கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

கிராசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி தெ. 167, மதராஸ்.

கண்ணோல் மருந்து.

கண் கோல், கண்ணுத்தல், உரல், நீர் கடிதல், மண், அந்திமாலை, பிணைட்டல், சதை களர்க்கிருத்தல், கண் கிழப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருகும் இமைகளில் கவி, கண் புடைச்சல் இமைகளைக் குணப்படுத்தும் மாணுக்கர்களுக்கும் ஆழ்ந்த பார்வையோடு கோலை செவ்வகர்களுக்கு வெகு நிர்த்த ஓனவுதல், இதை உபயோகித்தால் கண்ணுடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அளவு 8.

கர்ண பிந்து.

காதில் சிழ் கடிதல், காதலுத்தல், காத கோலிருத்தல், காதில் கமைச்சல் முதலிய விபாதிசுக்கு இந்த மருந்தை 2-துளி காலை மாலைகளில் விட்டுவைக்கதினால் கோய்களெல்லாம் நீங்கியும்.

புட்டி 1-க்கு அளவு 4.

வி. பி. தயாராகவி பிரதிபேசும்.

சர்வபடை சம்மான்.

சரித்திரம் இவ்வளவு இடங்காணிய துடையின் இறக்கு, அக்குள், இறப்பு முதலிய இடங்களில் நிறித நிர்த்தாசம் வட்டித் திரவியில் ஓயாத கமைச்சல் தந்தித் திரவியைப் வகப்படுத்தி சரித்திரக்கு அதிக கட்டாத உண்டு வண்ணம் வடைகள் ஒரே தடவையில் இந்த சர்வபடை சம்மான் என்னும் கைவந்த உபயோகித்த மாதிரித்தில் குரியனைக் கண்ட பணிபோல் நீங்கும். புட்டி 1-க்கு அளவு 4.

ஓட்டோலீலா.

கப்போதும் நீங்காத மனோலாசத்தை உண்டாக்குவதில் இந்த வாகனைத் திரவியம் மிகவும் நிர்த்தது. எல்லோருடைய மனதை பிரயிச்சி செய்து குணத்தையும் இன்பத்தையும் தந்து இதற்கு சிகரான கைத்த மனமுடைய சென்ட் வேருென்ற மயிலையென்ற ஒவ்வொரு வரும் எண்ணப்படிச் செய்யவல்லது. இதில் குவகதாசல சாராயம் முதலியவைகளின் சம்பந்தமே கிடையாது. இந்த நீர் காத வாகனையை உட்கருடைய கைகுட்டையிலாவது சொக்காய்களின் புறக்கணிலாவது செவ்வகன் தடவிக்கொண்டால் நிர்த்த பல புஷ்ப ஜாதிகளின் வாகனை கமழும். ஓர் கத்தவனத்தின் மத்தியில் நீங்கள் இருந்தால், அங்கு தின்றும் உண்டாகும் கைத்த மனத்தை எவ்வாறு அனுபவித்தல் கசிப்பீர்களோ அதினிதும் பதின்மடங்கு கைத்த இந்த அத்தர்களால் மிழ்விக்கென்பது தின்னம். கிரயம் புட்டி 1-க்கு அளவு 10. ஓடு பெரிய புட்டி 1-க்கு ரூபா 1.

மயிர் போக்கும் குரணம்.

இதில் கொஞ்சு மெடுத்தத் தண்ணீரில் குழைத்த உரோமமுள்ள விடத்தில் பூசி ஐந்து நியிஷத்திற்கும் பிறகு ஒரு கவிதாசி எரிக்குவாகது, ஓலை எழக்கிணுவாகது கழித்தால் மேற்படி மருந்து தடவிய விடத்தினுள்ள உரோமங்கள் முழுதும் இவருகாய் நீங்கி கழிமழப்பாகியிடும், கேக்கோ எரிச்சல் முதலாகிய உபத்தாசுகளை உண்டாக்காது. புட்டி 1-க்கு அளவு 8

விவரம்:-தலைவடகமி கம்பென், தயார்ப்பெட்டி. செ. 167, கதாரம்.

சோடா லாட்டர் பவுடர்.

கவித்த சோலிருப்பவர்களுக்கும் ஜீவாசத்தி பிங்காதகாலுக்கும் இது கவலது. ஒரு குழாக்கு ஐவத்தில் 3-சிட்டிகை சோடா லாட்டர் பவுடர் போட்டால் பொசுபொசுன்னு பொங்கும். உடனே சாப்பிடவும் சப்பம் வரும். உடனே கவித்தோலைய சிறத்தம். புட்டி 1-க்கு அளவு 6.

யுகலிப்டஸ் ஆயில்

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்.)

கைத்தியத்தில் தேர்ந்த ஒரு அறுபேசு கைத்தியால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக் விபாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜுத்தத்தகளின் கடி, கத்தி கைவரு வெட்டி காய்கள், காய்பு களுக்குகள், சிப் புண்டன், வெக்கிப்பட்டு வெந்த புண்டன், பிளவைகள், புண்போன ரொண்கள், இன்புரு கென்னா, மலேசியா, சலகித் காய்கள், இருமல், கக்குவா இருமல், காய்வு, பிடிப்பு, குடைச்சல், காய்வினால் உண்டாகும் கொடியான பல்வலி, தலைவலி, ஏற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி முதலிய கோய்களுக்குக் கைக்கண்ட ஓனவுதல்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அளவு 4

1 " 1-டஜன் (12) ரூ. 2 8 0

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்றப்பட்டு கருகிற கம்புகள் மயிலைச் செம் வட்டையாகவும் பசுவைநிறமாகவும் சாம்பல் கண்ணமாகவும் ஆக்கி விகாப்படுத்தி விடுகின்றன. எமது கைவமோ கைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நியிஷத்திற்குள்ளாக கைப்பித்தரு முன் இருந்த கருமை கிறத்தையும் வண்பனப்பையும் உண்டிபண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகாரணங்கல் இதில் கிடையாது. இதைப் பூசிய பிறகு முகவட்டைகளும் கைகாழு முண்டாசிற்படியால் கயோதிகரும் காலிபரைப்போல் தோற்றப்படுகார்கள். இது உண்மை. இதைப்போன்ற கைவம கெடுவெனும் கிடையாது. வேறு எத்த விதமான கெட்ட குணங்களும் இதில் இல்லை. இந்த அருமையான கைவந்திற்கு கிடைத்திருக்கும் கணகாங்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டை கணக்கிட முடியாது. இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்க்கலோடு கைத்த கரும் ரூ. 1.

கூந்தல் வளரும் துளிகள்.

இதை எவ்வெண்ணெய் தவலது தேக்கா பெண்ணெய்கவைத்துப் பரித்தனம் மயிருக்கும் பூசுகதால் கூந்தலானது ஆலமியு தபோல் உண்மையாய் வளரும். பெண் சோதா, கண்ணீர் உண்டாகாது, மயிர் உதிராது, கருக்கையான இடத்தினும் மயிர் முளைக்கும்.

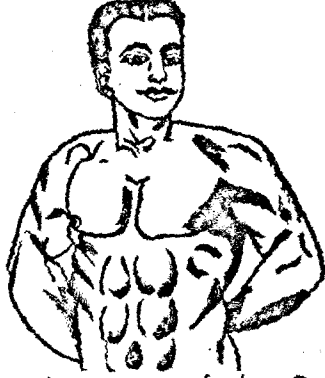
புட்டி 1-க்கு அளவு 12.

விவரம்:-தலைவடகமி கம்பென், தயார்ப்பெட்டி. செ. 167, கதாரம்.

ஆயத்தங்க திராவகம்

அநுபவமானது! பிரசித்தியடைந்தது!! சஞ்சீவிபொன்றது!!

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாய் கண்டிக்கக்கூடியது இதை அநேக ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியிலுலாவினாலே ஏந்தல் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப் போயிருக்கும் தோஷத்தைப் புஷ்டியாக்கிப் பல விரிந்திருக்கையில் இது சீரற்ற மருந்தாகும் சூப்பிலேயே முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து. காப்பிடுகிறதற்கு யிச இன்பமாயிருக்கும். இருமல் கோய் கண்டு அவஸ்தைப்படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே கோளையில் ஆச்சரியமான

சக்தினை வடைவார்கள். இரண்டு திரைக்கடிப அநேக வியாதிகளில் முக்கியமான செவ்வறை இங்கே குறிக்கிறோம்.

கைத்த மயிலைக் கறப்பாக்கும் உஷணத்தினாலாவது புழுபெட்டிருக்காத மயிர் உதிர்க்கதை சிறுத்தும், நீர் வியாதிகளை நீரும், கண்ணொளிரச்சல் கைகால் கார்தல் இவை நீரும். முகவசிகாத்தை உண்டாக்கும். நேச அச நியை போட்டும். ஜீரண சக்தியையும் கைப பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும். கடும்குளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். நேசத்தில் கல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும். ஆயிரோசத்தை ஆணத்தின் தீர்க்கும், காத பித்தநிலைத்துவத்தாலுண்டாகும் ரோகங்களைக் கவர்த்திக்கும். சத்த நாறுக்களுக்கும் கல்ல பவததைத்தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச் சிக்கல் இவை நீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை கல்ல போஜனத்துடன் 15-கான் சாப்பிட்டால் இரையிலாவது ஆனந்தத்தைத்தரும். இதற்குப்போச நேச திடத்தைப் பழையபடி வடைக்கதற்கு இதைவிட வேல மருந்தே கிடையாது. 40-கான் மருந்து உட்கொள்ளும் படித்தில் வியாதி என்பதே அம்மனிதனின் சிவ லக்கட அணுகாது. நேசம் அஜுஜாமேயாகும்: இதற்கு யாதொரு பத்திய முக் கிடையாது. 20-கான் மருந்து ரூ. 1. 40-கான் மருந்து ரூ. 1 12 0.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி.

இந்த சிவப்பிரகாச பல்பொடி மற்ற இந்த பல் பொடிகளைப்போ விளாமல் அதிக சக்திமாயும் பல் வலி, பல்விக் சொத்தை, சர் கைர்த்திருத்தல், காய் தணம், காய்காற்றம், பல்வாட்டம் முதலியவியாதிகளை ரொஸ்தப்படுத்தாதது மல்லாமல் பல் கன்றும் தலம் கும்படிச் செய்யும், காய்க்கு சதா கமகமகென்று பரி மனத்தைக்கொடுக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகித் கல் உடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை ரூ. 2, 6-டப்பிகள் விலை ரூ. 10.

நாக்குபூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லிகள்.

இந்த பில்லியில் ஒரு வருடத்து குழந்தைகட்கு அரை பில்லியும் மற்ற வர்கட்கு 1 அல்லது 2 பில்லி வீதம் கொடுத்தால் கவிர்த்திவுள்ள சிறுசுரு பிசன் யாகற்றம் பந்த பந்தாய் கந்துவிடும். 8-பில்லிகள் விலை ரூ. 6. விவரம்:- தண்டலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி No. 167, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவி தைலம்.

இந்தைலம் முழுதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய கிரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாக தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸகானம் செய்துகினால் தலைவலி, ஒத்தைத் தலைவலி, மண்டையடி, மண்டை குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுகோய், தலைபாசம், அதிக வெயிலினால்

உண்டாகும் கிரோகங்கள், சரிதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகளை ஆச்சரியப் படும் விதமாய் கண்டிக்கும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்துகரும் ஸகானங்களினால் கரைத்தமயிர் கருத்துவிடும் மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத் தையும் உண்டுபண்ணுவதில் சிகரந்தது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில காசின்கள் ஒன்றும் சோளமல் சத்தமான இலை சிழ்க்ரு புல் முதலிய இத்திய வாசனினால் பரிமளிப்பது. தினம் தலையில் தடவிவாரி கருகதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டபோல் பளபளப்பாக கருத்து ஆலம் விழுதுபோல் நீண்டு வளருகதோடு உஷணத்தை தணித்த அபாரமான

ருராக சக்தியை உண்டுபண்ணி முகவசிகாத்தை உண்டாக்கும் அதிக கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெருதாரம் வழி கட்டத்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உன்னத்தை உன்னக்கால்களில் தேய்த்துக் கொண்டால் கஷ்டங்கள் எல்லாம் க்வி காணவில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் வெரு ஆரோக்சியமாய் இருக்கும். 5 பவம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சாஜ் பிரத்திரோகம்.

ஜி. கியூர் வெள்வா என்னும்

கள்ள நோயை 3 தினத்தில் குணப்படுத்தும் மருந்து.

பல மாதரிடத்தும், வேசியரிடத்தும், பிணியாளரோடும் சமபந்தப் படுவதினாலும், ஓயாத சிற்றின்ப வனுபோகத்தாலும் மூலத்தில் அக்கினிகொண்டு தாது கெட்டு பிரமியங்கள், கிரடைப்பு, சதை உடைப்பு, வெள்ளை, வெட்டை, கிராதி, குலை, அரையாப்பு, படித்திர முதலியவைகள் உண்டாகின்றன. அவைகளில் முக்கியமாகிய ரத்தப் பிரமியம், கிரைப்பு, கிர்தாசை யெரிவு, வெள்ளை, வெட்டை இவைகளுக்கு இதவே மிகவும் அனுபோகமான மருந்து என்பது உண்மை. பேத முதலிய கெட்ட குணங்கள் கிடையாது. பத்திய மில்லை. உபயோகிக்கும் விதம் மருந்துடன் வரும். புட்டி 1-க்கு ரூ. 1

பிளாக் பர்ட் பெளண்டன் பேனா.

விலை 4-0-0

பெயர்பெற்ற ஸ்காட் பேனா செய்யும் மேயிடர்ஸ் கம்பெனியாரால் செய்யப்பட்ட கம்பிச்சையுள்ள உயர்த்த மாதிரி பிளாக் பர்ட் பேனா.

விவரம்:- தண்டலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி No. 167, மதராஸ்.

சர்வமேக நிவாரணி தைலம்.

இந்த பிரதித்தொற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை கால மால இரு வேளையும் 10 காளைக்கு உட்கொண்டால் வெகு காலம் திரோகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேகவாய்வு, தனார் வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிகால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு ரிணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கை நால் விரல்களில் மேகநீர் நங்கிய கோய்கள், சிரந்திமுதலிய சிரந்திபுண்கள், துடைவாழை படைகள், சைக்கனூரோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள் கொருப்பிவிட்ட பஞ்சு போல் போகும். அநேக ஜனங்களின் துன் பத்தை நீக்கிச் சொன்கியதை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது, கடின பத்தியமின்றி பால், ரெய், கரி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும் பேதி, இளைப்பு, சூயாசம் முதலியவைகளின்றி, சுகமாய் வியாதிகளைக் கண்டித்து கசப்படுத்தக்கூடிய உண்மையான மருந்து.

புட்டி 1-க்கு விண் ரூபா 1-8-0.

காப் கியூர் என்னும் கூடிய அரி.

கப இருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், கூபம், சளி இருமல், கக்குவா இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை கோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான ஈழை இருமல், தொண்டை யெரிச்சல், தொண்டை காகாப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளுமையான வஸ்துவை சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் சுவையினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் இவை முதலான வியாதிகளை காணு தினத்தில் கண்டித்து கோழையை வெளியில் தள்ளி ஈன்றும் தூக்கச்செய்யும். புட்டி 1-க்கு ரூபா 1.

ஸ்ப்ளீனோபில்ஸ்—சுரக்கட்டிக்கு மாத்திரை.

இம்மருந்து சாதாரணமாய் முறைக்காச்சல், குளிர்ச்சாச்சல் முதலான விஷ கால்களை நீவர்த்திப்பதுடன் வயற்றிலுள்ள எத்தகைய சுரக்கட்டிகளையும் வெகு கலபமாய் மற்ற இதர மருந்துகளைக் காட்டிலும் கரைத்துவிடும். இம்மருந்தின் உயர் குணங்களை இவ்விடத்தில் கற்சாஷிகளுடன் வெளிப்படுத்துவதைக் காட்டிலும் ஒரு முறை உபயோகித்த ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் சிகேதிகர்களுக்கு தெரிவிப்பதே இதன் பெருமை உலகிற்கு கற்சாட்டியாம்.

100 மாத்திரைகொண்ட புட்டி 1-க்கு விண் ரூபா 5 0 0
50 2 10 0

மின்சார மோதிரம். இந்த மோதிரத்தின் மீதுள்ள பான மின்சாரக் கருவியின் சக்தி எக்காவத்திலும் அழிவிராத அக்கருவி யிருக்குமாயும் அதன் சக்தி யிருக்கும். சிறியோர் பெரியோர் யாவரும் உபயோகிக்கலாம். ரூ. 1-8-0.

விவரம்:- தனலாடி கம்பெனி, தபால்பெட்டி No. 167, மதராஸ்.

187471